

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 8 maj 2018
(OR. en)

8561/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0114 (COD)**

**DRS 22
CODEC 720
IA 120**

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	25 april 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 241 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv (EU) 2017/1132 vad gäller gränsöverskridande ombildningar, fusioner och delningar av företag

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 241 final.

Bilaga: COM(2018) 241 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 25.4.2018
COM(2018) 241 final

2018/0114 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv (EU) 2017/1132 vad gäller gränsöverskridande ombildningar,
fusioner och delningar av företag**

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2018) 141 final} - {SWD(2018) 142 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Motiv och syfte med förslaget

För EU:s ekonomi behövs sunda och livskraftiga företag som inte har några svårigheter att bedriva verksamhet på den inre marknaden. Sådana företag spelar en avgörande roll för att främja ekonomisk tillväxt, skapa sysselsättning och attrahera investeringar i Europeiska unionen. De bidrar till ett större ekonomiskt välstånd och skapar ett socialt värde för samhället som helhet. För att uppnå detta behöver företagen en rättslig och administrativ miljö som både främjar tillväxt och är anpassad till de nya ekonomiska och samhälleliga utmaningar som uppstår i en globaliserad och digital värld, samtidigt som även andra legitima allmänna intressen skyddas, till exempel arbetstagares, borgenärers och minoritetsaktieägares intressen, och myndigheterna får tillgång till de skyddsåtgärder som krävs för att bekämpa bedrägeri eller missbruk.

Med detta i åtanke lägger kommissionen fram detta förslag samt ett annat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv (EU) 2017/1132¹ vad gäller användning av digitala verktyg och processer inom bolagsrätten, vilket inbegriper en omfattande uppsättning åtgärder för att upprätta skäligen, möjliggörande och moderna bolagsrättsregler i EU.

Etableringsfriheten spelar en väsentlig roll för utvecklingen av den inre marknaden genom att den gör det möjligt för företag att bedriva ekonomisk verksamhet i andra medlemsstater på en stabil grund. För att gynna företagens gränsöverskridande rörlighet i EU är det viktigt att beakta deras behov och särdrag. Det finns omkring 24 miljoner företag i EU, varav ca 80 % är aktiebolag. Mellan 98 och 99 % av aktiebolagen är små och medelstora företag.

I praktiken är det emellertid fortfarande svårt för företagen att utöva denna etableringsfrihet. Ett av skälen till detta är att bolagsrätten inte i tillräcklig mån anpassats till den gränsöverskridande rörligheten i EU och därigenom inte erbjuder företagen optimala förutsättningar i form av ett tydligt, förutsägbart och lämpligt regelverk som kan leda till ökad ekonomisk verksamhet, i synnerhet för små och medelstora företag, vilket också erkänns i 2015 års strategi för den inre marknaden².

Omstruktureringar och omvandlingar av företag såsom gränsöverskridande ombildningar, fusioner och delningar av företag är en del av företagets livscykel och utgör ett naturligt sätt för företag att växa, anpassa sig till ändrade förutsättningar och utforska möjligheter på nya marknader. Samtidigt får de också konsekvenser för företagets intressenter, särskilt anställda, borgenärer och aktieägare. Följaktligen är det väsentligt att skyddet av intressenter håller jämna steg med den växande internationaliseringen av näringslivet. Dagens rättsliga osäkerhet och det faktum att reglerna för vissa av företagets gränsöverskridande transaktioner delvis är otillräckliga eller saknas helt innebär dock att det inte finns något

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46).

² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt regionkommittén: Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag (COM(2015) 550 final).

tydligt regelverk för att säkerställa ett ändamålsenligt skydd av dessa intressenter. Skyddet av intressenterna kan således vara ineffektivt eller otillräckligt. Företagens gränsöverskridande verksamhet kan också underlättas genom ett rättsligt klimat som skapar tillit till den inre marknaden genom att tillhandahålla skyddsåtgärder mot missbruk.

Därför är det viktigt att frigöra den inre marknads potential genom att avskaffa hinder för gränsöverskridande handel, underlätta tillträdet till marknader, öka förtroendet och stimulera konkurrensen, samtidigt som företagens intressenter erbjuds ett ändamålsenligt och proportionellt skydd. Detta förslag har två syften: dels att skapa specifika och heltäckande förfaranden för gränsöverskridande ombildningar, delningar och fusioner i syfte att gynna gränsöverskridande rörlighet i EU, dels att erbjuda de intressenter som berörs av företagens situation ett tillräckligt skydd så att den inre marknaden blir rättvis. Dessa åtgärder ingår i strävan att skapa en fördjupad och rättvisare inre marknad, vilket är en av den nuvarande kommissionens prioriteringar.

Gränsöverskridande ombildningar

En gränsöverskridande ombildning utgör en effektiv lösning för företag som vill flytta till en annan medlemsstat utan att behöva förlora sin status som juridisk person eller omförhandla sina affärskontrakt. Ombildningar är särskilt attraktiva för små företag som saknar finansiella resurser att inhämta dyr juridisk rådgivning och genomföra en gränsöverskridande fusion³. Detta resonemang gäller i synnerhet gränsöverskridande ombildningar mot bakgrund av den senaste rättspraxisen från Europeiska unionens domstol, där det fastställs att etableringsfriheten enligt artikel 49 i EUF-fördraget medför en rätt för företag som är etablerade i en medlemsstat att flytta sitt säte till en annan medlemsstat via en gränsöverskridande ombildning utan att förlora sin status som juridisk person⁴.

Särskilt i sin nyligen avkunnade dom i Polbud⁵-ärendet bekräftar domstolen företagens rätt att genomföra gränsöverskridande ombildningar på grundval av etableringsfriheten. Enligt domstolen är etableringsfriheten tillämplig när enbart det stadgeenliga sätet och inte det verkliga huvudkontoret flyttas från en medlemsstat till en annan, om den medlemsstat där det nya bolaget bildas godtar registreringen av ett företag trots att ingen ekonomisk verksamhet bedrivs där: i det fallet kräver artikel 49 i EUF-fördraget inte någon sådan ekonomisk verksamhet som ett villkor för dess tillämplighet⁶. Domstolen erinrar också om att i avsaknad av harmonisering har medlemsstaterna befogenhet att besluta vilken anknytning ett företag ska ha till dess nationella rättsordning, och medlemsstaterna kan således tillämpa sina egna bolagsbildningskrav på inkommande företag⁷. Domstolen erinrar vidare om tidigare rättspraxis enligt vilken det faktum att företagets stadgeenliga säte eller dess verkliga huvudkontor har etablerats i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat för att komma i åtnjutande av en mer förmånlig lagstiftning inte i sig utgör ett missbruk. I Polbud-ärendet

³ Se även Bedömning av det europeiska mervärdet – Direktiv om gränsöverskridande flytt av ett företags säte – 14:e bolagsrättsdirektivet (Europaparlamentet).

⁴ Cartesio, C-210/06, EU:C:2008:723, punkterna 109–112; VALE, C-378/10, EU:C:2012:440, punkt 32.

⁵ Polbud – Wykonawstwo, mål C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804.

⁶ Polbud – Wykonawstwo, mål C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804, punkterna 33 och följande.

⁷ Polbud – Wykonawstwo, mål C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804, punkt 40; Daily Mail och General Trust, 81/87, EU:C:1988:456, punkterna 19–21; Cartesio, C-210/06, EU:C:2008:723, punkterna 109–112; VALE, C-378/10, EU:C:2012:440, punkt 32.

fastslogs det att en nationell regel som inför ett villkor i form av upplösning av företaget som en förutsättning för en gränsöverskridande flytt av ett företag utgör en omotiverad och oproportionerlig inskränkning, och således är olaglig⁸.

I Polbud- domen klargjordes ramarna för gränsöverskridande företagsombildningar. Men domstolen är ett dömande organ och kan inte införa några förfaranden för att göra sådana ombildningar möjliga eller fastställa de materiella villkor som ska uppfyllas. I avsaknad av harmonisering på EU-nivå av gränsöverskridande ombildningar kan den nationella lagstiftningen fortfarande ange reglerna för det förfarande som ska följas och för skydd av minoritetsaktieägare, borgenärer eller arbetstagare eller i fråga om bekämpning av skatterelaterat eller annat missbruk av gränsöverskridande företagsombildningar. En bedömning måste dock göras från fall till fall av huruvida sådana regler är förenliga med EU-rätten och särskilt etableringsrätten. Detta medför en situation som ur rättssäkerhetssynpunkt inte är tillfredsställande, med negativa effekter för företag, företagens intressenter och medlemsstaterna.

Företag som vill flytta sitt stadgeenliga säte över en gräns måste i nuläget förlita sig på medlemsstaternas lagstiftning. Sådana bestämmelser, om de ens existerar, är ofta oförenliga eller svåra att kombinera. I mer än hälften av medlemsstaterna finns dessutom inga specifika regler för gränsöverskridande ombildningar. Små och medelstora företag är särskilt drabbade eftersom de ofta saknar resurser att genomföra gränsöverskridande förfaranden med hjälp av dyra och komplicerade alternativa metoder.

Detta innebär också att skyddet av intressenter, som anställda, borgenärer och minoritetsaktieägare, ofta är verkningslöst eller otillräckligt till följd av en avsaknad av regler eller överlappande eller motstridiga regler. När det gäller skyddet av anställda kan företag, i frånvaro av harmoniserade åtgärder för att skydda arbetstagarnas rätt till medverkan, använda gränsöverskridande ombildningar och avsaknad av sådana skyddsåtgärder som ett sätt att sänka nivån på de anställdas medverkan eller avskaffa medverkan när de flyttar till en annan medlemsstat. Avsaknaden av harmoniserade regler kan också leda till en ökad användning av brevlådeföretag i bedrägliga syften, vilket exempelvis i de mest allvarliga fallen kan möjliggöra för kriminella organisationer att dölja eller försvåra identifieringen av de verkliga ägarna till företag, så att de kan tvätta inkomster från brottslighet.

EU-lagstiftaren behöver således gripa in och föreskriva regler om gränsöverskridande företagsombildningar som innehåller tillräckliga och proportionella skyddsåtgärder för anställda, borgenärer och aktieägare, så att en dynamisk och rättvis inre marknad kan skapas. Europaparlamentet⁹ har redan uppmanat till detta. I synnerhet är det viktigt att arbetstagare eller deras företrädare är involverade i förfarandet, i linje med den 8:e principen i den

⁸ Polbud – Wykonawstwo, mål C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804, punkt 40; Daily Mail och General Trust, 81/87, EU:C:1988:456, punkterna 19–21; Cartesio, C-210/06, EU:C:2008:723, punkterna 109–112; VALE, C-378/10, EU:C:2012:440, punkt 32.

⁹ Europaparlamentets resolution av den 13 juni 2017 om genomförandet av gränsöverskridande fusioner och delningar (2016/2065(INI)), Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2009 med rekommendationer till kommissionen om gränsöverskridande flyttningar av bolagssäten (2008/2196(INI)). Europaparlamentets resolution av den 2 februari 2012 med rekommendationer till kommissionen om ett 14:e bolagsrättsdirektiv om gränsöverskridande flyttning av ett bolags säte (2011/2046(INI)).

europiska pelaren för sociala rättigheter: arbetstagarna bör särskilt bli informerade och konsulterade i god tid i frågor som är av betydelse för dem i samband med gränsöverskridande företagsombildningar. Rörlighet för företagen måste åtföljas av det skydd som föreskrivs i nationell social och arbetsrättslig lagstiftning.

Mot bakgrund av detta finns två huvudsyften med harmoniserade regler för gränsöverskridande företagsombildningar:

- Att möjliggöra för företag, särskilt mikroföretag och småföretag, att ombilda företaget i ett annat land på ett ordnat, effektivt och ändamålsenligt sätt.
- Att skydda de mest berörda intressenterna, till exempel anställda, borgenärer och aktieägare, på ett lämpligt och proportionellt sätt.

Detta förslag skulle göra det möjligt för företag att genomföra en gränsöverskridande företagsombildning genom att ändra sin rättsliga form i en medlemsstat till en liknande rättslig form i en annan medlemsstat. Detta borde säkerställa att företagen behåller sin status som juridisk person under hela processen, utan att behöva upplösa eller avveckla företaget i den medlemsstat som lämnas och bilda ett nytt företag i den medlemsstat dit överföringen sker (nedan kallad *destinationsmedlemsstaten*).

Målet är att skapa ett specifikt och strukturerat förfarande på flera nivåer för gränsöverskridande företagsombildningar, vilket säkerställer att lagenligheten hos en gränsöverskridande ombildning först granskas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som lämnas och för det andra av destinationsmedlemsstaten, mot bakgrund av alla relevanta fakta och uppgifter. Ett avgörande inslag i förfarandet är att det skulle bli möjligt att förhindra en gränsöverskridande ombildning om man fastställer att den syftar till ett missbruk, närmare bestämt i de fall där den utgör ett artificiellt arrangemang med syfte att erhålla otillbörliga skattefördelar eller på ett otillbörligt sätt skada anställdas, borgenärers eller minoritetsdelägarers juridiska eller kontraktsenliga rättigheter.

Det första steget i förfarandet är utarbetandet av en plan för den gränsöverskridande ombildningen och två riktade rapporter till aktieägare och anställda om effekterna av den gränsöverskridande ombildningen. Medelstora och stora företag ska också lämna en ansökan till den behöriga myndigheten om att den utnämner en oberoende sakkunnig, som ska undersöka riktigheten hos planen och de rapporter som företaget utarbetat. Den skriftliga rapporten från den oberoende sakkunnige utgör därefter faktabasen för den bedömning som utförs av den behöriga myndigheten när det gäller bland annat risken för ett missbruk enligt ovan. Den rapport från den sakkunnige som lämnas ut får inte innehålla några av de konfidentiella uppgifter som företaget lämnat. Planen och rapporterna ska offentliggöras och de berörda intressenterna kan lämna synpunkter.

Därefter ska företaget på en bolagsstämma fatta beslut om huruvida den gränsöverskridande ombildningen ska genomföras. Detta beslut samt alla relevanta uppgifter och dokument ska överlämnas till den behöriga nationella myndigheten i den medlemsstat som lämnas, vilken blir ansvarig för att fatta beslut om huruvida ett ombildningsintyg ska utfärdas eller ej. Den granskning som utförs av den myndigheten kan ske i två faser: under den första fasen, som inte får överstiga en månad, ska den behöriga myndigheten undersöka om den gränsöverskridande ombildningen är laglig. Myndigheten avgör om samtliga villkor för den gränsöverskridande ombildningen enligt direktivet och i nationell lagstiftning är uppfyllda, inbegripet huruvida företaget är solvent, huruvida den erforderliga majoriteten av aktieägare har godkänt ombildningen på en bolagsstämma och huruvida de anställda, minoritetsaktieägarna och borgenärerna skyddas i den omfattning som föreskrivs i direktivet. Under denna fas ska myndigheten också avgöra om det föreligger ett artificiellt arrangemang.

Om myndigheten vid utgången av den månadsperiod som fastställts för undersökningens första fas inte har några invändningar utfärdar den ett ombildningsintyg. Om den vid utgången av månadsperioden är förvissad om att ombildningen är olaglig vägrar den att utfärda ett ombildningsintyg. Om myndigheten vid utgången av månadsperioden hyser allvarlig oro för att ombildningen kan vara olaglig ska den informera företaget om att den kommer att utföra en fördjupad undersökning när det gäller förekomsten av ett missbruk enligt ovan. Denna fördjupade undersökning måste slutföras och ett slutgiltigt beslut fattas inom två månader.

Om det efter en sådan undersökning utfärdas ett ombildningsintyg ska detta utan dröjsmål skickas till den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten. Den medlemsstaten utför då en undersökning vad gäller den del av förfarandet som regleras av lagstiftningen i den medlemsstaten. Dess behöriga myndighet ska säkerställa att det ombildade företaget efterlever reglerna i dess nationella rätt om företagsbildning (exempelvis huruvida företaget har ett verkligt säte på dess territorium) och, i tillämpliga fall, att arrangemangen för anställdas medverkan är rättsligt korrekta. När denna laglighetskontroll har utförts blir företaget registrerat i destinationsmedlemsstatens register och avfört från registret hos den medlemsstat som lämnats. Ombildningen blir då juridiskt giltig. Samtliga kontakter mellan registren bör ske via systemet för sammankoppling av företagsregister.

Gränsöverskridande fusioner

Ett företag kan också vilja utöva sin etableringsfrihet och dra nytta av den inre marknadens möjligheter genom att utföra en gränsöverskridande fusion. Företag kan slås samman över gränserna av olika skäl, däribland i syfte att omorganisera koncerner, sänka organisationskostnader och uppnå andra affärsfördelar i form av att åtnjuta större stordriftsfördelar, en gemensam varumärkesutveckling eller andra synergieffekter mellan olika företagsverksamheter.

I direktivet om gränsöverskridande fusioner¹⁰ fastlades ett harmoniserat förfarande på EU-nivå för aktiebolag. Det ledde till en avsevärd ökning av gränsöverskridande fusioner i EU och EES. Antalet sådana fusioner ökade med 173 % mellan 2008 och 2012, vilket tyder på att det förfarande som inrättades genom det direktivet väsentligen underlättade gränsöverskridande verksamhet. De intressenter (exempelvis advokatbyråer, företagsregister och fackföreningar) som intervjuades för 2013 års studie av direktivets tillämpning välkomnade de nya förfarandena och den förenklade byråkratin och rapporterade att det harmoniserade regelverket medfört lägre kostnader och kortare tidsfrister.

Trots den överlag positiva bedömningen identifierade dock utvärderingen¹¹ av tillämpningen av direktivet om gränsöverskridande fusioner vissa problem som motverkade de gällande reglernas ändamålsenlighet och effektivitet.

I 2015 års strategi för den inre marknaden¹² nämns bolagsrättsliga osäkerheter som ett av de hinder som små och medelstora företag tar upp i fråga om den inre marknaden, och i strategin

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/56/EG av den 26 oktober 2005 (EUT L 310, 25.11.2005, s. 1); ersatt och upphävt den 19 juli 2017 av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (kodifiering) (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46).

¹¹ Bilaga 5 till den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

tillkännages att kommissionen kommer ”att undersöka om det behövs en uppdatering av befintliga bestämmelser om gränsöverskridande sammanslagningar och om de behöver kompletteras med bestämmelser om gränsöverskridande delningar”.

Europaparlamentet framhäver de positiva effekterna av direktivet, som har underlättat gränsöverskridande fusioner mellan aktiebolag i EU och minskat de därmed förbundna kostnaderna och administrativa förfarandena¹³. Europaparlamentet noterar dock också att det måste göras en översyn av direktivet för att förbättra dess genomförande¹⁴.

De viktigaste problem som identifierats är bristande harmonisering av materiella regler, särskilt i fråga om skyddet av borgenärer och minoritetsaktieägare, samt avsaknad av ett snabbspår (dvs. förenklade förfaranden för mindre ”komplicerade” fusioner). Vidare observerades det att digitala verktyg och processer inte var tillräckligt integrerade i förfarandet för gränsöverskridande fusioner (exempelvis i fråga om inlämning av dokument till offentliga myndigheter eller utbyte av dokument mellan myndigheterna). Kritik har också framförts mot att anställda inte informeras i tillräcklig utsträckning om detaljerna i och effekterna av en gränsöverskridande fusion. Dessa brister bekräftades av intressenterna genom hela samrådsprocessen.

När det gäller skyddet av borgenärer och minoritetsaktieägare fastställs i de befintliga reglerna om gränsöverskridande fusioner en miniminivå, huvudsakligen i fråga om förfaranden, och det materiella skyddet överläts åt den nationella lagstiftningen. Skillnaderna mellan medlemsstaternas lagstiftning kvarstår således. Exempelvis fastläggs i direktivet enbart att borgenärer ska skyddas, med förbehåll för de nationella reglerna, utan ytterligare specificeringar. Likaledes anges i direktivet vissa allmänna regler för aktieägarna (exempelvis information via fusionsplaner, rapporter från sakkunniga och omröstning under bolagsstämmor), medan beslut om att införa ytterligare skydd för minoritetsaktieägare överläts åt medlemsstaterna. När det gäller de anställdas deltagande i styrelsearbetet anger de befintliga reglerna en vittomfattande ram. Reglerna anger dock inte att fusionerande företag måste lämna specifika och heltäckande uppgifter om en gränsöverskridande fusion till de anställda. För närvarande behandlas de anställdas situation enbart i generella ordalag i en rapport från ledningen som främst riktas till aktieägarna.

När det gäller förenklade förfaranden erbjuder de nuvarande reglerna begränsade möjligheter. Reglerna medger till exempel att en rapport från en oberoende sakkunnig inte behövs om samtliga aktieägare går med på detta, och anger att en sakkunnigrapport eller ett godkännande på en bolagsstämma inte behövs vid en fusion mellan ett moderbolag och dess helägda dotterbolag.

¹² COM(2015) 550 final. Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt regionkommittén: Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag.

¹³ Europaparlamentets resolution av den 13 juni 2017 om genomförandet av gränsöverskridande fusioner och delningar (2016/2065(INI)).

¹⁴ I handlingsplanen för europeisk bolagsrätt och företagsstyrning (COM/2012/0740 final) betonades också att direktivet om gränsöverskridande fusioner var ett stort steg framåt för företagens gränsöverskridande rörlighet i EU, men erkändes samtidigt att det kanske borde anpassas till den inre marknadens föränderliga behov.

Detta förslag syftar till att åtgärda dessa brister. Det föreskriver harmoniserade regler för skydd av borgenärer och aktieägare. Företaget skulle behöva ange det tänkta skyddet av borgenärer och aktieägare i planen för den gränsöverskridande fusionen. Borgenärer som inte är nöjda med det erbjudna skyddet kan ansöka om lämpliga skyddsåtgärder hos de behöriga administrativa eller rättsliga myndigheterna. Borgenärer till fusionerande företag bör antas inte bli skadade av en gränsöverskridande fusion, om en oberoende sakkunnig utvärderat deras situation och fastställt att ingen skada föreligger eller om de erbjuds rätt till betalning från antingen en tredjepartsgarant eller det företag som uppstår genom fusionen.

Medlemsstaterna kan fortfarande tillämpa sin lagstiftning om betalning av skatter eller socialförsäkringsavgifter, om reglerna för detta skiljer sig åt från det skydd som erbjuds genom detta förslag.

Aktieägare som inte röstade för en gränsöverskridande fusion eller som inte hade rösträtt skulle ha rätt att lämna företaget (avyttra sina aktier) och få en skälig ersättning. Medlemsstaterna bör också säkerställa att de aktieägare i de fusionerande företagen som inte motsatte sig den gränsöverskridande fusionen men som ansåg att aktiernas utbytesförhållande var otillräckligt kan ifrågasätta den utbytessats som anges i den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen i nationell domstol. De föreslagna reglerna säkerställer också att anställda kommer att informeras i vederbörlig ordning om effekterna av den planerade fusionen för de anställda. Förslaget innehåller också regler om användning av digitala verktyg och förfaranden under hela fusionsförfarandet och om utbyte av relevant information via sammankoppling av företagsregister. Slutligen anger förslaget också ytterligare förenklade förfaranden där det är möjligt.

Gränsöverskridande delningar av företag

Ett företag kan också vilja utöva sin etableringsfrihet genom att utföra en gränsöverskridande delning av företaget. På samma sätt som i fråga om gränsöverskridande ombildningar och fusioner erbjuder gränsöverskridande delningar ett sätt för företagen att ändra eller förenkla sin organisationsstruktur, anpassa sig till ändrade marknadsvillkor och förverkliga nya affärsmöjligheter i en annan medlemsstat. Detta bekräftades av de som svarat på 2015 års samråd om gränsöverskridande fusioner och delningar¹⁵. Den nuvarande situationen i EU i fråga om gränsöverskridande delningar av företag visar dock också på stora skillnader mellan medlemsstaterna.

Det finns inget harmoniserat regelverk för gränsöverskridande företagsdelningar, även om delningar av företag har en viktig roll i medlemsstaternas ekonomiska miljö.

Det befintliga EU-regelverket innehåller bara regler för gränsöverskridande fusioner, medan gränsöverskridande företagsdelningar omfattas av nationella regler, om ens sådana finns. I dag har inte ens hälften av medlemsstaterna nationella regler om gränsöverskridande företagsdelningar. Avsaknaden av ett tillförlitligt regelverk för gränsöverskridande delningar innebär att företagen har svårt att få tillträde till marknaderna i andra medlemsstater och ofta måste söka efter dyrbara alternativ till direkta förfaranden.

Olika nationella krav gör det svårt att organisera gränsöverskridande delningar och gör dessa svårare och dyrare. Även i de fall medlemsstaterna tillåter företag att dela upp sig över

¹⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2014/cross-border-mergers-divisions/index_en.htm.

gränserna är ofta de relevanta nationella reglerna skiljaktiga eller till och med oförenliga. I ett antal medlemsstater är det inte möjligt att utföra en direkt gränsöverskridande företagsdelning.

Den rättsliga osäkerheten och avsaknaden av regler för företagens gränsöverskridande rörlighet eller komplexiteten hos dessa regler medför också att det inte finns något tydligt ramverk för att uppnå ett ändamålsenligt skydd för företagens intressenter. Detta kan till och med leda till en situation där vissa företag kan missbruka etableringsfriheten. Det är följaktligen av avgörande betydelse att inrätta ett regelverk som säkerställer den rätta balansen mellan behovet av att skapa ett gynnsamt affärsklimat för företagen i EU och behovet av att samtidigt skydda intressenternas legitima intressen.

I 2015 års strategi för den inre marknaden¹⁶ nämns bolagsrättsliga osäkerheter som ett av de hinder som små och medelstora företag tar upp i fråga om den inre marknaden, och i strategin tillkännages att kommissionen kommer ”att undersöka om det behövs en uppdatering av befintliga bestämmelser om gränsöverskridande sammanslagningar och om de behöver kompletteras med bestämmelser om gränsöverskridande delningar”.

Denna del av förslaget syftar till att inrätta ett nytt regelverk för gränsöverskridande företagsdelningar. Dess huvudmål är att behandla frågor som rör gränsöverskridande rörlighet genom att underlätta för alla aktiebolag att dela upp sig över gränserna.

Bestämmelserna om gränsöverskridande delningar inspireras av det befintliga regelverket i direktivet om gränsöverskridande fusioner och de befintliga reglerna för inhemska delningar. Reglerna anpassas till att gälla för en situation där ett företag delas upp i stället för att ett eller flera företag överför samtliga sina tillgångar och skulder till ett annat företag. Samtidigt liknar målen med harmoniserade regler om gränsöverskridande delningar de mål som gäller för gränsöverskridande ombildningar:

- Att göra det möjligt för företag att dela upp sig över gränserna på ett ordnat, effektivt och ändamålsenligt sätt.
- Att skydda de mest berörda intressenterna, till exempel anställda, borgenärer och aktieägare, på ett lämpligt och proportionellt sätt.

Mot bakgrund av att gränsöverskridande delningar och ombildningar har liknande risker kommer det strukturerade förfarande i flera nivåer som föreslås för ombildningar också att krävas för delningar. Ett sådant förfarande säkerställer att den behöriga myndigheten för det företag som ska delas och myndigheterna för de mottagande företagen kan granska lagenligheten hos den gränsöverskridande delningen mot bakgrund av alla relevanta fakta och uppgifter. I likhet med reglerna för ombildningar är ett avgörande inslag i förfarandet att man ska kunna förhindra en gränsöverskridande delning om det fastställs att den syftar till ett missbruk, närmare bestämt i de fall där den utgör ett artificiellt arrangemang med syfte att erhålla otillbörliga skattefördelar eller på ett otillbörligt sätt skada anställdas, borgenärs eller minoritetsdelägares juridiska eller kontraktsenliga rättigheter.

Med tanke på svårigheterna i att hantera risker för missbruk i situationer där ett företag som delas överför tillgångar och skulder till befintliga företag i olika medlemsstater beslutades det

¹⁶ COM(2015) 550 final.

att reglera situationen där nya företag inrättas genom en gränsöverskridande delning och att i detta skede inte reglera en gränsöverskridande delning genom förvärv, dvs. en situation där ett företag överför tillgångar och skulder till mer än ett befintligt företag. I ett inhemskt sammanhang (där sådana situationer behandlas i de nuvarande reglerna) inbegriper ett sådant förfarande en granskning av hur intressenternas intressen skyddas i en medlemsstat, medan det i ett gränsöverskridande sammanhang kan bli nödvändigt att involvera flera myndigheter från olika medlemsstater. Frågan om att inkludera gränsöverskridande delningar genom förvärv i direktivets tillämpningsområde skulle kunna undersökas när de första erfarenheterna av de nya reglerna om gränsöverskridande delningar har vunnits.

Liksom för gränsöverskridande ombildningar är det första steget i förfarandet utarbetandet av en plan för den gränsöverskridande delningen och två riktade rapporter till aktieägare och anställda om effekterna för dem av den gränsöverskridande delningen. Medelstora och stora företag måste också lämna en ansökan till den behöriga myndigheten om att den utnämner en oberoende sakkunnig, som ska undersöka riktigheten hos planen och de rapporter som företaget utarbetat. Den skriftliga rapporten från den oberoende sakkunnige utgör därefter faktabasen för den bedömning som utförs av den behöriga myndigheten när det gäller bland annat risken för ett missbruk enligt ovan. Den sakkunnigrapport som lämnas ut får inte innehålla några av de konfidentiella uppgifter som företaget lämnat. Planen och rapporterna ska offentliggöras och de berörda intressenterna kan lämna synpunkter.

Därefter ska det företag som ska delas på en bolagsstämma fatta beslut om huruvida den gränsöverskridande delningen ska genomföras. Detta beslut samt alla relevanta uppgifter och dokument ska överlämnas till den behöriga myndigheten i medlemsstaten för det företag som ska delas, vilken blir ansvarig för att fatta beslut om huruvida ett delningsintyg ska utfärdas eller ej. Den granskning som utförs av den myndigheten delas upp i två faser: en obligatorisk och en valfri fas. Under den första fasen, som inte får överstiga en månad, ska den behöriga myndigheten undersöka om den gränsöverskridande delningen är laglig. Myndigheten avgör om samtliga villkor för den gränsöverskridande delningen enligt direktivet och i nationell lagstiftning är uppfyllda, inbegripet huruvida företaget är solvent, huruvida den erforderliga majoriteten av aktieägare har godkänt den gränsöverskridande delningen på en bolagsstämma och huruvida de anställda, minoritetsaktieägarna och borgenärerna skyddas i den omfattning som föreskrivs i direktivet. Myndigheten avgör också huruvida ett artificiellt arrangemang avses inrättas med syfte att erhålla otillbörliga skattefördelar eller på ett otillbörligt sätt skada anställdas, borgenärs eller minoritetsdelägars juridiska eller kontraktsenliga rättigheter. Om myndigheten vid utgången av månadsperioden inte har några invändningar utfärdar den ett delningsintyg. Om den är förvissad om att den gränsöverskridande delningen är olaglig kommer den att fatta ett beslut om att vägra att utfärda ett delningsintyg. Om myndigheten hyser allvarlig oro för att delningen kan vara olaglig ska den informera det företag som ska delas om att den kommer att utföra en fördjupad undersökning när det gäller förekomsten av ett missbruk enligt ovan. Denna fördjupade undersökning måste slutföras och ett slutgiltigt beslut fattas inom två månader från inledandet av den fördjupade undersökningen.

Om det efter en sådan undersökning utfärdas ett delningsintyg ska detta utan dröjsmål skickas till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna för de mottagande företagen. De behöriga myndigheterna utför då en undersökning vad gäller den del av förfarandet som regleras av deras respektive lagstiftning. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna för de mottagande företagen måste säkerställa att företagen i tillämpliga fall iakttar reglerna i deras nationella lagstiftning om bildande av företag (exempelvis huruvida företaget har ett verkligt säte på dess territorium). De bör också kontrollera att arrangemangen för anställdas medverkan har fastställts på ett lagligt sätt. När denna laglighetskontroll har utförts kommer

delningen att registreras i alla relevanta företagsregister. Samtliga kontakter mellan registren bör ske via systemet för sammankoppling av företagsregister.

Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Detta förslag kompletterar och ändrar de befintliga regler i bolagsrätten på EU-nivå som nu är kodifierade i direktiv (EU) 2017/1132. Det syftar till en översyn av de gällande reglerna om gränsöverskridande fusioner och till att skapa ett lämpligt och tydligt regelverk för företag som vill dela upp sig över gränserna eller flytta sitt stadgeenliga säte till ett annat land. Ur en förfaranderelaterad synvinkel är de föreslagna reglerna helt förenliga med de befintliga regler som syftar till att underlätta företagens gränsöverskridande verksamhet med hjälp av gränsöverskridande fusioner. Ur materiell synvinkel är de föreslagna reglerna helt förenliga med den princip om etableringsfrihet som läggs fast i artiklarna 49–55 i EUF-fördraget samt behovet av att skydda anställdas, minoritetsaktieägares och borgenärers intressen. Förslaget harmonierar också med de regler om gränsöverskridande rörlighet som anges i rådets förordning (EG) nr 2157/2001¹⁷. De föreslagna reglerna stämmer också överens med den strategi i EU-reglerna angående aktieägarnas rättigheter som läggs fast i direktiv 2007/36/EG¹⁸ och i de tillämpliga reglerna i förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden¹⁹.

Användningen av digitala verktyg och särskilt utbytet av företagsuppgifter rörande gränsöverskridande ombildningar, fusioner och delningar mellan företagsregister med hjälp av systemet för sammankoppling av företagsregister²⁰ stämmer helt överens med målet att digitalisera de bolagsrättsliga förfarandena inom ramen för den digitala inre marknaden och kompletterar de insatser för digitalisering som anges i förslaget om digitalisering syftande till att främja digitala verktyg och processer under ett företags hela livscykel.

De föreslagna reglerna är i linje med och avsedda att komplettera Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/38/EG av den 6 maj 2009 om inrättande av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare (omarbetning), rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar, rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen. I synnerhet kan rättigheterna för de anställda i företag som är involverade i en gränsöverskridande fusion eller delning också skyddas i enlighet med direktiv 2001/23/EG. De föreslagna reglerna avser att ge de anställda ytterligare skydd genom

¹⁷ Rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden.

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/17/EU av den 13 juni 2012 om ändring av rådets direktiv 89/666/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/56/EG och 2009/101/EG vad avser sammankoppling av centrala register, handelsregister och företagsregister.

att föreskriva större transparens och utökad information till anställda om planerade gränsöverskridande ombildningar, fusioner eller delningar.

Förslaget kommer också att bidra till företagens gränsöverskridande rörlighet genom att harmonisera de materiella reglerna om och förfaranderelaterade aspekterna av skyddet för borgenärer och minoritetsaktieägare och ytterligare gynna gränsöverskridande verksamhet genom att öka rättssäkerheten och minska de kostnader för företag som uppstår genom dyr juridisk rådgivning och behovet av att efterleva icke-harmoniserade medlemsstatsregler.

Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Detta initiativ bidrar till att stödja de många kommissionsinitiativ som syftar till att förbättra den inre marknadens funktion genom att fördjupa den och göra den mer rättvis och bygga ett digitalt i Europa²¹. Detta initiativ bidrar till investeringsplanen för Europa, särskilt dess tredje pelare som är inriktad på att förbättra företagsklimatet i Europa genom att avskaffa regleringshinder för investeringar på både nationell nivå och EU-nivå, och bidrar även till kapitalmarknadsunionen²² genom att inrätta ett tydligare och mer lämpligt och ändamålsenligt regelverk för företagen i syfte att ge incitament till investeringar i Europa.

Samtidigt är detta initiativ i linje med målet att skapa en fördjupad och mer rättvis ekonomisk union och dess europeiska pelare för sociala rättigheter, särskilt den 8:e principen, som anger ett antal huvudprinciper och huvudrättigheter till stöd för rättvisa och väl fungerande arbetsmarknader och välfärdssystem²³. Särskilt genom att förstärka transparensen för berörda intressenter, däribland anställda, kommer initiativet direkt att bidra till principen om att de anställda eller deras företrädare har rätt att bli informerade och konsulterade i god tid avseende för dem relevanta frågor, i synnerhet överlåtelse, omstrukturering och sammanslagning av företag och om kollektiva uppsägningar.

Detta initiativ är i linje med målet att skapa ett rättvist och effektivt bolagsskattesystem i EU²⁴. Rådet har under de senaste åren antagit ett antal åtgärder för att motverka skatteflykt från företagets sida. I rådets direktiv (EU) 2015/2376²⁵ föreskrivs ett obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar mellan medlemsstaterna angående förhandsbesked i skattefrågor och förhandsbesked om prissättning. I rådets direktiv (EU) 2016/881²⁶ föreskrivs vidare ett obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar angående de land-för-land-

²¹ COM(2015) 550 final. Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt regionkommittén: Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag.

²² COM(2015) 468 final. Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt regionkommittén: Handlingsplan för en kapitalmarknadsunion.

²³ C(2017) 2600 final. Kommissionens rekommendation om en europeisk pelare för sociala rättigheter.

²⁴ COM(2015) 302 final. En rättvis och effektiv företagsbeskattning i Europeiska unionen: 5 nyckelområden för handling.

²⁵ Rådets direktiv (EU) 2015/2376 av den 8 december 2015 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 332, 18.12.2015, s. 1).

²⁶ Rådets direktiv (EU) 2016/881 av den 25 maj 2016 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 146, 3.6.2016, s. 8).

rapporter som inlämnas av multinationella företag. I rådets direktiv (EU) 2016/1164²⁷ fastläggs regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion, däribland regler om utflyttningskatt som ska hindra företag från att undvika skatt när de flyttar på tillgångar. Den 13 mars 2018 nåddes en politisk överenskommelse i rådet om kommissionens förslag²⁸ till direktiv om att förmedlare ska bli skyldiga att lämna ut information om skatteplaneringssystem, vilket borde antas inom kort.

Särskilt den ökade tillgången över gränserna till företagsrelaterade uppgifter kommer att bidra till en rättvis beskattning där vinster genereras. Skyddsåtgärderna mot missbruk av förfarandena för ombildningar och delningar av företag genom att inrätta artificiella arrangemang syftande till otillbörliga skattefördelar kommer att bidra till EU:s insatser för att bekämpa skatteundandragande och skatteflykt.

Genom att införa tydligare och mer harmoniserade regler för att skydda företagens aktieägare och stärka kontrollen av de gränsöverskridande företagsombildningarnas laglighet är detta initiativ ett ytterligare led i insatserna för att motverka de risker som kriminella organisationer innebär vid skapandet av juridiska personer, exempelvis företag, och deras affärsverksamhet. Dessa risker lyftes fram av kommissionen i dess rapport om bedömningen av de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar den inre marknaden och berör gränsöverskridande verksamhet, vilken antogs den 26 juni 2017²⁹. I den rapporten framhöll kommissionen sårbarheten hos företagstrukturer för att bli infiltrerade av kriminella organisationer och terroristgrupper. Detta initiativ kompletterar de ambitiösa regler som redan införts genom direktiv 2015 (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och enligt vilka företagstrukturer ska lämna ut information om sina verkliga huvudmän till de enheter som ansvarar för tillämpningen av reglerna mot penningtvätt och finansiering av terrorism³⁰.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

Rättslig grund

Förslaget grundar sig på artikel 50 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), som är den rättsliga grunden för EU:s behörighet att agera på området bolagsrätt. I synnerhet föreskrivs i artikel 50.2 f en gradvis avveckling av inskränkningar i etableringsfriheten och i artikel 50.2 g en samordning av åtgärder för att skydda bolagsmäns och tredje mans intressen.

Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Det finns ett tydligt mervärde i att hantera problemen på EU-nivå snarare än genom enskilda insatser av medlemsstaterna. Huvudproblemen med att genomföra **gränsöverskridande ombildningar och delningar av företag** beror på skiljaktiga, motstridiga eller överlappande

²⁷ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 19.7.2016, s. 1).

²⁸ COM(2017) 335 final.

²⁹ COM(2017) 340 final.

³⁰ Uppgifterna om verkligt huvudmannaskap ska dessutom återfinnas i ett nationellt centralt register.

nationella procedurregler och regler för skydd av borgenärer, anställda (inbegripet deras medverkan) och minoritetsaktieägare samt bristfälligt utnyttjande av sammankopplade företagsregister. De huvudsakliga bristerna vid tillämpningen av de **befintliga reglerna om gränsöverskridande fusioner** beror främst på skiljaktiga, motstridiga eller överlappande nationella regler om skydd av borgenärer och minoritetsaktieägare, bristfälligt utnyttjande av sammankopplade företagsregister eller andra inkonsekvenser eller rättsliga osäkerheter som orsakas av olika regler i medlemsstaterna, exempelvis i fråga om bokföring. Dessa problem förutsätter till själva sin natur åtgärder på EU-nivå. Ett enskilt agerande av medlemsstaterna skulle inte nöjaktigt kunna undanröja svårigheterna när det gäller att skapa en mer effektiv miljö för gränsöverskridande verksamhet, eftersom nationella regler och förfaranden måste vara kompatibla för att kunna fungera i gränsöverskridande situationer och för att gynna gränsöverskridande verksamhet. Dessa hinder kan inte undanröjas enbart genom att man förlitar sig på direkt tillämpning av artikel 49 i EUF-fördraget, eftersom detta innebär att man tar itu med problemen från fall till fall genom överträdelseförfaranden mot den berörda medlemsstaten och eftersom avskaffandet av många hinder förutsätter en samordning i förväg av nationella rättsliga system, inklusive inrättandet av ett administrativt samarbete.

Det framstår således som att utan åtgärder på EU-nivå kommer företagen enbart att ha tillgång till icke-harmoniserade nationella lösningar, vilket innebär att de, särskilt de små och medelstora företagen, även i fortsättningen skulle ställas inför olika nationella system som försvårar utövandet av etableringsfriheten utan att säkerställa ett tillräckligt skydd för intressenterna, och de kostnader som följer av detta skulle särskilt drabba företagen men även intressenterna, oavsett om de är arbetstagare, borgenärer eller minoritetsaktieägare.

Medan det materiella innehållet i reglerna om skydd för anställda, minoritetsaktieägare och borgenärer fortfarande fastställs på nationell nivå behöver förfaranderamen för att säkerställa dessa intressen vid gränsöverskridande verksamheter fastställas på EU-nivå, av rättssäkerhetsskäl och för att skyddet ska bli ändamålsenligt.

Mot bakgrund av det som sagts ovan uppfyller riktade insatser på EU-nivå villkoren för subsidiaritetsprincipen.

Proportionalitetsprincipen

När det gäller proportionalitetsprincipen framstår de föreslagna reglerna som lämpliga för att uppnå målen i fråga om tydliga och lämpliga regler för företag och för att tillhandahålla ett skydd för intressenterna, enligt vad som anges i konsekvensbedömningen. I konsekvensbedömningen beskrivs kostnaderna och fördelarna med de olika handlingsalternativ som behandlas däri för företag, intressenter och medlemsstater, och alla erforderliga faktorer, däribland samhällseliga fördelar och politisk genomförbarhet, har beaktats. Det föreslagna förfarandet för gränsöverskridande ombildningar uppskattas exempelvis leda till en kostnadsbesparing på mellan 12 000 och 19 000 euro per transaktion och företag som verkar på den inre marknaden skulle totalt kunna spara in kostnader motsvarande 176–280 miljoner euro under en femårsperiod.

De föreslagna åtgärderna synes inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen och de positiva effekterna av de föreslagna åtgärderna är större än de potentiella negativa effekterna (avsnitt 6.3 i konsekvensbedömningen).

Val av instrument

Den rättsliga grunden för åtgärder i fråga om bolagsrätt är artikel 50 i EUF-fördraget, enligt vilken Europaparlamentet och rådet kan agera genom att utfärda direktiv. I direktiv (EU)

2017/1132 regleras bolagsrätten på EU-nivå. För att få ett sammanhållet och konsekvent EU-regelverk på detta område utgör detta förslag en ändring av och ett tillägg till det direktivet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

Genom detta förslag införs ett nytt regelverk i fråga om ett förfarande för gränsöverskridande ombildningar och delningar av aktiebolag.

Utvärderingen i efterhand³¹ av det befintliga direktivet om gränsöverskridande fusioner³² genomfördes mot bakgrund av utvärderingskriterier som överensstämmer med kraven på ”bättre lagstiftning”. De främsta grunderna för utvärderingen var en studie om tillämpningen av direktivet om gränsöverskridande fusioner som utfördes på kommissionens uppdrag av en extern leverantör³³, ytterligare studier³⁴ och två offentliga samråd (2015 och 2017) där intressenters synpunkter om genomförandet av gränsöverskridande fusioner inhämtades.

Analysen resulterade i en totalt sett positiv bedömning av direktivet om gränsöverskridande fusioner sett till ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, samstämmighet och europeiskt mervärde. Överlag har direktivet om gränsöverskridande fusioner medfört en betydande ökning av den gränsöverskridande fusionsaktiviteten i linje med dess mål att underlätta gränsöverskridande fusioner och utvidga de möjligheter som den inre marknaden erbjuder.

Trots den överlag positiva bedömningen identifierade dock utvärderingen vissa problem som motverkar direktivets fulla ändamålsenlighet och effektivitet. De viktigaste problemen är bristande harmonisering av materiella regler, särskilt i fråga om skyddet av borgenärer och minoritetsaktieägare, samt avsaknad av snabbspårsförfaranden (dvs. förenklade förfaranden) i direktivet. Ett ökat utnyttjande av sammankopplade företagsregister skulle kunna öka synergieffekterna och därmed samstämmigheten med andra bolagsrättsliga regler.

Detta förslag stämmer överens med utvärderingen och syftar till att åtgärda de viktigaste brister som identifierats i utvärderingen av de befintliga reglerna om gränsöverskridande fusioner.

Samråd med berörda parter

Kommissionen samverkade aktivt med intressenterna och genomförde omfattande samråd under konsekvensbedömningsprocessen. Samrådet bestod i offentliga samråd online, möten

³¹ Bilaga 5 till den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/56/EG av den 26 oktober 2005 om gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar (EUT L 310, 25.11.2005, s. 1). Det direktivet har ersatts med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (kodifiering) (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46).

³³ Bech-Bruun/Lexidale, *Study on the application of the cross-border mergers directive* (september 2013) http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/mergers/131007_study-cross-border-merger-directive_en.pdf.

³⁴ Schmidt, *Cross-border mergers and divisions, transfers of seat: Is there a need to legislate?*, studie för JURI-kommittén, juni 2016. Reynolds/Scherrer/Truli, *Ex-post analysis of the EU framework in the area of cross-border mergers and divisions*, studie för Europaparlamentet, december 2016.

med intressenter, diskussioner med sakkunniga från medlemsstaterna och ett flertal studier. All information som inhämtades på detta sätt beaktades i förslaget.

Under 2012 utförde kommissionen ett offentligt samråd för att bedöma intressenternas viktigaste intressen i fråga om europeisk bolagsrätt och fastställa de framtida prioriteringarna för europeisk bolagsrätt. Sammanlagt 496 svar inkom från en bred grupp av intressenter, exempelvis offentliga myndigheter, fackföreningar, det civila samhället, näringslivsorganisationer, fria yrkesutövare, investerare, universitet, tankesmedjor, konsulter och privatpersoner. En stor majoritet av intressenterna inriktade sig på att förbättra affärsklimatet och främja den gränsöverskridande rörligheten. Betoning lades även på att förbättra skyddet för borgenärer, aktieägare och anställda vid gränsöverskridande situationer samt att underlätta bildandet av företag och gynna konkurrens på regelområdet.

Under 2013 inleddes ett mer detaljerat offentligt samråd online angående gränsöverskridande överföringar av företags stadgeenliga säte, med målet att få mer fördjupad information om företagens kostnader för att flytta sitt stadgeenliga säte utomlands och de fördelar som EU-insatser på detta område skulle kunna skapa. Sammanlagt mottogs 86 svar från offentliga myndigheter, fackföreningar, det civila samhället, företag, näringslivsorganisationer, privatpersoner och universitet, vilket innebar en bred representation av samhället. Svar inkom från 20 EU-medlemsstater och från aktörer utanför EU. Det konstaterades att en majoritet av de svarande som skulle överväga att flytta sitt företag över en gräns i stort skulle välkomna införandet av ett ombildningsförfarande. Som skäl till de jakande svaren återopades ekonomiska fördelar, kostnadsbesparingar för den inre marknaden och de bredare möjligheterna för små och medelstora företag att flytta över gränserna. Vidare ansåg 43 % av de svarande att rättspraxisen från Europeiska unionens domstol inte skapade tillräcklig tydlighet i frågan.

Ett ytterligare offentligt samråd inleddes 2015 med inriktning på gränsöverskridande fusioner och delningar, och 151 svar inkom³⁵. När det gäller gränsöverskridande företagsdelningar välkomnades i stort införandet av ett nytt förfarande och en majoritet av deltagarna identifierade skyddet av borgenärer, minoritetsaktieägare och de anställdas rättigheter som de viktigaste frågorna att behandla. Omkring 72 % av de svarande som uttryckte en åsikt ansåg att en harmonisering av de rättsliga kraven för gränsöverskridande delningar skulle hjälpa företag och underlätta gränsöverskridande aktiviteter genom att sänka de direkta kostnaderna för gränsöverskridande delningar av företag. Som de viktigaste frågorna att åtgärda identifierades förfarandefrågor och skyddet av intressenter. Vidare nämnde 68 % av de svarande rättslig osäkerhet till följd av avsaknad av EU-regler som det viktigaste hindret för att fullfölja en gränsöverskridande delning och 51 % av de svarande ansåg att de nuvarande förfarandenas varaktighet och komplexitet medförde stora problem. När det gäller gränsöverskridande fusioner uttryckte 88 % av de svarande ett stöd för harmonisering av borgenärsskyddet och 75 % av dessa stödde en fullständig harmonisering. En stor majoritet av dessa ansåg att en garanti var det bästa skyddet och att reglerna om vilket datum som skulle vara avgörande för inledandet av borgenärsskyddsperioden borde harmoniseras. När det

³⁵ Schmidt, *Cross-border mergers and divisions, transfers of seat: Is there a need to legislate?*, studie för JURI-kommittén, juni 2016. Reynolds/Scherrer/Truli, *Ex-post analysis of the EU framework in the area of cross-border mergers and divisions*, studie för Europaparlamentet, december 2016.

vidare gäller skyddet av minoritetsaktieägare stödde en majoritet på 66 % harmonisering och 71 % av dessa uttryckte ett stöd för största möjliga harmonisering. 70 % av de som stödde en fullständig harmonisering ansåg att minoritetsaktieägare borde ges en rätt att lämna företaget mot en adekvat kontantersättning. Vidare välkomnade 62 % av de svarande införandet av ett snabbspårsförfarande.

Det senaste offentliga samrådet om bolagsrätt inleddes 2017 och löpte under perioden 10 maj 2017–6 augusti 2017. Det inkom 207 svar. Mot bakgrund av det kommande initiativet sökte kommissionen svar på detaljerade frågor angående EU-regelverkets brister och vilka områden som de svarande ansåg borde prioriteras.

Resultatet av samrådet visade på ett brett stöd för gränsöverskridande företagsombildningar från både medlemsstater och intressenter, eftersom omkring 85 % av samtliga svarande ansåg att det borde finnas ett EU-instrument på detta område. Om man ser till de olika aktörerna bland intressenterna ansåg samtliga offentliga myndigheter att avsaknaden av förfaranderegler för företagsombildningar utgjorde ett hinder för den inre marknaden och att EU borde lösa denna fråga. Flera myndigheter inriktade sig mer på frågan om företags säte än frågan om mekanismer för skydd av intressenter och sade att de skulle stödja ett initiativ rörande företagsombildningar enbart i den omfattning som företag skulle kunna flytta sitt verkliga säte för genuina affärsändamål snarare än att fullfölja överföringar av brevlådeföretag i bedrägliga syften.

Näringslivsorganisationerna stödde införandet av ett ombildningsförfarande med liknande procenttal som de offentliga myndigheterna. Cirka 44 % av dem ansåg att detta var högsta prioritet för EU, 22 % att det var en prioritet bland flera och 22 % att det var en låg prioritet. Både fackföreningar och notarier stödde i någon mån nya förfaranderegler för ombildningar (74 % respektive 79 % ansåg att det var en låg prioritet för EU). Både fackföreningar och CNUE (rådet för notarier i Europeiska unionen) betonade att företag enbart borde få flytta sitt stadseenliga säte om det innebar en flytt av deras verkliga säte, och fackföreningar framhävde även behovet av ett övergripande instrument för information till, samråd med och medverkan för anställda. Akademiker stödde också i stort införandet av ett ombildningsförfarande. Några av dem ansåg att medlemsstaterna borde kunna fastställa sina egna tillämpliga krav i sin lagstiftning och huruvida de kräver att det verkliga sätet ska flyttas. Det framfördes också att digitalisering borde användas i största möjliga utsträckning (för offentliggörande av information och kommunikation från företagsregisters sida). Andra aktörer föreslog att en medlemsstat bara borde kunna motsäga sig en företagsombildning under mycket exceptionella omständigheter grundade på det allmänna intresset.

När det gäller gränsöverskridande fusioner identifierade, i likhet med det offentliga samrådet 2015, flertalet av de intressenter som lämnade ett svar i samrådet 2017 samma frågor som problematiska: Skyddet av borgenärer, minoritetsaktieägare och de anställdas rättigheter.

Majoriteten av de nationella myndigheter som lämnade ett svar i samrådet 2017 ansåg att det fanns problem med de befintliga reglerna om gränsöverskridande fusioner och att dessa problem utgjorde hinder för den inre marknaden, dock i olika hög grad. På frågan vilken prioritet som skulle ges åt EU-åtgärder för att ändra de befintliga reglerna var svaren blandade. När det gäller skyddsåtgärder ansåg samtliga svarande nationella offentliga myndigheter att åtgärder för att skydda borgenärer borde tas upp, medan 70 % ansåg att åtgärder för att skydda minoritetsaktieägare också borde diskuteras. 80 % ansåg det vara viktigt att harmonisera både procedurregler och materiella regler i fråga om borgenärsskydd och 50 % ansåg det vara viktigt att minoritetsaktieägare kunde blockera en fusion och invända mot aktieutbytet.

Näringslivsorganisationer som besvarade 2017 års samråd välkomnade också i stort tanken på att ändra direktivet om gränsöverskridande fusioner. Näringslivsorganisationerna tog bland annat upp förenkling av reglerna (snabbspårsförfarande), harmoniserade regler för skydd av borgenärer och minoritetsaktieägare, förenklade regler för skydd av arbetstagare och avskaffande av kravet på att fusionsförfaranden måste undertecknas i en notaries närvaro, vilket är fallet i vissa medlemsstater.

Fackföreningar var också mottagliga för idén att ändra reglerna om gränsöverskridande fusioner. De inriktade sig främst på behovet av att stärka skyddet av arbetstagarna genom förstärkta rättigheter till information, samråd och medbestämmande. Notarier ansåg däremot till övervägande del att det befintliga direktivet fungerade mycket bra och såg inget behov av nya EU-åtgärder på detta område.

När det gäller gränsöverskridande uppdelningar av företag stödde samtliga offentliga myndigheter som besvarade samrådet nya regler om gränsöverskridande företagsuppdelningar, och 40 % ansåg att ett initiativ på detta område var högsta prioritet för EU.

Näringslivsorganisationer uttryckte ett starkt stöd för nya regler, i det att 44 % ansåg detta vara högsta prioritet och 26 % att det var en prioritet. Notarier uttryckte ett måttligt stöd för ett nytt initiativ. Fackföreningar var väldigt skeptiska mot företagsuppdelningar till följd av riskerna för arbetstagare, men ansåg att om medlemsstaterna skulle stödja uppdelningar måste reglerna om information till och samråd med arbetstagarna stärkas.

En stor majoritet av de svarande som stödde ett nytt förfarande för gränsöverskridande uppdelningar ansåg generellt att förfarandet nära borde följa det förfarande som anges i det befintliga direktivet om gränsöverskridande fusioner.

Intressenternas åsikter samlades in under en rad möten. Samrådet om bolagsrättspaketet i expertgruppen för bolagsrätt började 2012. Under perioden 2012–2014 koncentrerades expertgruppens möten på 2012 års handlingsplan för modernare bolagsrätt och effektivare företagsstyrning, medan mötena under 2015 och 2016 fokuserade på digitalisering. Under 2017 ägnades tre möten i expertgruppen åt att konkret diskutera relevanta frågor för bolagsrättspaketet (digitalisering och gränsöverskridande fusioner, uppdelningar och ombildningar av företag). På dessa möten begärde kommissionen att medlemsstaternas experter skulle yttra sig i vissa specifika frågor.

På expertgruppens möten under 2017 inbjöd kommissionen inte enbart medlemsstaternas experter utan även de företrädare för intressenter som givit sig till känna i 2013, 2015 och 2017 års offentliga samråd. Intressenterna företrädde företag, arbetstagare och juridiska yrken. Intressenterna betonade behovet av att underlätta gränsöverskridande verksamhet, men att bolagsmännens, arbetstagarnas och borgenärernas intressen borde skyddas med hjälp av lämpliga skyddsåtgärder. Det fanns generellt ett brett stöd för initiativet för gränsöverskridande ombildningar förutsatt att tillräckliga skyddsåtgärder införs. I fråga om fusioner uttryckte medlemsstaternas företrädare ett generellt stöd för initiativet, även om de uppgav att konkreta lösningar förutsatte djupare diskussioner. Även om ingen grupp av intressenter var emot en ändring av reglerna om gränsöverskridande fusioner skiftade åsikterna om i hur hög utsträckning detta borde prioriteras. När det gäller gränsöverskridande delningar stödde medlemsstaternas företrädare i allmänhet initiativet, även om de särskilda lösningarna, särskilt de som härrör från olika rättsliga traditioner, återstod att diskutera. En allmän åsikt bland samtliga intressenter utom fackföreningarna var att ett nytt förfarande för gränsöverskridande delningar skulle vara till stor nytta och nära borde följa förfarandet i det befintliga direktivet om gränsöverskridande fusioner.

Utöver mötena i expertgruppen inhämtades information från intressenter på bilaterala möten. På dessa möten betonade företrädare för fackföreningarna vikten av att bevara arbetstagarnas rättigheter till medbestämmande och att företag enbart borde flyttas för genuina ändamål, så att man undviker att brevlådeföretag inrättas via gränsöverskridande transaktioner. Företrädarna för näringslivsorganisationer uttryckte ett stort stöd för initiativet för att underlätta företagets rörlighet.

Detta förslag tar upp de viktigaste frågor som identifierats av intressenterna. Eftersom dessa emellertid har olika åsikter om hur dessa frågor bör lösas i detalj, syftar förslaget till att uppnå en skälig balans mellan dessa olika uppfattningar.

Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden

För att stödja kommissionens arbete inrättades i maj 2014 en informell expertgrupp för bolagsrätt för frågor som rör bolagsrätt. Expertgruppens medlemmar var högt kvalificerade och erfarna akademiker och rättstillämpare inom bolagsrätt från flera medlemsstater.

Kommissionen använde också resultaten av en studie som utfördes 2017 för att studera specifika frågor om gränsöverskridande överföringar av företags säten och delningar av företag. Kommissionen inhämtade också expertsynpunkter på ett flertal konferenser, däribland den 21:a konferensen om europeisk bolagsrätt och företagsstyrning: att korsa gränser digitalt, som hölls i september 2017 i Tallinn, Estland, och den årliga konferens om europeisk bolagsrätt och företagsstyrning som ägde rum i Trier, Tyskland, i oktober 2017.

Konsekvensbedömning

Konsekvensbedömningsrapporten om digitalisering, gränsöverskridande verksamhet och lagvalsregler inom bolagsrätten granskades av nämnden för lagstiftningskontroll den 11 oktober 2017³⁶. Nämnden gav ett negativt yttrande den 13 oktober 2017. Dess rekommendationer behandlades i en reviderad version av konsekvensbedömningen som lades fram för nämnden den 20 oktober 2017. Den 7 november 2017 gav nämnden ett positivt yttrande med reservationer.

När det gäller det **tillämpningsområde** som avgör vilka typer av företag som skulle kunna åtnjuta harmoniserade regler och förfaranden för gränsöverskridande ombildningar och delningar samt ändrade regler om gränsöverskridande fusioner, beskrev konsekvensbedömningen varför det befintliga tillämpningsområdet för reglerna om gränsöverskridande fusioner (dvs. aktiebolag) var den effektivaste lösningen för alla gränsöverskridande transaktioner, trots vissa parter uppmaningar att bredda tillämpningsområdet till att även omfatta handelsbolag och kooperativa företag. Skälet enligt konsekvensbedömningen är att befintliga data visar att reglerna om gränsöverskridande fusioner i mycket begränsad utsträckning används av andra enheter än aktiebolag. 66 % av de förvärvande bolag och 70 % av de fusionerande bolag som var involverade i gränsöverskridande fusioner utgjordes av privata aktiebolag, medan 32 % av de förvärvande bolag och 28 % av de fusionerande bolag som var involverade i gränsöverskridande fusioner

³⁶ Konsekvensbedömningen och nämndens för lagstiftningskontroll yttrande finns tillgängliga på <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia&year=&serviceId=10226&s=Search>

utgjordes av publika aktiebolag³⁷. En utvidgning av tillämpningsområdet skulle dessutom medföra potentiella praktiska problem i fråga om bolagsrätt på EU-nivå och redovisningsregler som endast är tillämpliga på aktiebolag.

När det gäller **införandet av nya förfaranderegler för gränsöverskridande ombildningar och delningar** jämförde konsekvensbedömningen alternativ 0 (referensscenario) i form av avsaknad av förfaranderegler för gränsöverskridande ombildningar och delningar mot alternativ 1 i form av att införa harmoniserade EU-förfaranden för att göra det möjligt för företag att genomföra direkta gränsöverskridande ombildningar och delningar. Avsaknaden av förfaranderegler gör det väldigt svårt, om inte omöjligt, att genomföra gränsöverskridande ombildningar och delningar. Nationella förfaranden för gränsöverskridande ombildningar och delningar finns bara i ett begränsat antal medlemsstater och är ofta inte anpassade till varandra. Företag måste således förlita sig på dyrbara indirekta förfaranden, en analog tillämpning av direktivet om gränsöverskridande fusioner och rättspraxis från Europeiska unionens domstol i de fall rättstillämpare och nationella företagsregister känner till sådan rättspraxis. Om man inför nya förfaranderegler för gränsöverskridande ombildningar och delningar skulle företag vinna betydande klarhet och få väsentligt lägre kostnader om de önskar ombildas eller dela upp sig över gränserna. Det skulle också ge klarhet för nationella företagsregister så att de tydligt kan urskilja vid vilken tidpunkt ett företag kan införas i företagsregistret i destinationsmedlemsstaten och avföras från företagsregistret i utgångsmedlemsstaten, vilket skulle undvika att Polbud³⁸-liknande situationer uppstår.

I fråga om **skyddet av minoritetsaktieägare** jämförde konsekvensbedömningen alternativ 0 (referensscenario) i form av de befintliga reglerna om skydd av minoritetsaktieägare mot alternativen 1 och 2. Alternativ 1 skulle skapa harmoniserade regler för hela den inre marknaden. Det skulle bygga på reglerna för gränsöverskridande fusioner, men skulle utöver detta föreskriva harmoniserade regler. Det föredragna alternativ 2 skulle föreskriva samma harmoniserade regler som alternativ 1, men medlemsstaterna skulle kunna föreskriva ytterligare skyddsåtgärder. Detta alternativ skulle ge minoritetsaktieägare det mest anpassade skyddet. Även om alternativ 2 potentiellt skulle kunna vålla företagen vissa efterlevnadskostnader, skulle det väsentligen minska kostnader och bördor för företag jämfört med referensscenariot och även tillhandahålla större klarhet angående rättsläget, mindre behov av juridisk rådgivning och därmed erbjuda kostnadsbesparingar för företagen jämfört med referensscenariot. Det föredragna alternativ 2 uppnår den bästa balansen mellan kostnadsminskningar, hög nivå på skyddet och flexibilitet för medlemsstaterna.

När det gäller **skyddet av borgenärer** jämförde konsekvensbedömningen alternativ 0 (referensscenario) i form av oförändrade regler om gränsöverskridande fusioner och inga EU-regler om borgenärsskydd vid gränsöverskridande ombildningar och delningar mot alternativ 1 i form av harmoniserade regler för borgenärsskydd och alternativ 2 i form av samma harmoniserade regler som alternativ 1 men möjlighet för medlemsstaterna att föreskriva ytterligare skyddsåtgärder. Det föredragna alternativ 2 skulle uppnå den bästa balansen mellan kostnadsminskningar, hög nivå på skyddet och flexibilitet för medlemsstaterna. Både alternativ 1 och 2 skulle väsentligen minska kostnader och bördor för företag jämfört med referensscenariot, eftersom harmoniserade regler om borgenärsskydd skulle skapa större

³⁷ Data för perioden 2008–2012, Bech-Bruun/Lexidale, 2013 s. 80.

³⁸ Polbud – Wykonawstwo, C-106/16.

klarhet angående rättsläget och lägre behov av juridisk rådgivning vid gränsöverskridande transaktioner. Alternativ 1 skulle erbjuda företagen de största kostnadsbesparingarna, medan besparingarna i alternativ 2 skulle kunna bli mindre eftersom medlemsstaterna kan föreskriva ytterligare skyddsåtgärder som skulle kunna vara dyrbara eller betungande för vissa företag (exempelvis behov av att ställa garantier till samtliga borgenärer). När det gäller det skydd som erbjuds borgenärer skulle alternativ 2 innebära ett mer fullständigt och riktat skydd än alternativ 1 till följd av att medlemsstaterna får möjlighet att bedöma de nationella särdragen i borgenärsskyddet och införa fler skyddsåtgärder.

När det gäller **information till och samråd med anställda och dessas medbestämmande** jämförde konsekvensbedömningen alternativet (referensscenario) att tillämpa de befintliga reglerna om medbestämmande i direktivet om gränsöverskridande fusioner med alternativ 1 i form av att tillämpa de befintliga reglerna om anställdas medverkan i styrelser vid gränsöverskridande fusioner även på gränsöverskridande delningar och ombildningar och alternativ 2 i form av riktade ändringar av de befintliga reglerna om gränsöverskridande fusioner samtidigt som specifika åtgärder införs med tanke på den upplevda större risken för anställda vid gränsöverskridande delningar och ombildningar. Det föredragna alternativ 2 består av flera komponenter vars kombinerade effekt syftar till att ge de anställda det nödvändiga skyddet. Bland skyddsåtgärderna ingår att företagets ledning vid samtliga gränsöverskridande transaktioner måste utarbeta en ny särskild rapport som beskriver effekterna av den gränsöverskridande fusionen för arbetstillfällena och de anställdas situation och en regel som ska förhindra missbruk genom att föreskriva att ett företag under tre år efter en gränsöverskridande transaktion inte kan undergräva systemet för anställdas medbestämmande om det utför en påföljande gränsöverskridande eller inhemsk transaktion. Denna regel baseras på de befintliga reglerna om gränsöverskridande fusioner men skulle anpassas för att täcka inte bara påföljande inhemska ombildningar, fusioner eller delningar utan även andra gränsöverskridande och inhemska transaktioner. Detta alternativ skulle dessutom införa särskilda regler om förhandlingar vid gränsöverskridande delningar och ombildningar. I konsekvensbedömningen analyserades kostnaderna för och fördelarna med dessa riktade ändringar och slutsatsen drogs att de begränsade ytterligare efterlevnadskostnaderna för företag till följd av utarbetandet av en rapport skulle uppvägas av ett ökat skydd för anställda och därav följande samhällsliga fördelar.

Slutligen undersöktes i konsekvensbedömningen också frågan om hur man ska bekämpa risker för missbruk, inklusive spridningen av "brevlådeföretag" för missbruksändamål för att exempelvis undvika arbetsrättsliga normer eller socialförsäkringsavgifter, och aggressiv skatteplanering. Under det offentliga samrådet efterfrågade vissa intressenter, särskilt fackföreningar, en lösning där ett företag som genomför en gränsöverskridande ombildning skulle behöva överföra både sitt säte och sitt huvudkontor till destinationsmedlemsstaten. I en nyligen avkunnad dom av domstolen i Polbud-målet, som meddelades efter det att det offentliga samrådet avslutats, anges emellertid att etableringsfriheten gäller för fall där enbart företagets säte flyttas över en gräns. En sådan lösning är således inte tänkbar. Konsekvensbedömningen jämförde således alternativ 0 (referensscenario) i form av avsaknad av harmoniserade regler med alternativ 1 i form av att man inför regler och förfaranden enligt vilka medlemsstaterna från fall till fall måste undersöka om en viss gränsöverskridande ombildning utgör ett artificiellt arrangemang med syfte att erhålla otillbörliga skattefördelar eller att otillbörligt skada anställdas, minoritetsaktieägares eller borgenärers rättigheter. Det föredragna alternativ 1 skulle direkt bidra till kampen mot kringgående av regler och således mot missbruk eller bedräglig användning av brevlådeföretag. I jämförelse med referensscenariot skulle alternativ 1 utgöra en del av förfarandet för att möjliggöra för företag att ombildas över gränserna och därför skulle de ytterligare efterlevnadskostnaderna inte specifikt gälla bedömningen av ett eventuellt artificiellt arrangemang. Medlemsstaterna skulle

behöva införliva och genomföra dessa regler, vilket medför vissa administrativa och organisatoriska kostnader. Alternativ 1 skulle medföra ett ökat skydd för intressenter, som skulle kunna lämna synpunkter under förfarandets gång och i slutändan skyddas mot ett kringgående av regler från bedrägliga företags sida.

Konsekvensbedömningen analyserade även olika alternativ avseende lagvalsregler. Det föredragna alternativet i detta hänseende var ett instrument för harmonisering av relevanta regler, särskilt rörande anknytningsfaktorn, på grundval av platsen för bolagets bildande tillsammans med ytterligare särskilda regler som pekar mot lagen om faktiskt säte omfattande enbart bolag etablerade i EU. Med tanke på att de fall som mest behöver klargöras, nämligen specifika frågor rörande vilken lag som är tillämplig på aktiebolag i gränsöverskridande situationer, kommer att behandlas i den föreslagna lagstiftningen om gränsöverskridande ombildningar, fusioner och delningar, beslutades det att man inte skulle lägga fram en specifik lagstiftningsakt om lagvalsregler vid denna tidpunkt.

Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling

Förslaget väntas innebära betydande förenklingsfördelar för företag på den inre marknaden genom att underlätta deras rörlighet över gränserna.

Inrättandet av ett heltäckande gemensamt regelverk för **gränsöverskridande ombildningar och delningar** rationaliserar och förenklar förfarandena och minskar kostnaderna för företag i fråga om typen av och innehållet i de dokument som ska utarbetas, de olika förfarandena och därtill relaterade tidsfrister eller andra ytterligare krav. De föreslagna reglerna om anställdas medbestämmande och skydd av bolagsmän och borgenärer ökar rättssäkerheten och den rättsliga förutsägbarheten i fråga om sådana transaktioner. De nya gemensamma reglerna om gränsöverskridande delningar och ombildningar väntas innebära besparingar på 12 000–37 000 euro (delningar) och 12 000–19 000 euro (ombildningar) beroende på företagets storlek och involverade medlemsstater.

De föreslagna ändringarna av EU:s gällande regelverk **om gränsöverskridande fusioner** innebär förenklade regler för gränsöverskridande fusioner av företag och minskade kostnader och administrativa bördor genom ett nytt gemensamt och rationaliserat förfarande. De föreslagna reglerna om skydd av bolagsmän och borgenärer och om utlämning av uppgifter ökar rättssäkerheten och den rättsliga förutsägbarheten.

Kostnadsminskningarna och förenklingarna kommer att ha särskilt positiva effekter för mikroföretag och små företag.

Det informationsutbyte som anges i detta förslag kommer att ske via det befintliga systemet för sammankoppling av centrala register, handelsregister och företagsregister. Någon specifik it-utveckling väntas därför inte behövas.

Grundläggande rättigheter

De föreslagna reglerna i detta initiativ säkerställer att de rättigheter och principer som anges i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna respekteras fullt ut och bidrar till genomförandet av flera av dessa rättigheter. I synnerhet är huvudmålet med initiativet att underlätta etableringsrätten i alla medlemsstater, som det föreskrivs i artikel 15.2 i stadgan, och att säkerställa principen om icke-diskriminering på grund av nationalitet (artikel 21.2). Initiativet syftar vidare till att stärka näringsfriheten i enlighet med unionsrätten samt nationell lagstiftning och praxis (artikel 16). Rätten till egendom enligt artikel 17 i stadgan stärks också genom initiativet via skyddsåtgärderna för aktieägare. Även om initiativet föreskriver regler för bolag inom ramen för bolagsrätten kommer det också att bidra till arbetstagares rätt till

information och samråd inom företaget (artikel 27 i stadgan) genom att skapa större transparens för de anställda i samband med företagstransaktioner över gränserna. Skyddet av personuppgifter ska också säkerställas i linje med artikel 8 i stadgan.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Inga betydande kostnader har identifierats. Förslaget innebär främst kostnader för nationella förvaltningar i samband med införandet av lagstiftning på nationell nivå (utarbetande, samråd, antagande, anpassning av befintliga regler) och införandet av granskningsförfaranden. När det gäller gränsöverskridande ombildningar och delningar kommer effekten i de medlemsstater där sådana förfaranden för gränsöverskridande fall inte finns att bli större än i de medlemsstater där sådana förfaranden redan finns och enbart behöver anpassas. EU-budgeten kommer inte att påverkas.

5. ÖVRIGA INSLAG

Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering

Kommissionen kommer att bistå medlemsstaterna med att införliva de föreslagna reglerna och kommer att övervaka genomförandet. I detta sammanhang kommer kommissionen att nära samarbeta med nationella myndigheter, t.ex. nationella experter på bolagsrätt i expertgruppen för bolagsrätt. Därvid kan kommissionen tillhandahålla stöd och vägledning (t.ex. genom att organisera workshoppar om genomförandet eller genom rådgivning på bilateral basis).

Övervakningen består i att analysera trender i fråga om företags gränsöverskridande transaktioner med hjälp av underrättelserna om gränsöverskridande ombildningar, fusioner och delningar via systemet för sammankoppling av företagsregister, via inhämtning av uppgifter om kostnaderna för gränsöverskridande ombildningar i den utsträckning det är möjligt och huruvida och i vilken omfattning intressenter och deras organisationer anger att de är nöjda med skyddet av deras rättigheter i samband med berörda gränsöverskridande transaktioner. Utvecklingen av rättspraxis från Europeiska unionens domstol på detta område kommer också att övervakas.

För insamling av erforderliga synpunkter från intressenter skulle kommissionen kunna skicka frågeformulär till intressenter eller organisera särskilda studier.

En utvärdering bör genomföras för att bedöma de föreslagna åtgärdernas effekter och kontrollera om målen har uppnåtts. Den genomförs av kommissionen på grundval av information som inhämtats under övervakningen och, vid behov, de ytterligare synpunkter som inhämtats från berörda intressenter. En utvärderingsrapport bör utfärdas efter det att de olika aktörerna har fått viss erfarenhet av att tillämpa de föreslagna åtgärderna.

Tillhandahållandet av uppgifter för övervaknings- och utvärderingsändamål bör inte innebära några onödiga administrativa bördor för de berörda intressenterna.

Förklarande dokument (för direktiv)

Förslaget är en ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt. För att säkerställa ett korrekt genomförande av detta komplexa direktiv krävs ett förklarande dokument, t.ex. i form av jämförelsetabeller.

Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget

Gränsöverskridande ombildning

Artikel 86a: I denna artikel anges tillämpningsområdet för förslaget, som går ut på att inrätta ett EU-regelverk för gränsöverskridande ombildningar av privata aktiebolag och publika aktiebolag.

Artikel 86b: Denna artikel innehåller definitioner. Definitionen av gränsöverskridande ombildningar baseras på rättspraxis från domstolen och innefattar en ändring av en rättslig form för bolaget i utgångsmedlemsstaten till en rättslig form i destinationsmedlemsstaten.

Artikel 86c: I denna artikel anges villkoren för när en gränsöverskridande ombildning kan genomföras, kontrollen av dessa och tillämplig rätt. Särskilt anges att bolag som är föremål för insolvensförfaranden eller liknande förfaranden inte får genomföra gränsöverskridande ombildningar inom ramen för detta direktiv. I enlighet med den allmänna principen att EU-rätt inte får återopas för att motivera missbruk av rättigheter som fastställts i domstolens rättspraxis kan en ombildning inte ges tillstånd om det efter en granskning av det specifika fallet och med beaktande av alla relevanta fakta och omständigheter fastställs att ombildningen utgör ett artificiellt arrangemang med syfte att erhålla otillbörliga skattefördelar eller på ett otillbörligt sätt skada anställdas, borgenärers eller bolagsmäns juridiska eller kontraktsenliga rättigheter.

Artikel 86d: I denna bestämmelse anges den minimimängd uppgifter som ska ges i den plan för den gränsöverskridande ombildningen som ska offentliggöras för varje person som berörs av denna transaktion. Planen måste innehålla information om ändring av bolagsform och om det bolag som uppstår genom ombildningen samt det skydd som erbjuds relevanta intressenter: särskilt aktieägare, borgenärer och anställda. Denna artikel framhäver vikten av planen men underlättar också i största möjliga utsträckning dess sammanställning genom att företagen får möjlighet att utarbeta planen på det språk som är vanligast i affärstransaktioner, utöver det eller de officiella språken i de berörda medlemsstaterna. Därvid kan medlemsstaten fastställa vilken språkversion som är avgörande vid diskrepanser.

Artikel 86e: I denna artikel anges kravet på utarbetande av en rapport till aktieägarna som i detalj beskriver målet med den gränsöverskridande ombildningen, företagets planer och skyddsåtgärderna för aktieägarna. Rapporten ska i synnerhet beskriva effekten av ombildningen för företagets verksamhet och dess intressen, aktieägarnas intressen och åtgärderna för att skydda dem. Rapporten bör också göras tillgänglig för de anställda. I linje med proportionalitetsprincipen kan kravet på denna rapport frångås om samtliga bolagsmän kommit överens om detta.

Artikel 86f: Enligt denna artikel ska företaget utarbeta en rapport som tar upp väsentliga frågor för de anställda i ett bolag som genomför en gränsöverskridande ombildning. Rapporten ska beskriva effekterna av den gränsöverskridande ombildningen för de anställda. Den ska göras tillgänglig för de anställdas företrädare eller för de anställda själva om sådana företrädare inte finns. I bestämmelsen klargörs också att lämnandet av denna rapport inte påverkar tillämpningen av gällande informations- och samrådsförfaranden som redan föreskrivs i regelverket.

Artikel 86g: Denna artikel behandlar den granskning som ska utföras av en oberoende sakkunnig. En oberoende sakkunnig som utnämnts av den behöriga myndigheten ska bedöma riktigheten av den information som ges i planen för den gränsöverskridande ombildningen och i lednings- eller förvaltningsorganets rapporter. Rapporten ska också innehålla all relevant information om företaget och den planerade gränsöverskridande ombildningen så att den behöriga myndigheten kan bedöma bland annat om transaktionen utgör ett artificiellt

arrangemang. I artikeln anges vidare förfaranden, tidsfrister och den oberoende sakkunniges befogenheter samt regler om skydd av konfidentiella uppgifter. I linje med proportionalitetsprincipen undantas mikroföretag och små företag från kravet på att en rapport ska utarbetas av en oberoende sakkunnig.

Artikel 86h: I denna artikel anges regler för utlämning av planen för den gränsöverskridande ombildningen och rapporten från den oberoende sakkunnige, som bör vara tillgängliga för allmänheten gratis. Utlämningen av uppgifter ska samtidigt inbegripa ett meddelande där bolagsmän och anställda hos och borgenärer till företaget inbjuds att lämna synpunkter. Kraven på utlämning ska garantera en omedelbar tillgång till planen, till skydd för relevanta intressenter. I artikeln anges principen att planen ska lämnas ut i företagsregistret, som är den vanligaste referenspunkten för intressenterna. Medlemsstaterna får tillåta ett företag att lämna ut planen på sin webbplats, men i det fallet ska fortfarande de viktigaste uppgifterna lämnas ut i företagsregistret. Artikeln ger medlemsstaterna möjlighet att förbehålla sig ett ytterligare offentliggörande i sitt officiella kungörelseorgan och debitera avgifter för detta. För att underlätta tillgången till utlämnade uppgifter måste den utlämnade planen för en gränsöverskridande ombildning, meddelandet och rapporten från den oberoende sakkunnige vara tillgängliga för allmänheten gratis. De avgifter som debiteras för utlämning får inte vara större än de administrativa kostnaderna för tjänsten i fråga.

Artikel 86i: I denna artikel anges kravet att planen för en gränsöverskridande ombildning ska godkännas på en bolagsstämma. Ett liknande krav finns i fråga om gränsöverskridande fusioner. Medlemsstaterna får fastställa kraven rörande kvalificerad majoritet av avgivna röster för godkännande av planen, men kraven på erforderlig majoritet får inte överskrida de krav som gäller för gränsöverskridande fusioner.

Artikel 86j: I denna artikel föreskrivs skyddsåtgärder för aktieägare och fastställs en rätt för de aktieägare som är emot en gränsöverskridande ombildning att lämna företaget. Detta gäller både de aktieägare som inte röstat för en gränsöverskridande ombildning och de som är emot ombildningen men som inte har rösträtt. Bolaget, kvarvarande aktieägare eller tredje parter bör på begäran av berörda bolagsmän förvärva deras aktier i utbyte mot en tillräcklig ersättning. De aktieägare som anser att den erbjudna kontantersättningen har fastställts till en otillräcklig nivå kan ifrågasätta dess belopp i en domstol i utgångsmedlemsstaten.

Artikel 86k: I denna artikel föreskrivs olika skyddsåtgärder för borgenärer. Medlemsstaterna får föreskriva att ett företag som ombildas tillsammans med planen för ombildningen bör lämna en deklaration som anger att ombildningen inte kommer att inverka på företagets förmåga att fullgöra sina förpliktelser gentemot tredje parter och att borgenärerna inte kommer att lida skada.

Borgenärer kommer också att ha rätt att ansöka hos den behöriga administrativa eller rättsliga myndigheten om ett adekvat skydd. Myndigheterna kommer att tillämpa presumtionen, som kan motbevisas, att borgenärer inte lider skada om det i en oberoende sakkunnigrapport fastställs att det inte finns någon rimlig risk för att borgenärers rättigheter skulle skadas eller om bolaget erbjuder en rätt till betalning från antingen en tredjepartsgarant eller det ombildade bolaget motsvarande den ursprungliga fordrans värde och på villkor att fordran kan göras gällande i samma jurisdiktion som den ursprungliga fordran. I artikeln klargörs också att bestämmelserna om borgenärsskydd inte ska påverka tillämpningen av nationell lagstiftning om fullgörande eller säkerställande av betalningar till offentliga organ.

Artikel 86l: I denna artikel behandlas de anställdas medbestämmande i ett bolag som genomför en ombildning, där skyddet för medbestämmanderätten riskeras som ett resultat av transaktionen. I princip ska bolaget följa respektive regler i destinationsmedlemsstaterna, såvida inte den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten inte tillhandahåller samma nivå på de anställdas medbestämmande i företagets lednings- eller tillsynsorgan. Denna artikel är också tillämplig om antalet anställda överskrider fyra femtedelar av den tröskel som anges i utgångsmedlemsstatens nationella rätt och som utlöser de anställdas rätt till medbestämmande enligt artikel 2 i direktiv 2001/86/EG, eller oavsett antalet anställda om reglerna om de anställdas medbestämmande i destinationsmedlemsstaten inte föreskriver samma nivå på medbestämmandet. Om detta är fallet ska bolaget inleda förhandlingar med de anställda för att fastställa deras medbestämmande. Förhandlingarna är obligatoriska och ska resultera i antingen ett skraddarsytt arrangemang som reglerar de anställdas medverkan eller, om ingen överenskommelse nås inom sex månader, i tillämpning av de standardregler för anställdas medbestämmande som anges i bilagan (särskilt del 3 a) till direktiv 2001/86/EG. I enlighet med direktiv 2001/86/EG måste förhandlingarna inledas så snart som möjligt efter det att planen för ombildning har offentliggjorts. Bolaget måste under minst tre år bevara, i materiellt hänseende, samma nivå på de anställdas medbestämmande om det utför påföljande transaktioner som fusioner, delningar eller ombildningar. Bolaget måste meddela sina anställda resultatet av förhandlingarna.

Artiklarna 86m och 86n: Dessa artiklar reglerar den granskning av en gränsöverskridande ombildnings laglighet som ska utföras av utgångsmedlemsstatens behöriga myndighet. Utgångsmedlemsstaten ska bedöma om de förfaranden för en gränsöverskridande ombildning som regleras av den medlemsstatens rätt har fullgjorts. Reglerna baseras på de motsvarande principer som anges i förordning (EG) nr 2157/2001 avseende SE-bolag och i reglerna om gränsöverskridande fusioner.

Utgångsmedlemsstatens behöriga myndighet ska göra en bedömning av om bolaget fullgjort de formella förfarandena och även fastställa huruvida den planerade ombildningen utgör ett artificiellt arrangemang enligt ovan eller ej. Om myndigheten har allvarlig oro för att den gränsöverskridande ombildningen kan utgöra ett artificiellt arrangemang får den göra en fördjupad bedömning.

Artikel 86o: I denna artikel anges bestämmelser om översyn av de beslut som en nationell behörig myndighet fattar när det gäller att utfärda eller inte utfärda ett ombildningsintyg. Den behandlar också tillgången till ett sådant beslut via systemet för sammankoppling av register och översändningen av ombildningsintyget till destinationsmedlemsstaten med hjälp av digitala kommunikationssätt.

Artikel 86p: I denna artikel regleras destinationsmedlemsstatens granskning av en gränsöverskridande ombildnings laglighet. Myndigheten i den medlemsstaten kontrollerar särskilt kraven för bolagsbildning och, i tillämpliga fall, resultatet av förhandlingarna om de anställdas medbestämmande.

Artikel 86q: I denna artikel regleras arrangemangen för utlämning av uppgifter om att en registrering fullbordats och de uppgifter som måste införas i registren. Information om registreringen bör utbytas automatiskt mellan registren, så att utgångsmedlemsstaten omedelbart kan vidta åtgärder för att avföra bolaget från sitt företagsregister.

Artikel 86r: I denna artikel anges att den gränsöverskridande ombildningen blir gällande från och med dagen för registrering av det ombildade bolaget i destinationsmedlemsstaten.

Artikel 86s: I denna bestämmelse beskrivs effekterna av en gränsöverskridande ombildning.

Artikel 86t: I denna bestämmelse föreskrivs att medlemsstaterna bör ange regler om oberoende sakkunnigas juridiska ansvar.

Artikel 86u: Giltigheten för en gränsöverskridande ombildning kan inte ifrågasättas om förfarandet för ombildning har efterlevts.

Gränsöverskridande fusioner

Artikel 119: Denna artikel ändras för att i definitionen av en gränsöverskridande fusion ta med en transaktion mellan bolag där det överlåtande bolaget överför samtliga sina tillgångar och skulder till det övertagande bolaget utan att emittera nya aktier. En sådan transaktion kommer att ingå i tillämpningsområdet för denna artikel om de fusionerande bolagen ägs av samma person eller om ägarstrukturen i samtliga fusionerande bolag kvarstår som identisk efter fullgörandet av transaktionen.

Artikel 120 utvidgas för att täcka fler situationer där bolag ska undantas från tillämpningsområdet, exempelvis om ett förfarande har inletts för upplösning, likvidation eller insolvens eller om bolaget har ställt in sina betalningar.

Artikel 121 ändras genom att ta bort hänvisningar till skydd för borgenärer och minoritetsaktieägare, eftersom detta kommer att harmoniseras i artiklarna 126a och 126b.

Artikel 122 ändras för att ange att den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen också ska innefatta erbjudandet om kontantersättning till bolagsmän som inte röstat för fusionen och uppgifter om de skyddsåtgärder som borgenärer erbjuds. Vidare föreskrivs språkregler för den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen.

En ny artikel 122a läggs till där regler införs om fastställandet av den dag från vilken transaktioner i de fusionerande bolagen kommer att behandlas för bokföringsändamål.

I den ändrade artikel 123 föreskrivs som en standardregel att den gemensamma planen ska lämnas ut i företagsregistren för de fusionerande bolagen. Alternativt kan medlemsstaterna undanta bolagen från kravet på att lämna ut uppgifter i företagsregistren, om bolagen offentliggör planen på sina webbplatser och uppfyller särskilda villkor i detta avseende. I det senare fallet måste företagen lämna ut vissa specifika uppgifter i företagsregistren. Bolagen måste i princip kunna lämna ut erforderliga uppgifter i sin helhet online utan att behöva inställa sig personligen vid en nationell myndighet, såvida det inte finns genuina misstankar om bedrägeri. Tillgången till denna information måste vara gratis. Medlemsstaterna får även offentliggöra den gemensamma planen i ett officiellt kungörelseorgan, i vilket fall det nationella registret ska lämna ut relevant information till det officiella kungörelseorganet (skyldighet vid ett enstaka tillfälle).

I den ändrade artikel 124 anges att en rapport som skickas till bolagsmännen i det fusionerande bolaget ska beskriva effekterna av den gränsöverskridande fusionen för den framtida verksamheten och ledningens strategiplan samt fusionens effekter för bolagsmännen. Vidare ska rapporten beskriva aktiernas utbytesförhållande, eventuella särskilda värderingsproblem samt de gottgörelsemetoder som är tillgängliga för vissa bolagsmän. Rapporten måste också göras tillgänglig för de anställda. Kravet på denna rapport kan frångås om samtliga bolagsmän i de fusionerande bolagen är överens om detta.

I den nya artikel 124a anges att varje fusionerande bolag till de anställda ska lämna en rapport som tar upp viktiga frågor för de anställda i samband med den gränsöverskridande fusionen.

Företrädarna för de anställda eller, om de inte har några företrädare, de anställda själva har rätt att lämna ett yttrande. Detta yttrande måste lämnas till aktieägarna och bifogas rapporten.

I den nya artikel 126a föreskrivs skyddsåtgärder för bolagsmän. Det föreskrivs en rätt för de bolagsmän som är emot fusionen att lämna bolaget. Detta gäller både de som inte röstat för ett godkännande av den gränsöverskridande fusionen och de som är emot fusionen men som inte har rösträtt. Bolaget, de kvarvarande bolagsmännen eller, enligt överenskommelse med bolaget, tredje parter måste förvärva aktierna från de bolagsmän som utövar rätten att lämna bolaget mot vederlag i form av en tillräcklig kontantersättning. Eftersom det i de befintliga reglerna om gränsöverskridande fusioner redan föreskrivs regler om utnämning av en oberoende sakkunnig (artikel 125), ska denna sakkunnige också se över om kontantersättningen är tillräcklig. Om bolagsmän anser att den erbjudna kontantersättningen har fastställts till en otillräcklig nivå, får de begära en omräkning vid en nationell domstol. De bolagsmän som vill kvarstå i bolaget har också rätt att ifrågasätta aktiernas utbytesförhållande, vilket ska beskrivas och motiveras i den rapport som avses i artikel 124.

I den nya artikel 126b föreskrivs skyddsåtgärder för borgenärer. För det första får medlemsstaterna kräva att det fusionerande bolagets lednings- eller förvaltningsorgan lämnar en deklaration där det anger att det inte känner till någon anledning till varför det bolag som uppstår genom fusionen inte skulle kunna fullgöra sina förpliktelser. För det andra har borgenärer som inte är nöjda med det skydd som de erbjuds enligt planen för fusionen rätt att ansöka hos den behöriga myndigheten om lämpliga skyddsåtgärder. Den behöriga myndigheten ska emellertid utgå från en presumtion, som kan motbevisas, att borgenärer inte kommer att skadas av en gränsöverskridande fusion om bolaget har erbjudit en rätt till betalning (från en tredjepartsgarant eller det bolag som uppstår genom fusionen) till ett värde som är likvärdigt med den ursprungliga fordran och denna fordran kan göras gällande i samma jurisdiktion som den ursprungliga fordran, eller om det i en rapport från den oberoende sakkunnige som lämnats ut till borgenärerna bekräftas att bolaget kommer att kunna fullgöra sina förpliktelser till borgenärerna. Bestämmelserna om borgenärsskydd ska inte påverka tillämpningen av nationell lagstiftning om fullgörande eller säkerställande av betalningar till offentliga organ.

I de ändrade artiklarna 127 och 128 anges att i fråga om fusionsintyget och granskningen av den gränsöverskridande fusionens laglighet ska bolagen kunna lämna in samtliga uppgifter och dokument online. I artiklarna anges vidare att fusionsintygen måste översändas via systemet för sammankoppling av register till den medlemsstatsmyndighet som ska granska fusionens laglighet. Det anges också att fusionsintyg måste godtas som avgörande bevisning för att alla åtgärder och formaliteter inför en fusion har fullgjorts. Vid genuina misstankar om bedrägeri ska medlemsstaterna kunna kräva att aktörer infinner sig personligen vid en behörig myndighet.

Artikel 131 ändras genom att ange att samtliga tillgångar och skulder för det överlåtande bolaget eller för de fusionerande bolagen ska innefatta samtliga kontrakt, krediter, rättigheter och skyldigheter.

Artikel 132 ändras genom att de förenklade formaliteterna utvidgas till situationer där en gränsöverskridande fusion genomförs av bolag där en person innehar samtliga aktier. I de fall där det inte krävs någon bolagsstämma i något fusionerande bolag anges dessutom i artikel 132 ett specifikt referensdatum för utlämning av den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen och rapporterna från de fusionerande bolagens lednings- eller förvaltningsorgan.

Artikel 133.7, där det anges att ett bolag under tre år efter en gränsöverskridande fusion inte får genomföra en påföljande inhemsk fusion som skulle leda till att systemet för de anställdas

medbestämmande undergrävs, ändras till att omfatta samtliga möjliga påföljande inhemska transaktioner (dvs. fusioner, delningar och ombildningar) och inte enbart inhemska fusioner. Vidare ändras artikel 133 genom att bolagen också får skyldighet att meddela sina anställda huruvida de beslutar att tillämpa standardregler eller att inleda förhandlingar med de anställda. I det senare fallet ska de informera de anställda om resultatet av förhandlingarna.

En ny artikel 133a läggs till där medlemsstaternas regler om civilrättsligt ansvar för de oberoende sakkunniga tas upp.

Gränsöverskridande delningar av företag

Artikel 160a: I denna artikel anges tillämpningsområdet för förslaget, som reglerar gränsöverskridande delningar av privata aktiebolag och publika aktiebolag.

Artikel 160b innehåller definitioner. För att säkerställa överensstämmelse med EU:s befintliga regelverk inom bolagsrätt är bestämmelserna om gränsöverskridande delningar tillämpliga på samma typer av bolag som bestämmelserna om gränsöverskridande ombildningar.

I artikel 160c anges ytterligare begränsningar för tillämpningen av detta kapitel.

I artikel 160d anges villkoren för när en gränsöverskridande delning kan genomföras, kontrollen av dessa och tillämplig rätt. Särskilt anges att bolag som är föremål för insolvensförfaranden eller liknande förfaranden inte får vara föremål för en delning inom ramen för detta direktiv. I enlighet med den allmänna principen att EU-rätt inte får åberopas för att motivera missbruk av rättigheter som fastställts i domstolens rättspraxis kan en gränsöverskridande delning inte ges tillstånd om det efter en granskning av varje specifikt fall och med beaktande av alla relevanta fakta och omständigheter fastställs att delningen utgör ett artificiellt arrangemang med syfte att erhålla otillbörliga skattefördelar eller på ett orättmätigt sätt skada anställdas, borgenärs eller bolagsmäns juridiska eller kontraktsenliga rättigheter.

Artikel 160e: I denna bestämmelse anges den minimimängd uppgifter som ska ges i den plan för den gränsöverskridande delningen som ska offentliggöras för varje person som berörs av denna transaktion. Planen måste innehålla information om det företag som delas, företagets säte, fördelningen av aktier i de mottagande bolagen, aktiernas utbytesförhållande, fördelningen av tillgångar och skulder mellan de mottagande bolagen och det skydd som erbjuds de relevanta intressenterna: aktieägare, borgenärer och anställda. Denna artikel framhäver vikten av planen men underlättar också i största möjliga utsträckning dess sammanställning genom att företagen får möjlighet att utarbeta planen på det språk som är vanligast i affärstransaktioner, utöver det eller de officiella språken i de berörda medlemsstaterna. I det fallet får medlemsstaten fastställa vilken språkversion som är avgörande vid diskrepanser.

I artikel 160f anges regler för fastställandet av det datum från vilket transaktioner i det bolag som delas i bokföringshänseende ska anses som transaktioner i de mottagande bolagen.

Artikel 160g: I denna artikel anges kravet på utarbetande av en rapport till aktieägarna som i detalj beskriver målet med delningen, företagets planer och skyddsåtgärderna för aktieägarna. Rapporten ska i synnerhet beskriva effekten av delningen för företagets verksamhet och dess intressen, aktieägarnas intressen och åtgärderna för att skydda dem. Rapporten bör också göras tillgänglig för de anställda. I linje med proportionalitetsprincipen kan kravet på denna rapport frångås om samtliga bolagsmän kommit överens om detta.

Artikel 160h: Enligt denna artikel ska företaget utarbeta en rapport som tar upp väsentliga frågor för de anställda i det bolag som genomför en gränsöverskridande delning. Rapporten ska beskriva och bedöma effekterna av delningen för villkoren i arbetstagarnas anställningsavtal. Den ska göras tillgänglig för de anställdas företrädare eller för de anställda själva om sådana företrädare inte finns. I bestämmelsen klargörs också att lämnandet av denna rapport inte påverkar tillämpningen av gällande informations- och samrådsförfaranden som redan föreskrivs i regelverket.

Artikel 160i behandlar den granskning som ska utföras av en oberoende sakkunnig. En oberoende sakkunnig som utnämnts av den behöriga myndigheten ska i en rapport bedöma riktigheten av den information som ges i planen för den gränsöverskridande delningen och i lednings- eller förvaltningsorganets rapporter. Rapporten ska också innehålla all relevant information om företaget och den planerade delningen så att den behöriga myndigheten kan bedöma bland annat om transaktionen utgör ett artificiellt arrangemang. I artikeln anges vidare förfaranden, tidsfrister och den oberoende sakkunniges befogenheter samt regler om skydd av konfidentiella uppgifter.

I linje med proportionalitetsprincipen undantas mikroföretag och små företag från kravet på att en rapport ska utarbetas av en oberoende sakkunnig.

Artikel 160j: I denna artikel anges regler för utlämning av planen för den gränsöverskridande delningen och rapporten från den oberoende sakkunnige, som bör vara tillgänglig för allmänheten gratis. Utlämningen av uppgifter ska samtidigt inbegripa ett meddelande där bolagsmän och anställda hos och borgenärer till företaget inbjuds att lämna synpunkter. Kraven på utlämning ska garantera en omedelbar tillgång till planen, till skydd för relevanta intressenter. I artikeln anges principen att planen ska lämnas ut i företagsregistret, som är den vanligaste referenspunkten för intressenterna. Medlemsstaterna får tillåta ett företag att lämna ut planen på sin webbplats, men i det fallet ska fortfarande de viktigaste uppgifterna lämnas ut i företagsregistret. Artikeln ger medlemsstaterna möjlighet att förbehålla sig ett ytterligare offentliggörande i sitt officiella kungörelseorgan och debitera avgifter för detta.

För att underlätta tillgången till utlämnade uppgifter måste den utlämnade planen för en gränsöverskridande delning, meddelandet och rapporten från den sakkunnige vara tillgängliga för allmänheten gratis. De avgifter som debiteras för utlämning får inte vara större än de administrativa kostnaderna för tjänsten i fråga.

Artikel 160k: I denna artikel anges kravet att planen för en gränsöverskridande delning ska godkännas på en bolagsstämma för det bolag som delas. Ett liknande krav finns i fråga om gränsöverskridande fusioner. Medlemsstaterna får fastställa kraven rörande kvalificerad majoritet av avgivna röster för godkännande av planen, men kraven på erforderlig majoritet får inte överskrida de krav som gäller för gränsöverskridande fusioner.

I artikel 160l föreskrivs skyddsåtgärder för aktieägare och fastställs en rätt för de aktieägare som är emot en gränsöverskridande delning att lämna företaget. Detta gäller både de aktieägare som inte röstat för en gränsöverskridande delning och de som är emot delningen men som inte har rösträtt. Bolaget, de kvarvarande aktieägarna eller tredje parter måste förvärva aktierna från de bolagsmän som utövar rätten att lämna bolaget mot vederlag i form av en tillräcklig kontantersättning. Den oberoende sakkunnige ska se över kontantersättningens tillräcklighet. De aktieägare som anser att den erbjudna kontantersättningen har fastställts till en otillräcklig nivå kan ifrågasätta dess belopp i en

domstol i utgångsmedlemsstaten. De bolagsmän som vill kvarstå i bolaget har också rätt att ifrågasätta aktiernas utbytesförhållande, vilket ska beskrivas och motiveras i den rapport som avses i artikel 160g.

I artikel 160m föreskrivs skyddsåtgärder för borgenärer. Medlemsstaterna får föreskriva att det bolag som delas tillsammans med planen för delningen bör lämna en deklaration som anger att delningen inte kommer att inverka på företagets förmåga att fullgöra sina förpliktelser gentemot tredje parter och att borgenärerna inte kommer att lida skada.

Borgenärer kommer också att ha rätt att ansöka hos den behöriga administrativa eller rättsliga myndigheten om ett adekvat skydd. Myndigheterna kommer att tillämpa presumtionen, som kan motbevisas, att borgenärer inte lider skada om det i en oberoende sakkunnigrapport fastställs att det inte finns någon rimlig risk för att borgenärers rättigheter skulle skadas eller om det bolag som delas erbjuder en rätt till betalning från antingen en tredjepartsgarant eller det ombildade bolaget motsvarande den ursprungliga fordrans värde och på villkor att fordran kan göras gällande i samma jurisdiktion som den ursprungliga fordran. Bestämmelserna om borgenärsskydd ska inte påverka tillämpningen av nationell lagstiftning om fullgörande eller säkerställande av betalningar till offentliga organ.

I artikel 160n behandlas de anställdas medbestämmande i lednings- eller tillsynsorganen för de bolag som är involverade i en gränsöverskridande delning, där befintliga rättigheter till medbestämmande i det bolag som delas riskeras av en gränsöverskridande delning. I princip ska de anställdas medbestämmande i de mottagande bolagen följa de respektive reglerna i de medlemsstater där dessa bolag kommer att registreras, såvida inte den nationella rätten i dessa medlemsstater inte föreskriver samma nivå på de anställdas medbestämmande i bolagets förvaltnings- eller tillsynsorgan som gäller i det bolag som delas. Denna artikel är också tillämplig om antalet anställda överskrider fyra femtedelar av den tröskel som anges i den nationella rätten för medlemsstaten för det bolag som delas och som utlöser de anställdas rätt till medbestämmande enligt artikel 2 i direktiv 2001/89/EG, eller trots antalet anställda om reglerna om de anställdas medbestämmande i de mottagande bolagens medlemsstater inte föreskriver samma nivå på medbestämmandet. Om detta är fallet ska bolaget inleda förhandlingar med de anställda för att fastställa deras medbestämmande i de mottagande bolagen. Förhandlingarna är obligatoriska och ska resultera i antingen ett skraddarsytt arrangemang som reglerar de anställdas medbestämmande eller, om ingen överenskommelse nås inom sex månader, i tillämpning av de standardregler för anställdas medbestämmande som anges i bilagan (särskilt del 3) till direktiv 2001/86/EG. I enlighet med direktiv 2001/86/EG måste förhandlingarna inledas så snart som möjligt efter det att planen för den gränsöverskridande delningen har offentliggjorts. De mottagande bolagen måste under minst tre år bevara, i materiellt hänseende, samma nivå på de anställdas medbestämmande om det utför påföljande transaktioner som fusioner, delningar eller ombildningar. Bolaget måste meddela sina anställda resultatet av förhandlingarna.

Artiklarna 160o och 160p: Dessa artiklar reglerar den granskning av en gränsöverskridande delnings laglighet som ska utföras av den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars jurisdiktion det företag som delas ingår. Denna medlemsstat ska bedöma om de förfaranden för en gränsöverskridande delning som regleras av den medlemsstatens rätt har fullgjorts. Reglerna baseras på de motsvarande principer som anges i förordning (EG) nr 2157/2001 avseende SE-bolag och i reglerna om gränsöverskridande fusioner. Den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ska göra en bedömning av om bolaget fullgjort de formella förfarandena och även fastställa huruvida den planerade delningen utgör ett artificiellt arrangemang enligt ovan eller ej.

Om myndigheten har allvarlig oro för att den gränsöverskridande delningen kan utgöra ett artificiellt arrangemang bör den göra en fördjupad bedömning.

Artikel 160q: I denna artikel anges bestämmelser om översyn av de beslut som en nationell behörig myndighet fattar när det gäller att utfärda eller inte utfärda ett delningsintyg. Den behandlar också tillgången till ett sådant beslut via systemet för sammankoppling av register och översändningen av delningsintyget till destinationsmedlemsstaten. Enligt dessa artiklar blir det också obligatoriskt att använda digital kommunikation mellan företagsregister vid utbyte av beslut som utfärdats av behöriga myndigheter.

Artikel 160r: I denna artikel regleras den granskning av en gränsöverskridande delnings laglighet som utförs av varje berörd medlemsstat. Myndigheterna för de mottagande bolagen kontrollerar särskilt kraven för bolagsbildning och, i tillämpliga fall, resultatet av förhandlingarna om de anställdas medbestämmande.

I artikel 160s anges arrangemangen för registrering av en delning och de uppgifter som måste offentliggöras. Uppgifter om registreringen bör utbytas automatiskt mellan registren via systemet för sammankoppling av register.

Artikel 160t: Rätten i medlemsstaten för det bolag som delas avgör på vilket datum den gränsöverskridande delningen blir gällande.

Artikel 160u: I denna bestämmelse beskrivs effekterna av en gränsöverskridande delning.

Artikel 160v: I denna bestämmelse föreskrivs att medlemsstaterna bör ange regler om oberoende sakkunnigas juridiska ansvar.

Artikel 160w: Giltigheten för en gränsöverskridande delning kan inte ifrågasättas om förfarandet för den gränsöverskridande delningen har efterlevts.

Rapportering och översyn

Artikel 3: I denna artikel anges en skyldighet för kommissionen att utvärdera detta direktiv, inbegripet en bedömning av om det är görligt att föreskriva regler för sådana typer av gränsöverskridande delningar av företag som inte täcks av detta direktiv. Medlemsstaterna ska bidra till rapporten genom att lämna relevanta uppgifter.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv (EU) 2017/1132 vad gäller gränsöverskridande ombildningar, fusioner och delningar av företag

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 50.1 och 50.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132² regleras gränsöverskridande fusioner av aktiebolag. Dessa regler utgör en viktig milstolpe i arbetet med att förbättra den inre marknadens funktion för företag och stärka utövandet av etableringsfriheten. En utvärdering av dessa regler visar emellertid att reglerna om gränsöverskridande fusioner behöver ändras. Det bör även föreskrivas regler om gränsöverskridande ombildningar och delningar av företag.
- (2) Etableringsfriheten är en av de grundläggande principerna i unionsrätten. Enligt artikel 49 andra stycket i fördraget, jämförd med artikel 54 i fördraget, innefattar etableringsfriheten för företag bland annat rätten att bilda och driva sådana företag på de villkor som anges i etableringslandets lagstiftning. Enligt Europeiska unionens domstols tolkning innefattar detta rätten för ett företag som bildats i enlighet med en medlemsstats lagstiftning att ombildas till ett företag som regleras av lagstiftningen i en annan medlemsstat, förutsatt att de villkor som föreskrivs i den andra medlemsstaternas lagstiftning är uppfyllda och i synnerhet att villkoren i den prövning

¹ EUT C , , s. .

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (kodifiering) (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46).

som den senare medlemsstaten gör för att fastställa företagets anknytning till dess nationella rättsordning är uppfyllda.

- (3) I avsaknad av harmonisering av unionsrätten har respektive medlemsstat, i enlighet med artikel 54 i fördraget, behörighet att ange den anknytningsfaktor som avgör vilken nationell rätt som är tillämplig på ett företag. Enligt artikel 54 i fördraget är företagets säte, företagets huvudkontor och företagets huvudsakliga verksamhet jämställda faktorer vid bedömning av denna anknytning. Av detta följer, som det klargjorts i rättspraxis³, att när medlemsstaten för den nya etableringen, dvs. destinationsmedlemsstaten, bara kräver en flytt av det stadgeenliga sätet som anknytningsfaktor för att ett företag ska omfattas av dess nationella lagstiftning, kan inte det faktum att enbart det stadgeenliga sätet (och inte huvudkontoret eller den huvudsakliga verksamheten) flyttas inte i sig utesluta tillämpning av etableringsfriheten enligt artikel 49 i fördraget. Utövandet av etableringsfriheten, som enligt fördraget är en del av den inre marknaden, inbegriper valet av vilken företagsform som ska användas vid gränsöverskridande fusioner, ombildningar och delningar av företag samt valet av medlemsstat för etablering.
- (4) Denna rättspraxis har öppnat upp nya möjligheter för företag på den inre marknaden och för att gynna ekonomisk tillväxt, effektiv konkurrens och produktivitet. Samtidigt måste målet med en inre marknad utan inre gränser för företag förenas med andra mål för den europeiska integrationen, som socialt skydd (särskilt skyddet av arbetstagare) och skyddet av borgenärer och aktieägare. I avsaknad av harmoniserade regler som specifikt reglerar gränsöverskridande företagsombildningar eftersträvas dessa mål av medlemsstaterna med hjälp av mångskiftande rättsliga regler och administrativ praxis. Detta får till följd att även om företag har möjlighet att fusionera över gränserna stöter de på ett antal rättsliga och praktiska svårigheter när en gränsöverskridande ombildning ska genomföras. Den nationella lagstiftningen i många medlemsstater föreskriver dessutom ett förfarande för inhemska ombildningar utan att erbjuda ett likvärdigt förfarande för gränsöverskridande ombildningar.
- (5) Detta leder till rättslig uppsplittring och oklarhet angående rättsläget, och hindrar således utövandet av etableringsfriheten. Det medför också att skyddet av anställda, borgenärer och minoritetsaktieägare på den inre marknaden inte blir optimalt.
- (6) Följaktligen bör det föreskrivas förfaranderegler och materiella regler för gränsöverskridande företagsombildningar som bidrar till att avskaffa inskränkningar av etableringsfriheten och samtidigt tillhandahåller ett tillräckligt och proportionellt skydd för intressenter som anställda, borgenärer och minoritetsaktieägare.
- (7) Rätten att ombilda ett befintligt företag som bildats i en medlemsstat till ett företag som regleras av en annan medlemsstat kan i vissa omständigheter missbrukas, exempelvis för att kringgå arbetsrättsliga normer och arbetsgivaravgifter, skatteskyldigheter, borgenärers och minoritetsaktieägars rättigheter eller regler om anställdas medverkan. För att motverka sådant missbruk ska medlemsstaterna, som en generell princip i unionsrätten, säkerställa att företagen inte använder förfarandet för

³ Domstolens dom av den 25 oktober 2017, Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, ECLI:EU:C:2017:804, punkt 29.

gränsöverskridande ombildningar för att inrätta ett artificiellt arrangemang med syfte att erhålla otillbörliga skattefördelar eller på ett otillbörligt sätt skada anställdas, borgenärers eller bolagsmäns juridiska eller kontraktsenliga rättigheter. I den mån de utgör ett avsteg från en grundläggande frihet måste reglerna om bekämpning av missbruk tolkas strikt och kampen baseras på en individuell bedömning av alla relevanta omständigheter. Det bör fastläggas en ram med förfaranderegler och materiella regler som beskriver medlemsstaternas handlingsutrymme och medger olika tillvägagångssätt från medlemsstaternas sida, samtidigt som den innehåller krav på en rationalisering av de åtgärder som de nationella myndigheterna ska vidta för att bekämpa missbruk i enlighet med unionsrätten.

- (8) En gränsöverskridande företagsombildning innebär att företaget ändrar rättslig form utan att förlora sin status som juridisk person. Ombildningen bör dock inte medföra att kraven för bolagsbildning i destinationsmedlemsstaten kringgås. Sådana krav, däribland kraven på att ha ett huvudkontor i destinationsmedlemsstaten och kraven rörande uteslutning av styrelseledamöter, bör efterlevas till fullo av företagen. Destinationsmedlemsstatens tillämpning av sådana krav får dock inte inverka på kontinuiteten i det ombildade bolagets status som juridisk person. Ett företag får i enlighet med artikel 49 i fördraget ombilda sig till varje typ av rättslig form som finns i destinationsmedlemsstaten.
- (9) Med tanke på komplexiteten hos gränsöverskridande företagsombildningar och de mångskiftande intressen som berörs bör i rättssäkerhetssyfte en kontroll i förväg föreskrivas. För detta ändamål bör ett strukturerat förfarande i flera nivåer inrättas där de behöriga myndigheterna i både den medlemsstat som lämnas och destinationsmedlemsstaten säkerställer att ett beslut om godkännande av en gränsöverskridande ombildning fattas på ett skäligt, objektivt och icke-diskriminerande sätt på grundval av alla relevanta uppgifter och med beaktande av alla legitima samhällsintressen, i synnerhet skyddet av anställda, bolagsmän och borgenärer.
- (10) För att samtliga intressenters legitima intressen ska kunna beaktas i förfarandet för en gränsöverskridande företagsombildning bör företaget offentliggöra en plan för den gränsöverskridande ombildningen som innehåller de viktigaste uppgifterna om den föreslagna ombildningen, inbegripet den tänkta nya bolagsformen, stiftelseurkunden och förslaget till tidtabell för ombildningen. Bolagsmän och anställda i samt borgenärer till det företag som genomför den gränsöverskridande ombildningen bör underrättas så att de kan lämna synpunkter på ombildningen.
- (11) För att kunna informera sina bolagsmän bör det företag som genomför en gränsöverskridande ombildning utarbeta en rapport. Rapporten bör beskriva och ge underlag till de rättsliga och ekonomiska aspekterna av den föreslagna gränsöverskridande ombildningen, särskilt effekterna för bolagsmännen när det gäller företagets framtida verksamhet och ledningsorganets strategiplan. Rapporten bör också beskriva de potentiella gottgörelsemetoder som finns tillgängliga för bolagsmännen, för det fall de inte håller med om beslutet att genomföra en gränsöverskridande ombildning. Rapporten bör även göras tillgänglig för de anställda i det företag som genomför ombildningen.
- (12) För att tillhandahålla information till sina anställda bör det företag som genomför en gränsöverskridande ombildning utarbeta en rapport där effekterna av den föreslagna ombildningen för de anställda beskrivs. Rapporten bör särskilt beskriva effekterna av ombildningen för bevarandet av de anställdas arbetstillfällen, huruvida

anställningsförhållandena kommer att ändras väsentligt, på vilka platser företags verksamhet kommer att bedrivas och hur var och en av dessa faktorer ser ut hos dotterföretag till företaget. Detta krav bör dock inte gälla när alla anställda i företaget ingår i dess förvaltningsorgan. Inlämnandet av denna rapport bör inte påverka tillämpningen av de gällande informations- och samrådsförfaranden som införts på nationell nivå efter genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG⁴ eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/38/EG⁵.

- (13) För att bedöma riktigheten hos den information som lämnas i planen för ombildning och i rapporterna till bolagsmän och anställda och få tillgång till det faktaunderlag som behövs för att bedöma om den föreslagna ombildningen utgör ett artificiellt arrangemang, bör det ställas krav på att en oberoende sakkunnig utarbetar en rapport med en bedömning av den föreslagna gränsöverskridande företagsombildningen. För att säkerställa den sakkunniges oberoende bör denne utnämnas av den behöriga myndigheten på ansökan av företaget. I detta sammanhang bör rapporten utvisa all relevant information som möjliggör för den behöriga myndigheten i den medlemsstat som lämnas att fatta ett informerat beslut om huruvida ett ombildningsintyg ska utfärdas eller ej. För detta ändamål bör den sakkunnige kunna inhämta alla relevanta företagsuppgifter och företagsdokument och utföra alla nödvändiga undersökningar för att inhämta all erforderlig bevisning. Den sakkunnige bör använda sådan information, i synnerhet om nettoomsättning, resultat, antal anställda och sammansättningen av balansräkningen, som inhämtats av företaget inför utarbetandet av redovisningar i enlighet med unions- och medlemsstatsrätt. För att skydda konfidentiella uppgifter, inbegripet företags affärshemligheter, bör emellertid sådan information inte ingå i den sakkunniges slutliga rapport, vilken blir tillgänglig för allmänheten.
- (14) För att undvika oproportionellt stora kostnader och bördor för mindre företag som genomför gränsöverskridande ombildningar bör mikroföretag och små företag, som de definieras i kommissionens rekommendation 2003/361/EG⁶, undantas från kravet på att tillhandahålla en oberoende sakkunnigrapport. För att undvika kostnader för rättegångar där borgenärer är motpart kan dessa företag emellertid använda sig av rapporter som utarbetats av oberoende sakkunniga.
- (15) På grundval av ombildningsplanen och rapporterna bör bolagsmännen på en bolagsstämma fatta beslut om huruvida denna ombildningsplan ska godkännas eller ej. Det är viktigt att majoritetskravet för en sådan omröstning är tillräckligt högt så att beslutet om att ombilda företaget blir ett kollektivt beslut. Bolagsmännen bör dessutom ha rätt att rösta om arrangemang rörande anställdas medverkan, om de har förbehållit sig denna rätt på bolagsstämman.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen (EGT L 80, 23.3.2002, s. 29).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/38/EG av den 6 maj 2009 om inrättande av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare (omarbetning) (EUT L 122, 16.5.2009, s. 28).

⁶ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (16) De bolagsmän med rösträtt som inte röstade för ett godkännande av ombildningsplanen och de bolagsmän utan rösträtt som inte kunde lägga fram sin ståndpunkt bör ges en rätt att lämna företaget. Dessa bolagsmän bör när de lämnar företaget kunna få en kontantersättning för sina aktier motsvarande värdet av sina aktier. De bör vidare ha rätt att ifrågasätta beräkningen och tillräckligheten av den erbjudna kontantersättningen i domstol.
- (17) Ett företag som genomför en gränsöverskridande ombildning bör i ombildningsplanen ange åtgärder för att säkerställa skydd för borgenärer. För att stärka borgenärsskyddet om företaget blir insolvent efter en gränsöverskridande ombildning bör dessutom medlemsstaterna kunna kräva att företaget lämnar en solvensdeklaration där det anges att företaget inte känner till några anledningar till att det ombildade bolaget inte skulle kunna fullgöra sina förpliktelser. I denna situation bör medlemsstaterna kunna göra ledamöterna av ledningsorganet personligt ansvariga för deklarationens riktighet. Eftersom de rättsliga traditionerna varierar mellan medlemsstaterna när det gäller användning av solvensdeklarationer och deras potentiella konsekvenser bör det vara upp till medlemsstaterna att fastställa lämpliga följder av felaktiga eller vilseledande deklarationer, inbegripet ändamålsenliga och proportionella sanktioner och rättsligt ansvar i enlighet med unionsrätten.
- (18) För att garantera borgenärer ett lämpligt skydd i de fall de inte är nöjda med det skydd som företaget erbjuder i planen för en gränsöverskridande ombildning kan borgenärer ansöka hos den behöriga rättsliga eller administrativa myndigheten i den medlemsstat som lämnas om lämpliga skyddsåtgärder. För att underlätta bedömningen av skada bör vissa presumtioner fastställas enligt vilka borgenärer inte anses bli skadade vid en gränsöverskridande ombildning när risken för att de förlorar pengar är avlägsen. En presumtion bör anses föreligga när det i en oberoende sakkunnigrapport fastslås att det inte finns någon rimlig risk för att borgenärer skulle lida skada eller när de erbjuds en rätt till betalning från det ombildade bolaget eller en tredjepartsgaranti med ett värde som är likvärdigt borgenärens ursprungliga fordran och som kan krävas in i samma jurisdiktion som den ursprungliga fordran. Borgenärsskyddet enligt detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av nationell rätt i den medlemsstat som lämnas angående betalningar till offentliga organ, däribland skatter eller socialförsäkringsavgifter.
- (19) För att se till att de anställdas medverkan inte minskar otillbörligt till följd av en gränsöverskridande ombildning, i de fall det företag som genomför denna ombildning har ett system för anställdas medverkan i den medlemsstat som lämnas, bör företaget bli tvunget att anta en rättslig form som medger utövandet av en sådan medverkan, inklusive närvaro av företrädare för de anställda i det berörda företags lednings- eller tillsynsorgan i destinationsmedlemsstaten. Vidare bör i sådana fall en förhandling i god tro mellan företaget och dess anställda äga rum i linje med förfarandet i direktiv 2001/86/EG, med syfte att finna en lösning i god tro som förenar företags rätt att genomföra en gränsöverskridande ombildning med de anställdas rätt till medverkan. Som ett resultat av sådana förhandlingar bör antingen en skräddarsydd och överenskommen lösning eller, i avsaknad av en överenskommelse, standardregler enligt bilagan till direktiv 2001/86/EG gälla på det sätt som är tillämpligt. För att skydda denna överenskomna lösning eller tillämpningen av dessa standardregler bör företaget inte kunna avskaffa rätten till medverkan genom att utföra en påföljande inhemsk eller gränsöverskridande ombildning, fusion eller delning inom tre år.
- (20) För att förhindra att anställdas rätt till medverkan kringgås genom en gränsöverskridande ombildning bör det företag som genomför ombildningen och som är registrerat i den medlemsstat där de anställdas rätt till medverkan föreskrivs inte

kunna genomföra en gränsöverskridande ombildning utan att först inleda förhandlingar med sina anställda eller deras företrädare, när företagets genomsnittliga antal anställda uppgår till minst fyra femtedelar av den nationella tröskeln för utlösande av anställdas medverkan.

- (21) För att få en lämplig arbetsfördelning mellan medlemsstaterna och en effektiv och ändamålsenlig kontroll i förväg av gränsöverskridande ombildningar bör både den medlemsstat som lämnas och destinationsmedlemsstaten fastställa vilka myndigheter som är behöriga. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som lämnas bör i synnerhet ha befogenhet att utfärda ett ombildningsintyg utan vilket de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten inte bör kunna fullfölja förfarandet för den gränsöverskridande ombildningen.
- (22) Utfärdandet av ett ombildningsintyg av den medlemsstat som lämnas bör vara föremål för en kontroll som säkerställer att företagets gränsöverskridande ombildning är laglig. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat som lämnas bör fatta beslut om utfärdandet av ett ombildningsintyg inom en månad från företagets ansökan, såvida den inte hyser allvarlig oro för att det förekommer ett artificiellt arrangemang med syfte att erhålla otillbörliga skattefördelar eller på ett otillbörligt sätt skada anställdas, borgenärers eller bolagsmäns juridiska eller kontraktsenliga rättigheter. I ett sådant fall bör den behöriga myndigheten göra en fördjupad bedömning. En sådan fördjupad bedömning bör dock inte utföras systematiskt utan från fall till fall där det finns allvarlig oro för att det föreligger ett artificiellt arrangemang. Vid sin bedömning bör de behöriga myndigheterna beakta åtminstone det antal faktorer som fastläggs i detta direktiv, vilka dock enbart bör betraktas som vägledande faktorer i den övergripande bedömningen och inte bör beaktas separat. För att företaget inte ska lida av ett överdrivet långt förfarande bör denna fördjupade bedömning under alla omständigheter slutföras inom två månader från det att företaget informeras om att en sådan fördjupad bedömning kommer att utföras.
- (23) Efter att ha mottagit ett ombildningsintyg och kontrollerat att kraven för bolagsbildning i destinationsmedlemsstaten är uppfyllda bör de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten registrera företaget i den medlemsstatens företagsregister. Först efter denna registrering bör den behöriga myndigheten i den medlemsstat som lämnas avföra företaget från sitt eget register. Den behöriga myndigheten i destinationsmedlemsstaten bör inte kunna ifrågasätta riktigheten i de uppgifter som lämnas i ombildningsintyget. Efter en gränsöverskridande ombildning bör det ombildade bolaget behålla sin status som juridisk person, sina tillgångar och skulder och samtliga rättigheter och skyldigheter, inbegripet rättigheter och skyldigheter till följd av kontrakt, åtgärder eller försummelser.
- (24) För att uppnå en lämplig nivå på transparensen och användningen av digitala verktyg och processer bör de beslut som fattas av behöriga myndigheter i den medlemsstat som lämnas och i destinationsmedlemsstaten utbytas med hjälp av ett system för sammankoppling av företagsregister och bli offentligt tillgängliga.
- (25) Företagens utövande av etableringsfriheten innefattar även att de kan fusionera över gränserna. I direktiv (EU) 2017/1132 föreskrivs bland annat regler som möjliggör gränsöverskridande fusioner av aktiebolag som är etablerade i olika medlemsstater. Dessa regler utgör en viktig milstolpe i arbetet med att förbättra den inre marknadens funktion för företag genom att göra det möjligt för dem att utöva etableringsfriheten med hjälp av gränsöverskridande fusioner.

- (26) Utvärderingen av genomförandet av reglerna om gränsöverskridande fusioner i medlemsstaterna har visat att antalet gränsöverskridande fusioner i unionen har ökat betydligt. Utvärderingen visade dock också på vissa brister i fråga om särskilt skyddet av borgenärer och aktieägare samt avsaknad av förenklade förfaranden, vilket hindrar att reglerna om gränsöverskridande fusioner blir fullt ändamålsenliga och effektiva.
- (27) I sitt meddelande *Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag*⁷ tillkännagav kommissionen att den skulle bedöma behovet av att uppdatera de befintliga reglerna om gränsöverskridande fusioner, så att det skulle bli lättare för små och medelstora företag att välja affärsstrategi och bättre anpassa sig till ändrade marknadsvillkor, samtidigt som det befintliga skyddet för arbetstagare inte försvagas. I sitt meddelande *Kommissionens arbetsprogram 2017: Ett EU som skyddar, försvarar och sätter medborgarna i centrum*⁸ tillkännagav kommissionen ett initiativ för att underlätta genomförandet av gränsöverskridande fusioner.
- (28) För att ytterligare stärka det befintliga förfarandet för gränsöverskridande fusioner måste dessa fusionsregler i tillämpliga fall förenklas, samtidigt som det säkerställs att intressenter och särskilt arbetstagare skyddas i tillräcklig mån. Således bör de befintliga reglerna om gränsöverskridande fusioner ändras så att lednings- eller förvaltningsorganen i fusionerande företag blir skyldiga att utarbeta separata rapporter med närmare uppgifter om de rättsliga och ekonomiska aspekterna av en gränsöverskridande fusion till både bolagsmän och anställda. Undantag kan emellertid medges från skyldigheten för företagets lednings- eller förvaltningsorgan att utarbeta en rapport till bolagsmännen, när dessa bolagsmän redan har informerats om den föreslagna fusionens rättsliga och ekonomiska aspekter. Undantag från skyldigheten att utarbeta en rapport till de anställda kan bara medges när de fusionerande företagen och deras dotterföretag inte har några anställda utöver dem som ingår i lednings- eller förvaltningsorganet.
- (29) För att stärka skyddet för de anställda i det eller de företag som fusioneras kan de anställda eller deras företrädare lämna ett yttrande om företagets rapport där effekterna av den gränsöverskridande fusionen för de anställda beskrivs. Inlämnandet av denna rapport bör inte påverka tillämpningen av de gällande informations- och samrådsförfaranden som införts på nationell nivå efter genomförandet av rådets direktiv 2001/23/EG⁹, direktiv 2002/14/EG eller direktiv 2009/38/EG.
- (30) Skiljaktiga bokföringsregler kan hindra genomförandet av gränsöverskridande fusioner och kan leda till oklarhet angående rättsläget när det råder skillnader mellan medlemsstaterna i fråga om den dag då det överlåtande företagets transaktioner för bokföringsändamål behandlas som transaktioner i det företag som uppstår genom fusionen. Detta kan leda till en situation där transaktioner relaterade till det fusionerande företaget under en viss tid inte rapporteras alls eller under samma period måste rapporteras dubbelt för det fusionerande företaget i både dess ursprungliga

⁷ COM(2015) 550 final, 28.10.2015.

⁸ COM(2016) 710 final, 25.10.2016.

⁹ Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, 22.3.2001, s. 16).

medlemsstat som en separat bokföringsenhet och i medlemsstaten för det företag som uppstår genom fusionen. Denna bokföringsdag bör således fastställas enligt tydliga regler och medlemsstaterna bör säkerställa att denna dag för bokföringsändamål behandlas som en gemensamt fastställd slutgiltig dag i den nationella lagstiftningen för samtliga parter i fusionen.

- (31) Avsaknad av harmoniserade skyddsåtgärder för bolagsmän eller borgenärer har av olika intressenter identifierats som ett hinder för gränsöverskridande fusioner. Bolagsmän och borgenärer bör erbjudas samma skyddsnivå oavsett i vilka medlemsstater de fusionerande företagen är belägna. Detta påverkar inte tillämpningen av de regler i medlemsstaterna om skydd för borgenärer eller aktieägare som ligger utanför tillämpningsområdet för harmoniserade åtgärder, exempelvis kraven på transparens.
- (32) För att säkerställa att bolagsmännen i de företag som deltar i en gränsöverskridande fusion behandlas lika bör de bolagsmän med rösträtt som inte röstade för ett godkännande av den gemensamma fusionsplanen och de bolagsmän utan rösträtt som inte kunde lägga fram sin ståndpunkt ges en rätt att lämna företaget. Dessa bolagsmän bör när de lämnar företaget kunna få en kontantersättning för sina aktier motsvarande värdet av sina aktier. De bör vidare ha rätt att ifrågasätta beräkningen och tillräckligheten av den erbjudna kontantersättningen i domstol.
- (33) Efter en gränsöverskridande fusion kan de tidigare borgenärerna till de fusionerande företagen notera att deras fordringar minskat i värde om det övertagande företags skulder överstiger dess tillgångar eller om det fusionerande företag som är ansvarigt för skulden därefter regleras av lagstiftningen i en annan medlemsstat. I nuläget varierar reglerna om borgenärsskydd mellan medlemsstaterna, vilket avsevärt ökar komplexiteten i den gränsöverskridande fusionsprocessen och leder till osäkerhet för både de involverade företagen och för deras borgenärer när det gäller återvinning eller gottgörelse av deras fordringar.
- (34) Företag som är involverade i en gränsöverskridande fusion bör i den gemensamma fusionsplanen föreslå lämpliga åtgärder för att skydda sina borgenärer. För att stärka skyddet för dessa borgenärer vid insolvens efter en gränsöverskridande fusion bör dessutom medlemsstaterna kunna kräva att de fusionerande företagen lämnar en solvensdeklaration där de anger att de inte känner till några anledningar till varför det företag som uppstår genom fusionen inte skulle kunna fullgöra sina förpliktelser. I denna situation bör medlemsstaterna kunna göra ledamöterna av ledningsorganet personligt ansvariga för deklarationens riktighet. Eftersom de rättsliga traditionerna varierar mellan medlemsstaterna när det gäller användning av solvensdeklarationer och deras potentiella konsekvenser bör det vara upp till medlemsstaterna att fastställa lämpliga följder av felaktiga eller vilseledande deklarationer, inbegripet ändamålsenliga och proportionella sanktioner och rättsligt ansvar i enlighet med unionsrätten.
- (35) För att garantera borgenärerna ett lämpligt skydd i de fall de inte är nöjda med det skydd som företaget erbjuder i den gemensamma planen för en gränsöverskridande fusion bör de borgenärer som lider skada av fusionen hos den behöriga administrativa eller rättsliga myndigheten i respektive medlemsstat för de fusionerande företagen kunna ansöka om de skyddsåtgärder de finner lämpliga. För att underlätta bedömningen av skada bör vissa presumtioner fastställas enligt vilka borgenärer inte anses bli skadade vid en gränsöverskridande fusion när risken för att de förlorar pengar är avlägsen. En presumtion bör anses föreligga när en oberoende sakkunnig fastslår att

det inte finns någon rimlig risk för att borgenärer skulle lida skada eller när de erbjuds en rätt till betalning från det fusionerade företaget eller en tredjepartsgaranti med ett värde som är likvärdigt borgenärens ursprungliga fordran och som kan krävas in i samma jurisdiktion som den ursprungliga fordran.

- (36) Den befintliga unionsrätten innehåller inget regelverk för gränsöverskridande delningar av företag, eftersom direktiv (EU) 2017/1132 bara innehåller reglerna i kapitel III om inhemska delningar av publika aktiebolag.
- (37) Europaparlamentet har uppmanat kommissionen att anta harmoniserade regler om gränsöverskridande delningar av företag. Ett sådant harmoniserat regelverk skulle bidra ytterligare till att undanröja restriktioner för etableringsfriheten samtidigt som intressenter som anställda, borgenärer och bolagsmän skulle få ett tillräckligt skydd.
- (38) I detta direktiv anges regler om gränsöverskridande delningar av företag, både fullständiga och partiella, men enbart genom bildandet av nya företag. I detta direktiv anges dock inte något harmoniserat regelverk för gränsöverskridande delningar där ett företag överför tillgångar och skulder till mer än ett befintligt företag, eftersom dessa fall har ansetts vara mycket komplicerade, kräver att behöriga myndigheter från flera medlemsstater involveras och innebär ytterligare risker i fråga om bedrägeri och kringgående av reglerna.
- (39) Vid en gränsöverskridande delning som involverar nyligen bildade mottagande företag bör dessa mottagande företag, som regleras av lagstiftningen i andra medlemsstater än medlemsstaten för det företag som delas, åläggas ett krav på att iaktta kraven för bolagsbildning i dessa medlemsstater. Sådana krav innefattar kravet avseende uteslutning av styrelseledamöter.
- (40) Rätten för företag att genomföra en gränsöverskridande delning kan i vissa omständigheter missbrukas, exempelvis för att kringgå arbetsrättsliga normer och arbetsgivaravgifter, skatteskyldigheter, borgenärs eller bolagsmäns rättigheter eller regler om anställdas medverkan. För att motverka sådant missbruk ska medlemsstaterna, som en generell princip i unionsrätten, säkerställa att företagen inte använder förfarandet för gränsöverskridande delningar för att inrätta ett artificiellt arrangemang med syfte att erhålla otillbörliga skattefördelar eller på ett otillbörligt sätt skada anställdas, borgenärs eller bolagsmäns juridiska eller kontraktsenliga rättigheter. I den mån de utgör ett avsteg från en grundläggande frihet måste reglerna om bekämpning av missbruk tolkas strikt och kampen baseras på en individuell bedömning av alla relevanta omständigheter. Det bör fastläggas en ram med förfaranderegler och materiella regler som beskriver medlemsstaternas handlingsutrymme och medger olika tillvägagångssätt från medlemsstaternas sida, samtidigt som den innehåller krav på en rationalisering av de åtgärder som de nationella myndigheterna ska vidta för att bekämpa missbruk i enlighet med unionsrätten.
- (41) Med tanke på komplexiteten hos gränsöverskridande företagsdelningar och de mångskiftande intressen som berörs bör i rättssäkerhetssyfte en kontroll i förväg föreskrivas. För detta ändamål bör ett strukturerat förfarande i flera nivåer inrättas där de behöriga myndigheterna i både medlemsstaten för det företag som delas och medlemsstaten för de mottagande företagen säkerställer att ett beslut om godkännande av en gränsöverskridande delning fattas på ett skäligt, objektivt och icke-diskriminerande sätt på grundval av alla relevanta uppgifter och med beaktande av alla legitima samhällsintressen, i synnerhet skyddet av anställda, aktieägare och borgenärer.

- (42) För att samtliga intressenters legitima intressen ska kunna beaktas bör det företag som delas offentliggöra en delningsplan som innehåller de viktigaste uppgifterna om den föreslagna gränsöverskridande delningen, inbegripet det tänkta utbytesförhållandet för värdepapper eller aktier, stiftelseurkunder för de mottagande företagen och förslaget till tidtabell för den gränsöverskridande delningen. Bolagsmän och anställda i samt borgenärer till det företag som genomför den gränsöverskridande delningen bör underrättas om att de kan lämna synpunkter på delningen.
- (43) För att informera sina bolagsmän bör det företag som delas utarbeta en rapport. Rapporten bör beskriva och ge underlag till de rättsliga och ekonomiska aspekterna av den föreslagna gränsöverskridande delningen, och särskilt beskriva effekterna för bolagsmännen när det gäller företagets framtida verksamhet och ledningsorganets strategiplan. Den bör också innehålla beskrivningar av utbytesförhållandet, i tillämpliga fall, kriterierna för att fastställa fördelningen av aktier och potentiella gottgörelsemetoder som är tillgängliga för bolagsmän, om de är emot beslutet att genomföra en gränsöverskridande delning.
- (44) För att informera sina anställda bör det företag som delas utarbeta en rapport där effekterna av den föreslagna gränsöverskridande delningen för de anställda beskrivs. Rapporten bör särskilt beskriva effekterna av den föreslagna gränsöverskridande delningen för bevarandet av de anställdas arbetstillfällen, huruvida anställningsvillkoren kommer att ändras väsentligt, på vilka platser företagets verksamhet kommer att bedrivas och hur var och en av dessa faktorer ser ut hos dotterföretag till företaget. Inlämnandet av denna rapport bör inte påverka tillämpningen av de gällande informations- och samrådsförfaranden som införts på nationell nivå efter genomförandet av direktiven 2001/23/EG, 2002/14/EG eller 2009/38/EG.
- (45) För att säkerställa riktigheten hos den information som lämnas i delningsplanen och i rapporterna till bolagsmän och anställda och få tillgång till det faktaunderlag som behövs för att bedöma om den föreslagna delningen utgör ett artificiellt arrangemang som inte kan beviljas tillstånd, bör det ställas krav på att en oberoende sakkunnig utarbetar en rapport med en bedömning av delningsplanen. För att säkerställa den sakkunniges oberoende bör denne utnämnas av den behöriga myndigheten på ansökan av företaget. I detta sammanhang bör rapporten utvisa all relevant information som möjliggör för den behöriga myndigheten i medlemsstaten för det företag som delas att fatta ett informerat beslut om huruvida ett delningsintyg ska utfärdas eller ej. För detta ändamål bör den sakkunnige kunna inhämta alla relevanta företagsuppgifter och företagsdokument och utföra alla nödvändiga undersökningar för att inhämta all erforderlig bevisning. Den sakkunnige bör använda sådan information, i synnerhet om nettoomsättning, resultat, antal anställda och sammansättningen av balansräkningen, som inhämtats av företaget inför utarbetandet av redovisningar i enlighet med unions- och medlemsstatsrätt. För att skydda konfidentiella uppgifter, inbegripet företagets affärshemligheter, bör emellertid sådan information inte ingå i den sakkunniges slutliga rapport, vilken blir tillgänglig för allmänheten.
- (46) För att undvika oproportionellt stora kostnader och bördor för mindre företag som genomför gränsöverskridande delningar bör mikroföretag och små företag, som de definieras i kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003, undantas från kravet på att tillhandahålla en oberoende sakkunnigrapport.
- (47) På grundval av planen för den gränsöverskridande delningen och rapporterna bör bolagsmännen på en bolagsstämma för det företag som delas fatta beslut om huruvida

delningsplanen ska godkännas eller ej. Det är viktigt att majoritetskravet för en sådan omröstning är tillräckligt högt så att beslutet om att dela företaget blir ett kollektivt beslut.

- (48) De bolagsmän med rösträtt som inte röstade för ett godkännande av planen för den gränsöverskridande delningen och de bolagsmän utan rösträtt som inte kunde lägga fram sin ståndpunkt bör ges en rätt att lämna företaget. Dessa bolagsmän bör när de lämnar företaget kunna få en kontantersättning för sina aktier motsvarande värdet av sina aktier. De bör vidare ha rätt att i domstol ifrågasätta beräkningen och tillräckligheten av den erbjudna kontantersättningen samt aktiernas utbytesförhållande när de vill fortsätta att vara bolagsmän i något av de mottagande företagen. Inom ramen för dessa förfaranden bör domstolen ha rätt att besluta att ett företag som är involverat i den gränsöverskridande delningen antingen betalar ytterligare kontantersättning eller utfärdar ytterligare aktier.
- (49) Det företag som delas bör i delningsplanen föreslå lämpliga åtgärder för att skydda borgenärerna inför den gränsöverskridande delningen. För att stärka borgenärsskyddet om företaget blir insolvent efter en gränsöverskridande delning bör dessutom medlemsstaterna kunna kräva att företaget lämnar en deklaration där det anges att företaget inte känner till några anledningar till att det ombildade bolaget inte skulle kunna fullgöra sina förpliktelser. Medlemsstaterna bör kunna göra ledningsorganet personligt ansvarigt för deklarationens riktighet. Eftersom de rättsliga traditionerna varierar mellan medlemsstaterna när det gäller solvensdeklarationer och deras potentiella konsekvenser bör det vara upp till medlemsstaterna att fastställa lämpliga följder av felaktiga eller vilseledande deklarationer, inbegripet sanktioner och rättsligt ansvar i enlighet med unionsrätten.
- (50) För att garantera borgenärerna ett lämpligt skydd i de fall de inte är nöjda med det skydd som företaget erbjuder i planen för en gränsöverskridande delning bör de borgenärer som lider skada av delningen hos den behöriga rättsliga eller administrativa myndigheten i medlemsstaten för det företag som delas kunna ansöka om de skyddsåtgärder de finner lämpliga. För att underlätta bedömningen av skada bör vissa presumtioner fastställas enligt vilka borgenärer inte anses bli skadade vid en gränsöverskridande delning när risken för att de förlorar pengar är avlägsen. En presumption bör anses föreligga när det i en oberoende sakkunnigrapport fastslås att det inte finns någon rimlig risk för att borgenärer skulle lida skada eller när de erbjuds en rätt till betalning från det företag som uppstår genom delningen eller en tredjepartsgaranti med ett värde som är likvärdigt borgenärens ursprungliga fordran och som kan krävas in i samma jurisdiktion som den ursprungliga fordran. Borgenärsskyddet enligt detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av nationell rätt i medlemsstaten för det företag som delas angående betalningar till offentliga organ, däribland skatter eller socialförsäkringsavgifter.
- (51) För att få en lämplig arbetsfördelning mellan medlemsstaterna och en effektiv och ändamålsenlig kontroll i förväg av gränsöverskridande delningar bör den behöriga myndigheten i medlemsstaten för det företag som delas ha befogenhet att utfärda ett delningsintyg utan vilket myndigheterna i medlemsstaterna för de mottagande företagen inte bör kunna fullfölja förfarandet för den gränsöverskridande delningen.
- (52) Utfärdandet av ett delningsintyg av medlemsstaten för det företag som delas bör vara föremål för en kontroll som säkerställer att den gränsöverskridande delningen är laglig. Den behöriga myndigheten bör fatta beslut om utfärdandet av ett delningsintyg inom en månad från företagets ansökan, såvida den inte hyser allvarlig oro för att det

förekommer ett artificiellt arrangemang med syfte att erhålla otillbörliga skattefördelar eller på ett otillbörligt sätt skada anställdas, borgenärers eller bolagsmäns juridiska eller kontraktsevenliga rättigheter. I ett sådant fall bör den behöriga myndigheten göra en fördjupad bedömning. En sådan fördjupad bedömning bör dock inte utföras systematiskt utan från fall till fall där det finns allvarlig oro för att det föreligger ett artificiellt arrangemang. Vid sin bedömning bör de behöriga myndigheterna beakta åtminstone det antal faktorer som fastläggs i detta direktiv, vilka dock enbart bör betraktas som vägledande faktorer i den övergripande bedömningen och inte bör beaktas separat. För att företaget inte ska lida av ett överdrivet långt förfarande bör denna fördjupade bedömning under alla omständigheter slutföras inom två månader från det att företaget informeras om att en sådan fördjupad bedömning kommer att utföras.

- (53) Efter att ha mottagit ett delningsintyg och kontrollerat att kraven för bolagsbildning i medlemsstaten eller medlemsstaterna för de mottagande företagen är uppfyllda bör myndigheterna i den eller de medlemsstaterna registrera företagen i sina företagsregister. Först efter denna registrering bör den behöriga myndigheten i medlemsstaten för det företag som delas avföra företaget från sitt eget register. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna för de mottagande företagen bör inte kunna ifrågasätta riktigheten i de uppgifter som lämnas i delningsintyget.
- (54) Till följd av den gränsöverskridande delningen bör tillgångarna i och skulderna för det företag som delas överföras till de mottagande företagen i enlighet med den fördelning som anges i delningsplanen och bolagsmännen i det företag som delas bli bolagsmän i de mottagande företagen eller kvarstå som bolagsmän i det företag som delas eller bli bolagsmän i båda typerna av företag.
- (55) För att se till att de anställdas medverkan inte minskar otillbörligt till följd av en gränsöverskridande delning, i de fall det företag som genomför denna delning har ett system för anställdas medverkan, bör de företag som uppstår genom delningen bli tvungna att anta en rättslig form som medger utövandet av denna medverkan, inklusive närvaro av företrädare för de anställda i de berörda företagens lednings- eller tillsynsorgan. Vidare bör i sådana fall en förhandling i god tro mellan företaget och dess anställda äga rum i linje med förfarandet i direktiv 2001/86/EG, med syfte att finna en lösning i god tro som förenar företagets rätt att genomföra en gränsöverskridande delning med de anställdas rätt till medverkan. Som ett resultat av sådana förhandlingar bör antingen en skräddarsydd och överenskommen lösning eller, i avsaknad av en överenskommelse, standardregler enligt bilagan till direktiv 2001/86/EG gälla på det sätt som är tillämpligt. För att skydda denna överenskomna lösning eller tillämpningen av dessa standardregler bör företaget inte kunna avskaffa rätten till medverkan genom att utföra påföljande inhemska eller gränsöverskridande ombildningar, fusioner eller delningar inom tre år.
- (56) För att förhindra att anställdas rätt till medverkan kringgås genom en gränsöverskridande delning bör det företag som genomför delningen och som är registrerat i den medlemsstat där de anställdas rätt till medverkan föreskrivs inte kunna genomföra en gränsöverskridande delning utan att först inleda förhandlingar med sina

anställda eller deras företrädare, när företagets genomsnittliga antal anställda uppgår till minst fyra femtedelar av den nationella tröskeln för utlösande av anställdas medverkan.

- (57) För att garantera de anställdas övriga rättigheter utöver medverkan bör tillämpningen av direktiv 2009/38/EG, rådets direktiv 98/59/EG¹⁰, direktiv 2001/23/EG och direktiv 2002/14/EG inte påverkas av detta direktiv. Den nationella lagstiftningen bör också gälla för frågor som inte ingår i tillämpningsområdet för detta direktiv, exempelvis skatter eller social trygghet.
- (58) Bestämmelserna i detta direktiv inverkar inte på de rättsliga eller administrativa bestämmelser, inbegripet kontroll av att skattereglerna efterlevs i samband med gränsöverskridande ombildningar, fusioner och delningar, som anges i nationell rätt angående skatter som tas ut av medlemsstaterna eller deras territoriella eller administrativa enheter.
- (59) Detta direktiv inverkar inte på bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849¹¹ angående risker för penningtvätt och finansiering av terrorism, särskilt skyldigheterna att genomföra lämpliga riskbaserade åtgärder för kundkännedom och identifiera och registrera de verkliga huvudmännen för alla nyskapade enheter i de medlemsstater där ett företag bildas.
- (60) Eftersom målen med detta direktiv, nämligen att underlätta och reglera gränsöverskridande ombildningar, fusioner och delningar av företag, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (61) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (62) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹² har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. När det gäller detta direktiv anser lagstiftaren att det är berättigat att sådana dokument översänds.
- (63) Kommissionen bör göra en utvärdering av detta direktiv. I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och

¹⁰ Rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar (EGT L 225, 12.8.1998, s. 1).

¹¹ Europaparlaments och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlaments och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

¹² EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Europeiska kommissionen av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹³ bör denna utvärdering baseras på de fem kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och mervärde, vilka också bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder.

- (64) Information bör insamlas för att man ska kunna bedöma resultatet av lagstiftningen mot dess eftersträlvade mål och få underlag för utvärderingen av lagstiftningen i enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
- (65) Direktiv (EU) 2017/1132 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändringar av direktiv (EU) 2017/1132

Direktiv (EU) 2017/1132 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 24 ska led e ersättas med följande:

”e) Den detaljerade förteckningen över uppgifter som ska överföras för informationsutbyte mellan register enligt artiklarna 20, 34, 86h, 86o, 86p, 86q, 123, 127, 128, 130, 160j, 160q, 160r och 160s.”

- (2) Rubriken till avdelning II ska ersättas med följande:

”OMBILDNING, FUSION OCH DELNING AV BOLAG MED BEGRÄNSAT ANSVAR”

- (3) I avdelning II ska följande kapitel införas som kapitel -I:

”KAPITEL -I

Gränsöverskridande ombildning

Artikel 86a
Tillämpningsområde

1. Detta kapitel ska tillämpas på ombildning av ett bolag med begränsat ansvar som har bildats i enlighet med en medlemsstats lagstiftning och som har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom unionen till ett företag som lyder under lagstiftningen i en annan medlemsstat.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att inrätta ett förfarande för gränsöverskridande ombildningar som avses i punkt 1.

¹³ EUT L 123, 12.5. 2016, s. 1.

3. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa detta kapitel på gränsöverskridande ombildningar som involverar ett kooperativt företag även i de fall där det kooperativa företaget skulle motsvara definitionen av ett bolag med begränsat ansvar enligt artikel 86b.1.
4. Detta kapitel ska inte tillämpas på gränsöverskridande ombildningar som involverar ett bolag vars syfte är kollektiva investeringar av kapital som erhålls av allmänheten, som bedriver verksamhet på grundval av principen om riskspridning och vars andelar, på innehavarnas begäran, återköps eller inlöses, direkt eller indirekt, ur det bolagets tillgångar. Åtgärder som vidtas av ett sådant bolag för att säkerställa att börsvärdet på dess andelar inte skiljer sig avsevärt från värdet på dess nettotillgångar ska anses motsvara sådant återköp eller sådan inlösen.

Artikel 86b **Definitioner**

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- (1) *bolag med begränsat ansvar* (nedan kallat *bolag*): ett bolag av en typ som förtecknas i bilaga II.
- (2) *gränsöverskridande ombildning*: en transaktion där ett bolag utan att upplösas, avvecklas eller träda i likvidation ombildar den rättsliga form under vilken det är registrerat i den medlemsstat utifrån vilken transaktionen görs (nedan kallad *utgångsmedlemsstaten*) till en rättslig form för ett företag i den medlemsstat dit överföringen sker (nedan kallad *destinationsmedlemsstaten*) och överför åtminstone sitt stadgeenliga säte till destinationsmedlemsstaten utan att förlora sin status som juridisk person.
- (3) *utgångsmedlemsstat*: en medlemsstat där ett bolag är registrerat under sin rättsliga form före den gränsöverskridande ombildningen.
- (4) *destinationsmedlemsstat*: en medlemsstat där ett bolag ska registreras till följd av en gränsöverskridande ombildning.
- (5) *register*: det centrala register, handelsregister eller bolagsregister som avses i artikel 16.1.
- (6) *det ombildade bolaget*: det nybildade bolaget i destinationsmedlemsstaten från och med den dag då den gränsöverskridande ombildningen blir gällande.

Artikel 86c **Villkor för gränsöverskridande ombildningar**

1. Om ett bolag avser att genomföra en gränsöverskridande ombildning ska medlemsstaterna säkerställa att utgångs- och destinationsmedlemsstaten kontrollerar att denna gränsöverskridande ombildning uppfyller villkoren i punkt 2.
2. Ett bolag ska inte få genomföra en gränsöverskridande ombildning under någon av följande omständigheter:
 - (a) Ett förfarande har inletts för upplösning eller likvidation av bolaget eller dess insolvens.
 - (b) Bolaget är föremål för ett förfarande för förebyggande omstrukturering som inletts till följd av en sannolik risk för insolvens.

- (c) Bolaget har ställt in sina betalningar.
 - (d) Bolaget är föremål för de resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU*.
 - (e) De nationella myndigheterna har vidtagit förebyggande åtgärder för att undvika att något av de förfaranden som avses i leden a, b eller d inleds.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att utgångsmedlemsstatens behöriga myndighet inte ger tillstånd till en gränsöverskridande ombildning om den efter en granskning av det specifika fallet och med beaktande av alla relevanta fakta och omständigheter fastställer att ombildningen utgör ett artificiellt arrangemang med syfte att erhålla otillbörliga skattefördelar eller på ett otillbörligt sätt skada anställdas, borgenärers eller minoritetsdelägarers juridiska eller kontraktsenliga rättigheter.
 4. Den nationella rätten i utgångsmedlemsstaten ska reglera den del av förfarandena och formaliteterna som i fråga om en gränsöverskridande ombildning ska fullgöras för att erhålla ett ombildningsintyg, och den nationella rätten i destinationsmedlemsstaten ska reglera den del av förfarandena och formaliteterna som ska fullgöras efter det att ombildningsintyget erhållits, och båda ska följa unionsrätten.

Artikel 86d

Plan för en gränsöverskridande ombildning

1. Lednings- eller förvaltningsorganet i det bolag som avser att genomföra en gränsöverskridande ombildning ska upprätta en plan för den gränsöverskridande ombildningen. Denna plan ska innehålla minst följande uppgifter:
 - (a) Bolagets rättsliga form, namn och säte i utgångsmedlemsstaten.
 - (b) Rättslig form, namn och säte som föreslås för det bolag som uppstår genom den gränsöverskridande ombildningen i destinationsmedlemsstaten.
 - (c) Stiftelseurkund eller andra handlingar för bildande av bolaget i destinationsmedlemsstaten.
 - (d) Den föreslagna tidtabellen för den gränsöverskridande ombildningen.
 - (e) De rättigheter som det ombildade bolaget tilldelar bolagsmän med speciella rättigheter eller innehavare av andra värdepapper än andelar som representerar företagets kapital, eller de åtgärder som föreslås avseende detta.
 - (f) Närmare uppgifter om de skyddsåtgärder som borgenärer erbjuder.
 - (g) Den dag från vilken transaktioner i det bolag som bildats och registrerats i utgångsmedlemsstaten för bokföringsändamål kommer att behandlas som transaktioner i det ombildade bolaget.
 - (h) Eventuella särskilda förmåner som beviljas ledamöter i det ombildade bolagets förvaltnings-, lednings, tillsyns- eller kontrollorgan.
 - (i) Närmare uppgifter om erbjudandet om kontantersättning till de bolagsmän som är emot den gränsöverskridande ombildningen i enlighet med artikel 86j.
 - (j) Den gränsöverskridande ombildningens sannolika följder för sysselsättningen.
 - (k) I tillämpliga fall, information om de förfaranden genom vilka arrangemang för anställdas medverkan ska tas med vid fastställandet av deras rättigheter i det

ombildade bolaget i enlighet med artikel 86i och om eventuella alternativa arrangemang.

2. Utöver utgångs- och destinationsmedlemsstatens officiella språk ska medlemsstaterna tillåta att de bolag som genomför en gränsöverskridande ombildning använder ett vanligt använt språk i det internationella affärs- och finanssamfundet när de utarbetar planen för den gränsöverskridande ombildningen och alla andra relaterade dokument. Medlemsstaterna ska ange vilket språk som ska ha företräde om skiljaktigheter identifieras mellan dokumentens olika språkversioner.

Artikel 86e

Lednings- eller förvaltningsorganets rapport till bolagsmännen

1. Lednings- eller förvaltningsorganet i det bolag som genomför en gränsöverskridande ombildning ska upprätta en rapport där det beskriver och ger underlag till de rättsliga och ekonomiska aspekterna av den gränsöverskridande ombildningen.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska särskilt innehålla följande uppgifter:
 - (a) Effekterna av den gränsöverskridande ombildningen för bolagets framtida verksamhet och ledningens strategiplan.
 - (b) Effekterna av den gränsöverskridande ombildningen för bolagsmän.
 - (c) De rättigheter och gottgörelsemetoder som är tillgängliga för bolagsmän som är emot ombildningen i enlighet med artikel 86j.
3. Den rapport som avses i punkt 1 i denna artikel ska, åtminstone elektroniskt, göras tillgänglig för bolagsmännen minst två månader före dagen för den bolagsstämma som avses i artikel 86i. Rapporten ska också på liknande sätt göras tillgänglig för företrädare för de anställda i det bolag som genomför den gränsöverskridande ombildningen eller, om sådana företrädare inte finns, för de anställda själva.
4. En sådan rapport ska dock inte krävas om samtliga bolagsmän i det bolag som genomför den gränsöverskridande ombildningen har gått med på att bevilja ett undantag från detta krav.

Artikel 86f

Lednings- eller förvaltningsorganets rapport till de anställda

1. Lednings- eller förvaltningsorganet i det bolag som genomför en gränsöverskridande ombildning ska upprätta en rapport där det beskriver effekterna av den gränsöverskridande ombildningen för de anställda.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska särskilt innehålla följande uppgifter:
 - (a) Effekterna av den gränsöverskridande ombildningen för bolagets framtida verksamhet och ledningens strategiplan.
 - (b) Effekterna av den gränsöverskridande ombildningen för bevarandet av anställningsförhållandena.
 - (c) Alla väsentliga ändringar av anställningsvillkoren och platsen för bolagets verksamhetsorter.
 - (d) Huruvida de faktorer som anges i leden a, b och c även är tillämpliga på dotterbolag till bolaget.

3. Den rapport som avses i punkt 1 i denna artikel ska, åtminstone elektroniskt, göras tillgänglig för företrädarna för de anställda i det bolag som genomför den gränsöverskridande ombildningen eller, om några sådana företrädare inte finns, för de anställda själva minst två månader före dagen för den bolagsstämma som avses i artikel 86i. Rapporten ska också på ett liknade sätt göras tillgänglig för bolagsmännen i det bolag som genomför den gränsöverskridande ombildningen.
4. Om lednings- eller förvaltningsorganet i det bolag som genomför en gränsöverskridande ombildning inom skälig tid erhåller ett yttrande från företrädarna för deras anställda eller, om några sådana företrädare inte finns, från de anställda själva i enlighet med nationell rätt, ska bolagsmännen informeras om detta och det yttrandet bifogas den rapporten.
5. Om det bolag som genomför den gränsöverskridande ombildningen och dess eventuella dotterbolag emellertid inte har några anställda utöver de som ingår i lednings- eller förvaltningsorganet, ska den rapport som avses i punkt 1 inte krävas.
6. Punkterna 1–6 ska inte påverka tillämpningen av de gällande informations- och samrådsrättigheter och därtill relaterade förfaranden som införts på nationell nivå i anslutning till införlivandet av direktiven 2002/14/EG eller 2009/38/EG.

Artikel 86g

Granskning av en oberoende sakkunnig

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det bolag som genomför en gränsöverskridande ombildning minst två månader före dagen för den bolagsstämma som avses i artikel 86i lämnar en ansökan till den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 86m.1 om att den ska utnämna en sakkunnig med uppgift att granska och bedöma planen för den gränsöverskridande ombildningen och de rapporter som avses i artiklarna 86e och 86f, med förbehåll för den bestämmelse som anges i punkt 6 i denna artikel.

Ansökan om utnämning av en sakkunnig ska åtföljas av följande:

- (a) Den plan för den gränsöverskridande ombildningen som avses i artikel 86d.
 - (b) De rapporter som avses i artiklarna 86e och 86f.
2. Den behöriga myndigheten ska utnämna en oberoende sakkunnig inom fem arbetsdagar från den ansökan som avses i punkt 1 och mottagandet av planen och rapporterna. Den sakkunnige ska vara oberoende av det företag som genomför den gränsöverskridande ombildningen och kan vara en fysisk eller juridisk person beroende på lagstiftningen i utgångsmedlemsstaten. Vid bedömningen av den sakkunniges oberoende ska medlemsstaterna beakta den ram som fastställs i artiklarna 22 och 22b i direktiv 2006/43/EG.
 3. Den sakkunnige ska upprätta en skriftlig rapport som innehåller minst följande:
 - (a) En detaljerad bedömning av huruvida de rapporter och uppgifter som lämnats av det företag som genomför den gränsöverskridande ombildningen är riktiga.
 - (b) En beskrivning av det faktaunderlag som den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 86m.1 behöver för att göra en fördjupad bedömning av huruvida den planerade gränsöverskridande ombildningen utgör ett artificiellt arrangemang i enlighet med artikel 86n, däribland minst följande uppgifter: uppgifter om etableringen i destinationsmedlemsstaten, inbegripet syfte, sektor,

investeringar, nettoomsättning, resultat, antal anställda, balansräkningens sammansättning, skatterättslig hemvist, tillgångar och deras belägenhet, sedvanlig arbetsplats för de anställda och specifika grupper av anställda, den plats där socialförsäkringsavgifter ska betalas och de affärsrisker som det ombildade bolaget övertar i destinations- och utgångsmedlemsstaten.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att den oberoende sakkunnige ska ha rätt att från det företag som genomför den gränsöverskridande ombildningen erhålla alla relevanta uppgifter och dokument och att utföra alla nödvändiga undersökningar för att verifiera samtliga aspekter av planen eller ledningens rapporter. Den sakkunnige ska också ha rätt att inhämta synpunkter och yttranden från företrädare för företagets anställda eller, om sådana företrädare inte finns, från de anställda själva och även från företagets borgenärer och bolagsmän.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att de uppgifter som lämnas till den oberoende sakkunnige endast får användas för utarbetandet av den sakkunniges rapport och att konfidentiella uppgifter, inklusive affärshemligheter, inte utlämnas. I tillämpliga fall kan den sakkunnige lämna ett separat dokument innehållande sådana konfidentiella uppgifter till den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 86m.1, vilket enbart ska göras tillgängligt för det företag som genomför den gränsöverskridande ombildningen och inte får lämnas ut till någon annan part.
6. Medlemsstaterna ska från tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel undanta mikroföretag och små företag, som de definieras i kommissionens rekommendation 2003/361/EG**.

Artikel 86h

Utlämning av uppgifter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att utgångsmedlemsstaten lämnar ut och offentliggör i ett register följande dokument minst en månad före dagen för den bolagsstämma där beslut ska fattas:
 - (a) Planen för den gränsöverskridande ombildningen.
 - (b) I tillämpliga fall, den rapport från den oberoende sakkunnige som avses i artikel 86g.
 - (c) Ett meddelande där bolagsmän och anställda hos och borgenärer till det företag som genomför den gränsöverskridande ombildningen informeras om att de senast före dagen för bolagsstämman kan lämna synpunkter på de dokument som avses i leden a och b till företaget och till den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 86m.1.

De dokument som avses i första stycket ska också vara tillgängliga genom det system som avses i artikel 22.

2. Medlemsstaterna får undanta ett företag som genomför en gränsöverskridande ombildning från de utlämningskrav som avses i punkt 1 om företaget, under en oavbruten period som inleds minst en månad före den dag som fastställts för den bolagsstämma där beslut ska fattas om ombildningsplanen och som avslutas tidigast när bolagsstämman avslutas, gör de dokument som avses i punkt 1 gratis tillgängliga för allmänheten på sin webbplats.

Medlemsstaterna får dock inte underkasta detta undantag andra krav och begränsningar än sådana som är nödvändiga för att säkerställa webbplatsens säkerhet

och dokumentens äkthet, såvida inte och endast i den mån sådana krav och begränsningar är proportionella för att uppfylla dessa mål.

3. Om det företag som avser att genomföra en gränsöverskridande ombildning lämnar ut planen för den gränsöverskridande ombildningen i enlighet med punkt 2, ska det minst en månad före dagen för den bolagsstämma som ska fatta beslut om ombildningen lämna följande uppgifter till utgångsmedlemsstatens register:
 - (a) Företagets rättsliga form, namn och stadgeenliga säte i utgångsmedlemsstaten samt förslag till rättslig form, namn och stadgeenligt säte för det ombildade bolaget i destinationsmedlemsstaten.
 - (b) Det register där de dokument som avses i artikel 14 inlämnas avseende det företag som genomför den gränsöverskridande ombildningen och registreringsnumret i det registret.
 - (c) En uppgift om de arrangemang som inrättats för att borgenärer, anställda och bolagsmän ska kunna utöva sina rättigheter.
 - (d) Närmare uppgifter om den webbplats där den plan för den gränsöverskridande ombildningen, det meddelande och den sakkunnigrapport som avses i punkt 1 och fullständiga uppgifter om de arrangemang som avses i led c i denna punkt kan erhållas gratis online.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de krav som avses i punkterna 1 och 3 kan fullgöras i sin helhet online utan ett krav på att inställa sig personligen hos någon behörig myndighet i utgångsmedlemsstaten.

Vid genuina misstankar om bedrägeri baserade på rimliga grunder får dock medlemsstaterna kräva en fysisk närvaro hos en behörig myndighet.
5. Utöver den utlämning av uppgifter som avses i punkterna 1, 2 och 3 får medlemsstaterna kräva att planen för den gränsöverskridande ombildningen eller de uppgifter som avses i punkt 3 offentliggörs i deras officiella kungörelseorgan. I det fallet ska medlemsstaterna säkerställa att registret skickar relevanta uppgifter till det officiella kungörelseorganet.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de dokument som avses i punkt 1 är tillgängliga för allmänheten gratis. Medlemsstaterna ska också säkerställa att alla avgifter som registren debiterar det företag som genomför en gränsöverskridande ombildning för den utlämning av uppgifter som avses i punkterna 1 och 3 och, i tillämpliga fall, för det offentliggörande som avses i punkt 5 inte överskrider de administrativa kostnaderna för att tillhandahålla tjänsten i fråga.

Artikel 86i

Godkännande av bolagsstämman

1. Efter att i tillämpliga fall ha noterat de rapporter som avses i artiklarna 86e, 86f och 86g ska en bolagsstämma för det företag som genomför en ombildning i form av en resolution besluta om huruvida planen för den gränsöverskridande ombildningen ska godkännas. Företaget ska informera den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 86m.1 om bolagsstämmans beslut.
2. Bolagsstämman för det företag som genomför ombildningen får fastställa att ett villkor för genomförandet av en gränsöverskridande ombildning ska vara att den uttryckligen ratificerar de arrangemang som avses i artikel 86l.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett godkännande av en ändring av planen för den gränsöverskridande ombildningen förutsätter en majoritet på minst två tredjedelar men högst 90 % av de röster som är förenade med de företrädde aktierna eller det företrädde tecknade kapitalet. Under alla omständigheter får tröskeln inte vara högre än vad som föreskrivs i nationell rätt för godkännande av gränsöverskridande fusioner.
4. Bolagsstämman ska också besluta om huruvida den gränsöverskridande ombildningen förutsätter ändringar av stiftelseurkunden för det företag som genomför ombildningen.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att en bolagsstämmas godkännande av en gränsöverskridande ombildning inte kan ifrågasättas enbart på grunden att den kontantersättning som avses i artikel 86j har fastställts till en otillräcklig nivå.

Artikel 86j **Skydd av bolagsmän**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att följande bolagsmän i det företag som genomför en gränsöverskridande ombildning har rätt att avyttra sina aktieinnehav på de villkor som anges i punkterna 2–6:
 - (a) De bolagsmän som har aktier med rösträtt och som inte röstar för ett godkännande av planen för den gränsöverskridande ombildningen.
 - (b) De bolagsmän som har aktier utan rösträtt.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de bolagsmän som avses i punkt 1 får avyttra sina aktieinnehav för en tillräcklig kontantersättning när den gränsöverskridande ombildningen har blivit gällande i enlighet med artikel 86r till en eller flera av följande aktörer:
 - (a) Det företag som genomför den gränsöverskridande ombildningen.
 - (b) De återstående bolagsmännen i företaget.
 - (c) Tredje parter enligt överenskommelse med det företag som genomför ombildningen.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett företag som genomför en gränsöverskridande ombildning i planen för ombildningen erbjuder en tillräcklig ersättning enligt artikel 86d.1 i till de bolagsmän som avses i punkt 1 i den här artikeln och som önskar utöva sin rätt att avyttra sina aktieinnehav. Medlemsstaterna ska också fastställa perioden för godtagande av erbjudandet, vilken under inga omständigheter får överskrida en månad efter den bolagsstämman som avses i artikel 86i. Medlemsstaterna ska också säkerställa att företaget kan godta ett erbjudande som skickas på elektronisk väg till en adress som företaget angett för det ändamålet.

Förvärvet av egna aktier av det företag som genomför en gränsöverskridande ombildning ska dock inte påverka tillämpningen av nationella regler om företags förvärv av egna aktieinnehav.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett villkor för erbjudandet om kontantersättning ska vara att den gränsöverskridande ombildningen blir gällande i enlighet med artikel 86r. Medlemsstaterna ska också fastställa den period inom vilken kontantersättningen ska betalas, vilken under inga omständigheter får överstiga en månad efter det att den gränsöverskridande ombildningen blir gällande.

5. Medlemsstaterna ska föreskriva att bolagsmän som har godtagit ett erbjudande om kontantersättning enligt punkt 3 men som anser att ersättningen inte är tillräcklig har rätt att begära en omräkning av den erbjudna kontantersättningen i en nationell domstol inom en månad efter godtagandet av erbjudandet.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att rätten i utgångsmedlemsstaten reglerar de rättigheter som avses i punkterna 1–5 och att domstolarna i den medlemsstaten ska ha jurisdiktion. Alla bolagsmän som har godtagit ett erbjudande om kontantersättning för förvärv av sina aktier ska ha rätt att inleda eller vara en part i ett sådant förfarande som avses i punkt 5.

Artikel 86k
Skydd av borgenärer

1. Medlemsstaterna får kräva att lednings- eller förvaltningsorganet i det företag som genomför en gränsöverskridande ombildning, som en del av den plan för en gränsöverskridande ombildning som avses i artikel 86d, lämnar en deklaration som korrekt återspeglar företagets finansiella status. I deklarationen ska lednings- eller förvaltningsorganet ange att det, på grundval av information som är tillgänglig för det på dagen för deklarationen och efter att ha gjort rimliga undersökningar, inte känner till någon anledning till att företaget efter att ombildningen blir gällande inte skulle kunna fullgöra sina skyldigheter vid den tidpunkt då de ska fullgöras. Deklarationen ska lämnas tidigast en månad före det att planen för den gränsöverskridande ombildningen lämnas ut i enlighet med artikel 86h.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att borgenärer som inte är nöjda med det skydd för deras intressen som i enlighet med artikel 86d.1 f tillhandahålls i planen för den gränsöverskridande ombildningen kan ansöka hos den behöriga administrativa eller rättsliga myndigheten om lämpliga skyddsåtgärder inom en månad efter den utlämning av uppgifter som avses i artikel 86h.
3. Borgenärer till ett företag som genomför en gränsöverskridande ombildning ska antas inte lida skada av en gränsöverskridande ombildning i någon av följande situationer:
 - (a) Om företaget tillsammans med planen för ombildning lämnar ut en rapport från en oberoende sakkunnig, där slutsatsen dras att det inte finns någon rimlig risk för att borgenärers rättigheter skulle skadas otillbörligt. Den oberoende sakkunnige bör utses eller godkännas av den behöriga myndigheten och uppfylla de krav som avses i artikel 86g.2.
 - (b) Om borgenärer erbjuds en rätt till betalning antingen från en tredjepartsgarant eller det företag som uppstår genom den gränsöverskridande ombildningen till ett värde som minst motsvarar deras ursprungliga fordran och om de kan göra anspråk på denna fordran i samma jurisdiktion som sin ursprungliga fordran, och fordrans kreditkvalitet motsvarar minst kvaliteten på den ursprungliga fordran omedelbart efter fullbordandet av ombildningen.
4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte påverka tillämpningen av nationell rätt i utgångsmedlemsstaten om fullgörande eller säkerställande av betalningar till offentliga organ.

Artikel 86l
Anställdas medverkan

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska det företag som uppstår genom en gränsöverskridande ombildning omfattas av gällande regler om anställdas medverkan i destinationsmedlemsstaten.
2. De gällande reglerna om anställdas medverkan i destinationsmedlemsstaten ska emellertid inte tillämpas, om det företag som genomför ombildningen under de sex månader som föregår offentliggörandet av planen för den gränsöverskridande ombildningen enligt artikel 86d i detta direktiv har ett genomsnittligt antal anställda motsvarande fyra femtedelar av den tillämpliga tröskelnivå som lagts fast i utgångsmedlemsstatens rätt och som utlöser de anställdas medverkan i den betydelse som avses i artikel 2 k i direktiv 2001/86/EG, eller om det i destinationsmedlemsstatens nationella rätt inte
 - (a) föreskrivs minst samma nivå på medverkan för anställda som gällde i företaget före ombildningen, mätt med hänvisning till andelen företrädare för de anställda bland ledamöterna i förvaltnings- eller tillsynsorganet eller deras kommittéer eller i den ledningsgrupp som omfattar företagets resultatenheter, med förbehåll för att anställda har rätt till medverkan, eller
 - (b) föreskrivs att de anställda i de etableringsställen för det företag som uppstår genom ombildningen vilka är belägna i andra medlemsstater ska ha samma rätt till medverkan som de anställda i destinationsmedlemsstaten.
3. I de fall som avses i punkt 2 i denna artikel ska de anställdas medverkan i det ombildade bolaget och deras inflytande över fastställandet av dessa rättigheter i tillämpliga delar regleras av medlemsstaterna, om inte annat sägs i punkterna 4–7 i denna artikel och i enlighet med de principer och förfaranden som anges i artikel 12.2, 12.3 och 12.4 i förordning (EG) nr 2157/2001 och följande bestämmelser i direktiv 2001/86/EG:
 - (a) Artikel 3.1, 3.2 a i, 3.2 b, 3.3, 3.4 första stycket första strecksatsen, 3.4 andra stycket, 3.5, 3.6 tredje stycket och 3.7.
 - (b) Artikel 4.1, 4.2 a, 4.2 g, 4.2 h, 4.3 och 4.4.
 - (c) Artikel 5.
 - (d) Artikel 6.
 - (e) Artikel 7.1 första stycket.
 - (f) Artiklarna 8, 9, 10 och 12.
 - (g) Del 3 a i bilagan.
4. När medlemsstaterna reglerar de principer och förfaranden som avses i punkt 3
 - (a) ska de ge det särskilda förhandlingsorganet rätt att, med två tredjedelars majoritet av dess medlemmar som företräder minst två tredjedelar av de anställda, besluta att inte inleda förhandlingar eller avsluta de förhandlingar som redan inletts och att iaktta de gällande bestämmelserna om medverkan i destinationsmedlemsstaten,
 - (b) får de, i de fall när standardregler för medverkan tillämpas efter föregående förhandlingar och trots det som sägs i dessa regler, besluta att begränsa andelen företrädare för de anställda i det ombildade bolagets förvaltningsorgan, varvid

dock gäller att om företrädarna för de anställda utgör minst en tredjedel av ledamöterna i förvaltnings- eller tillsynsorganet för det företag som genomför ombildningen, får begränsningen aldrig leda till en lägre andel av företrädare för de anställda i förvaltningsorganet än en tredjedel,

- (c) ska de säkerställa att de regler om medverkan för anställda som gällde före den gränsöverskridande ombildningen fortsätter att gälla till och med den dag då därefter överenskomna regler börjar tillämpas eller, i avsaknad av överenskomna regler, till dess att standardregler i enlighet med del 3 a i bilagan börjar tillämpas.
- 5. Utvidgningen av rätten till medverkan till att omfatta arbetstagare i det ombildade bolaget som är anställda i andra medlemsstater och som avses i punkt 2 b, ska inte medföra någon skyldighet för de medlemsstater som väljer att göra detta att beakta dessa anställda när de beräknar den tröskel för arbetsstyrkans storlek som ger rätt till medverkan enligt nationell rätt.
- 6. När det företag som genomför en ombildning har ett system för anställdas medverkan ska det företaget vara skyldigt att anta en rättslig form som möjliggör utövandet av medverkan.
- 7. När det ombildade bolaget har ett system för anställdas medverkan ska det företaget vara skyldigt att vidta åtgärder för att säkerställa att de anställdas rätt till medverkan skyddas vid därpå följande gränsöverskridande eller inhemska fusioner, delningar eller ombildningar under en period av tre år efter det att den gränsöverskridande ombildningen blivit gällande, genom att i tillämpliga delar tillämpa de regler som anges i punkterna 1–6.
- 8. Ett företag ska utan onödigt dröjsmål meddela sina anställda resultatet av förhandlingar om de anställdas medverkan.

Artikel 86m

Ombildningsintyg

- 1. Medlemsstaterna ska utse den myndighet som ska vara behörig att granska huruvida den gränsöverskridande ombildningen är laglig, när det gäller den del av förfarandet som regleras av avgångsmedlemsstatens rätt, och att utfärda ett ombildningsintyg som anger att alla relevanta villkor är uppfyllda och att alla förfaranden och formaliteter i avgångsmedlemsstaten är fullgjorda.
- 2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den ansökan om ett ombildningsintyg som lämnas av ett företag som genomför en gränsöverskridande ombildning åtföljs av följande:
 - (a) Den plan för ombildningen som avses i artikel 86d.
 - (b) I tillämpliga fall, de rapporter som avses i artiklarna 86e, 86f och 86g.
 - (c) Uppgifter om den resolution som antagits vid den bolagsstämma för att godkänna ombildningen som avses i artikel 86i.

Den plan och de rapporter som lämnats enligt artikel 86g behöver inte lämnas in på nytt till den behöriga myndigheten.

- 3. Medlemsstaterna ska säkerställa att den ansökan som avses i punkt 2, inklusive inlämningen av alla uppgifter och dokument, i sin helhet kan göras online utan ett

behov av att inställa sig personligen hos den behöriga myndighet som avses i punkt 1.

Vid genuina misstankar om bedrägeri baserade på rimliga grunder får dock medlemsstaterna kräva att aktörer inställer sig personligen hos den behöriga myndighet där relevanta uppgifter och dokument måste inlämnas.

4. När det gäller efterlevnaden av reglerna om anställdas medverkan enligt artikel 86l ska utgångsmedlemsstaten kontrollera att den plan för gränsöverskridande utbildning som avses i punkt 2 i den här artikeln innefattar information om förfarandena för fastställande av arrangemangen för medverkan och om eventuella alternativa arrangemang.
5. Som en del av den bedömning av lagligheten som avses i punkt 1 ska den behöriga myndigheten undersöka följande:
 - (a) De dokument och uppgifter som avses i punkt 2.
 - (b) Samtliga synpunkter och yttranden som inlämnats av berörda parter i enlighet med artikel 86h.1.
 - (c) I relevanta fall, upplysningar från företaget om att det förfarande som avses i artikel 86l.3 och 86l.4 har inletts.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med punkt 1 kan konsultera andra relevanta myndigheter med kompetens på de olika områden som berörs av gränsöverskridande utbildningar.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndighetens bedömning utförs inom en månad från dagen för mottagande av uppgifter om godkännandet av utbildningen på företagets bolagsstämma. Bedömningen ska ha ett av följande resultat:
 - (a) Om den behöriga myndigheten fastställer att den gränsöverskridande utbildningen omfattas av de nationella bestämmelserna för införlivande av detta direktiv, att utbildningen uppfyller alla relevanta villkor och att alla nödvändiga förfaranden och formaliteter har fullgjorts, ska den behöriga myndigheten utfärda ett utbildningsintyg.
 - (b) Om den behöriga myndigheten fastställer att den gränsöverskridande utbildningen inte omfattas av de nationella bestämmelserna för införlivande av detta direktiv, ska den inte utfärda ett utbildningsintyg och informera företaget om skälen till sitt beslut. Detsamma ska gälla för situationer där den behöriga myndigheten fastställer att den gränsöverskridande utbildningen inte uppfyller samtliga relevanta villkor eller att inte alla nödvändiga förfaranden och formaliteter har fullgjorts och att företaget, efter uppmaningar att göra detta, fortfarande inte har fullgjort alla förfaranden och formaliteter.
 - (c) Om den behöriga myndigheten hyser allvarlig oro för att den gränsöverskridande utbildningen utgör ett artificiellt arrangemang enligt artikel 86c.3, får den besluta att utföra en fördjupad bedömning i enlighet med artikel 86n och ska informera företaget om sitt beslut att utföra en sådan bedömning och om det därpå följande resultatet.

Artikel 86n
Fördjupad bedömning

1. För bedömningen av huruvida en gränsöverskridande ombildning utgör ett artificiellt arrangemang enligt artikel 86c.3 ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten i utgångsmedlemsstaten utför en fördjupad bedömning av samtliga relevanta fakta och omständigheter och beaktar åtminstone följande: uppgifter om etableringen i destinationsmedlemsstaten, inbegripet syfte, sektor, investeringar, nettoomsättning, resultat, antal anställda, balansräkningens sammansättning, skatterättslig hemvist, tillgångar och deras belägenhet, sedvanlig arbetsplats för de anställda och specifika grupper av anställda, den plats där socialförsäkringsavgifter ska betalas och de affärsrisker som det ombildade bolaget övertar i destinations- och utgångsmedlemsstaten.

Dessa aspekter får enbart betraktas som vägledande faktorer i den övergripande bedömningen och får därför inte beaktas separat.

2. I de fall den behöriga myndighet som avses i punkt 1 beslutar att utföra en fördjupad bedömning ska medlemsstaterna säkerställa att den i enlighet med nationell rätt kan höra företaget och samtliga parter som har inlämnat synpunkter i enlighet med artikel 86h.1 c. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 får också höra alla andra berörda tredje parter i enlighet med nationell rätt. Den behöriga myndigheten ska fatta sitt slutliga beslut angående utfärdandet av ett utbildningsintyg inom två månader från inledandet av den fördjupade bedömningen.

Artikel 86o
Omprövning och överlämning av utbildningsintyget

1. I de fall den behöriga myndigheten i utgångsmedlemsstaten inte är en domstol ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndighetens beslut om att utfärda eller inte utfärda ett utbildningsintyg kan bli föremål för rättslig omprövning i enlighet med nationell rätt. Dessutom ska medlemsstaterna säkerställa att ett utbildningsintyg inte blir gällande före utgången av en viss period, så att parterna får möjlighet att väcka talan vid behörig domstol och i tillämpliga fall erhålla beslut om interimistiska åtgärder.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att beslutet om att utfärda ett utbildningsintyg skickas till de myndigheter som avses i artikel 86m.1 och att alla beslut om att utfärda eller vägra att utfärda ett utbildningsintyg är tillgängliga via det system för sammankoppling av register som inrättats i enlighet med artikel 22.

Artikel 86p
Destinationsmedlemsstatens granskning av en gränsöverskridande utbildnings laglighet

1. Medlemsstaterna ska utse den myndighet som ska vara behörig att granska huruvida en gränsöverskridande ombildning är laglig, när det gäller den del av förfarandet som regleras av destinationsmedlemsstatens rätt, och att godkänna den gränsöverskridande ombildningen när den uppfyller alla relevanta villkor och alla förfaranden och formaliteter i destinationsmedlemsstaten har fullgjorts.

Destinationsmedlemsstatens behöriga myndighet ska särskilt säkerställa att det föreslagna ombildade bolaget uppfyller reglerna i nationell rätt om bolagsbildning och, i tillämpliga fall, att arrangemangen för anställdas medverkan har fastställts i enlighet med artikel 86l.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska det företag som genomför den gränsöverskridande ombildningen till den myndighet som avses i punkt 1 lämna den plan för den gränsöverskridande ombildningen som godkänts på den bolagsstämma som avses i artikel 86i.
3. Varje medlemsstat ska säkerställa att den ansökan som avses i punkt 1 och som inlämnas av det företag som genomför den gränsöverskridande ombildningen, inklusive inlämningen av alla uppgifter och dokument, i sin helhet kan göras online utan ett behov av att inställa sig personligen hos den behöriga myndighet som avses i punkt 1.

Vid genuina misstankar om bedrägeri baserade på rimliga grunder får dock medlemsstaterna kräva att aktörer inställer sig personligen hos den behöriga myndighet i medlemsstaten där relevanta uppgifter och dokument måste inlämnas.
4. Den behöriga myndighet som avses i punkt 1 ska utan dröjsmål bekräfta mottagandet av det utbildningsintyg som avses i artikel 86m samt de andra uppgifter och dokument som krävs enligt destinationsmedlemsstatens rätt. Den ska utfärda ett beslut om att godkänna den gränsöverskridande ombildningen så snart den har fullgjort sin bedömning av de relevanta villkoren.
5. Det utbildningsintyg som avses i punkt 4 ska godtas av den behöriga myndighet som avses i punkt 1 som avgörande bevisning för att alla förfaranden och formaliteter enligt utgångsmedlemsstatens nationella rätt har fullgjorts, och utan vilket den gränsöverskridande ombildningen inte kan godkännas.

Artikel 86q
Registrering

1. Rätten i utgångs- respektive destinationsmedlemsstaterna ska i fråga om dessa staters territorier avgöra vilka arrangemang som är tillämpliga för att utlämna fullgörandet av den gränsöverskridande ombildningen i registret.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtminstone följande uppgifter förs in i deras register, vilka offentliggörs och blir tillgängliga för allmänheten med hjälp av det system som avses i artikel 22:
 - (a) Registreringsnumret i registret för det utbildade bolag som uppstår genom en gränsöverskridande ombildning.
 - (b) Datum för registrering av det utbildade bolaget i destinationsmedlemsstaten.
 - (c) Det datum då det företag som genomför den gränsöverskridande ombildningen avregistreras eller avförs från utgångsmedlemsstatens register.
 - (d) Registreringsnummer i utgångsmedlemsstaten för det företag som genomför ombildningen och för det utbildade bolaget i destinationsmedlemsstaten.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att destinationsmedlemsstatens register med hjälp av det system som avses i artikel 22 underrättar utgångsmedlemsstatens register om att det utbildade bolaget har registrerats. Medlemsstaterna ska också säkerställa att registreringen av det företag som genomför ombildningen omedelbart avförs vid mottagandet av den underrättelsen, men inte före denna tidpunkt.

Artikel 86r

Datum då en gränsöverskridande ombildning blir gällande

En gränsöverskridande ombildning ska bli gällande från och med datumet för registrering av det ombildade bolaget i destinationsmedlemsstaten, efter den laglighetsgranskning och det godkännande som avses i artikel 86p.

Artikel 86s

Konsekvenser av en gränsöverskridande ombildning

1. En gränsöverskridande ombildning som genomförts i enlighet med nationella bestämmelser för införlivande av detta direktiv ska ha följande konsekvenser:
 - (a) Samtliga tillgångar och skulder i det företag som genomför den gränsöverskridande ombildningen, inklusive samtliga kontrakt, krediter, rättigheter och skyldigheter, ska överföras till och fortsätta att gälla i det ombildade bolaget.
 - (b) Bolagsmännen i det företag som genomför ombildningen ska bli bolagsmän i det ombildade bolaget, såvida de inte utövar den rätt att lämna bolaget som avses i artikel 86j.2.
 - (c) De rättigheter och skyldigheter för det företag som genomför den gränsöverskridande ombildningen och som uppstår till följd av anställningskontrakt eller anställningsförhållanden och gäller på den dag då den gränsöverskridande ombildningen blir gällande ska, till följd av att ombildningen blir gällande, överföras till det företag som uppstår genom den gränsöverskridande ombildningen på den dag då ombildningen blir gällande.
 - (d) Platsen för det ombildade bolagets stadgeenliga säte i utgångsmedlemsstaten får göras gällande till dess att det företag som genomför ombildningen har avregistrerats från utgångsmedlemsstatens register, såvida det inte kan bevisas att en tredje part kände till eller borde ha känt till det stadgeenliga sätet i destinationsmedlemsstaten.
2. All verksamhet som det ombildade bolaget bedriver efter datumet för registrering i destinationsmedlemsstaten och innan det företag som genomför ombildningen har avregistrerats från registret i utgångsmedlemsstaten ska betraktas som verksamhet som utförts av det ombildade bolaget.
3. Det ombildade bolaget ska ansvara för alla förluster som uppstår till följd av skillnader i de nationella rättssystemen mellan utgångsmedlemsstaten och destinationsmedlemsstaten, i de fall en kontraktsslutande part eller motpart till det företag som genomför ombildningen inte har informerats om den gränsöverskridande ombildningen av företaget innan kontraktet i fråga ingicks.

Artikel 86t

Ansvar för oberoende sakkunniga

Medlemsstaterna ska ange regler om åtminstone civilrättsligt ansvar för de oberoende sakkunniga som ansvarar för upprättandet av rapporter som avses i artiklarna 86g och 86k.3 a, inbegripet i fråga om oförsvarligt förfarande från deras sida vid fullgörandet av deras arbetsuppgifter.

En gränsöverskridande ombildning som har blivit gällande i enlighet med förfaranden för införlivande av detta direktiv får inte ogiltigförklaras.

-
- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).
- (**) Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36)."
- (4) I artikel 119 ska punkt 2 ändras på följande sätt:
- (a) Vid slutet av led c ska punkttecknet ersättas med ", eller".
- (b) Följande led d ska läggas till:
- "d) ett eller flera bolag upplöses utan likvidation och överför alla sina tillgångar och skulder till ett annat befintligt bolag – det övertagande bolaget – utan att det övertagande bolaget emitterar nya aktier, förutsatt att en person direkt eller indirekt innehar samtliga aktier i de fusionerande bolagen eller att bolagsmännen i de fusionerande bolagen innehar sina aktier i samma proportion i samtliga fusionerande bolag."
- (5) I artikel 120 ska punkt 4 ersättas med följande:
- "4. Medlemsstaterna ska säkerställa att detta kapitel inte tillämpas på ett eller flera bolag
- (a) i fråga om vilket eller vilka ett förfarande har inletts för upplösning, likvidation eller insolvens,
- (b) som är föremål för ett förfarande för förebyggande omstrukturering som inletts till följd av en sannolik risk för insolvens,
- (c) som har ställt in sina betalningar,
- (d) som är föremål för användningen av resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i direktiv 2014/59/EU,
- (e) i fråga om vilket eller vilka de nationella myndigheterna har vidtagit förebyggande åtgärder för att undvika att något av de förfaranden som avses i leden a, b eller d inleds."
- (6) Artikel 121 ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 1 ska led a utgå.
- (b) Punkt 2 ska ersättas med följande:
- "2. De bestämmelser och formaliteter som avses i punkt 1 b ska särskilt omfatta de som rör beslutsfattandet i samband med fusionen och skyddet av arbetstagarna avseende andra rättigheter än de som regleras i artikel 133."

- (7) Artikel 122 ska ändras på följande sätt:
- (a) Led i ska ersättas med följande:
 - ”i) stiftelseurkund(er) för det bolag som uppstår genom den gränsöverskridande fusionen,”
 - (b) Följande led ska läggas till som leden m och n:
 - ”m) närmare uppgifter om erbjudandet om kontantersättning till de bolagsmän som är emot den gränsöverskridande fusionen i enlighet med artikel 126a,
 - n) närmare uppgifter om de skyddsåtgärder som erbjuds borgenärer.”
 - (c) Följande stycke ska läggas till som andra stycke:

”Utöver det officiella språket i varje medlemsstat för de fusionerande bolagen ska medlemsstaterna tillåta att de fusionerande bolagen använder ett vanligt använt språk i det internationella affärs- och finanssamfundet när de utarbetar den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen och alla andra relaterade dokument. Medlemsstaterna ska ange vilket språk som ska ha företräde om skiljaktigheter identifieras mellan dokumentens olika språkversioner.”
- (8) Följande artikel ska införas som artikel 122a:

”Artikel 122a
Bokföringsdatum

1. Om det bolag som uppstår genom en gränsöverskridande fusion utarbetar årsredovisning i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002* ska det datum från vilket de fusionerande bolagens transaktioner ska behandlas som transaktioner i det bolag som uppstår genom den gränsöverskridande fusionen fastställas i enlighet med dessa redovisningsstandarder.

Trots vad som sägs i första stycket ska det bokföringsdatum som anges i den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen vara den dag då den gränsöverskridande fusionen blir gällande i enlighet med artikel 129, såvida inte de fusionerande bolagen fastställer ett annat datum för att underlätta fusionsprocessen. I det fallet ska bokföringsdatumet uppfylla följande krav:

 - (a) Det får inte infalla tidigare än balansdagen för den senaste årsredovisning som upprättats och offentliggjorts av något av de fusionerande bolagen.
 - (b) Det ska möjliggöra för det bolag som uppstår genom den gränsöverskridande fusionen att upprätta sin årsredovisning, inbegripet effekterna av fusionen, i enlighet med unions- och medlemsstatsrätten per den balansdag som infaller omedelbart efter den dag då den gränsöverskridande fusionen blir gällande.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att det datum som avses i punkt 1 för bokföringsändamål kommer att betraktas som det datum från vilket de fusionerande bolagens transaktioner kommer att betraktas, i respektive nationell rätt för samtliga fusionerande bolag, som transaktioner i det bolag som uppstår genom den gränsöverskridande fusionen.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att det övertagande bolagets redovisningssystem används som gemensam grund av samtliga fusionerande bolag från det datum som anges i punkt 1 vid redovisningen och värderingen av de tillgångar och skulder i årsredovisningen som ska överföras genom en gränsöverskridande fusion genom förvärv.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).”

- (9) Artiklarna 123 och 124 ska ersättas med följande:

”Artikel 123
Utlämnning av uppgifter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen lämnas ut och görs tillgänglig för allmänheten i deras respektive nationella register som avses i artikel 16, minst en månad före dagen för den bolagsstämma som ska besluta om fusionen. Denna gemensamma plan ska också vara tillgänglig genom det system som avses i artikel 22.
2. Medlemsstaterna får undanta fusionerande bolag från det krav som avses i punkt 1 om dessa bolag, under en oavbruten period som inleds minst en månad före den dag som fastställts för den bolagsstämma där beslut ska fattas om den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen och som avslutas tidigast när bolagsstämman avslutas, gör den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen gratis tillgänglig på sin webbplats.

Medlemsstaterna får dock inte underkasta detta undantag andra krav och begränsningar än sådana som är nödvändiga för att säkerställa webbplatsens säkerhet och dokumentens äkthet, såvida inte och endast i den mån sådana krav och begränsningar är proportionella för att uppfylla dessa mål.
3. Om de fusionerande bolagen lämnar ut sin gemensamma plan för den gränsöverskridande fusionen i enlighet med punkt 2 i denna artikel, ska följande uppgifter lämnas ut minst en månad före dagen för den bolagsstämma som ska fatta beslut om fusionen i de respektive nationella register som avses i artikel 16:
 - (a) Varje fusionerande bolags rättsliga form, namn och stadgeenliga säte samt förslag till rättslig form och stadgeenligt säte för och namn på alla nybildade bolag.
 - (b) Det register där de dokument som avses i artikel 14 inlämnas avseende vart och ett av de fusionerande bolagen och registreringsnumret i det registret.
 - (c) En uppgift, avseende vart och ett av de fusionerande bolagen, om de arrangemang som inrättats för att borgenärer, anställda och bolagsmän ska kunna utöva sina rättigheter.
 - (d) Närmare uppgifter om den webbplats där den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen och fullständiga uppgifter om de arrangemang som avses i led c kan erhållas gratis.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de krav som avses i punkterna 1 och 3 kan fullgöras i sin helhet online utan ett krav på att inställa sig personligen hos någon behörig myndighet i någon berörd medlemsstat.

Vid genuina misstankar om bedrägeri baserade på rimliga grunder får dock medlemsstaterna kräva en fysisk närvaro hos en behörig myndighet.

5. Om det övertagande bolaget inte behöver godkänna fusionen på en bolagsstämma i enlighet med artikel 126.3, ska den utlämning av uppgifter som avses i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ske minst en månad före dagen för bolagsstämman för det eller de andra fusionerande bolagen.
6. Utöver den utlämning av uppgifter som avses i punkterna 1, 2 och 3 får medlemsstaterna kräva att den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen eller de uppgifter som avses i punkt 3 offentliggörs i deras officiella kungörelseorgan. I det fallet ska medlemsstaterna säkerställa att de register som avses i artikel 16 skickar relevanta uppgifter till det officiella kungörelseorganet.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att den utlämnade gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen och de uppgifter som avses i punkt 3 är tillgängliga för allmänheten gratis. Medlemsstaterna ska också säkerställa att alla avgifter som registren debiterar de fusionerande bolagen för den utlämning av uppgifter som avses i punkterna 1 och 3 och, i tillämpliga fall, för det offentliggörande som avses i punkt 6 inte överskrider de administrativa kostnaderna för att tillhandahålla tjänsten i fråga.

Artikel 124

Lednings- eller förvaltningsorganets rapport till bolagsmännen

1. Lednings- eller förvaltningsorganet i vart och ett av de fusionerande bolagen ska upprätta en rapport där det beskriver och ger underlag till de rättsliga och ekonomiska aspekterna av den gränsöverskridande fusionen.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska särskilt innehålla följande uppgifter:
 - (a) Effekterna av den gränsöverskridande fusionen för den framtida verksamheten för det bolag som uppstår genom fusionen och ledningens strategiplan.
 - (b) En beskrivning och motivering av aktiernas utbytesförhållande.
 - (c) En beskrivning av de särskilda värderingsproblem som har uppstått.
 - (d) Effekterna av den gränsöverskridande fusionen för bolagsmän.
 - (e) De rättigheter och gottgörelsemetoder som är tillgängliga för bolagsmän som är emot fusionen i enlighet med artikel 126a.
3. Rapporten ska, åtminstone elektroniskt, göras tillgänglig för bolagsmännen i vart och ett av de fusionerande bolagen minst en månad före dagen för den bolagsstämma som avses i artikel 126. Rapporten ska också på liknande sätt göras tillgänglig för företrädare för de anställda i vart och ett av de fusionerande bolagen eller, om sådana företrädare inte finns, för de anställda själva. Om det övertagande bolaget inte behöver godkänna fusionen på en bolagsstämma i enlighet med artikel 126.3, ska rapporten emellertid göras tillgänglig minst en månad före dagen för bolagsstämman för det eller de andra fusionerande bolagen.
4. Den rapport som avses i punkt 1 ska inte krävas när samtliga bolagsmän i de fusionerande bolagen har gått med på att detta krav kan frångås.”
- (10) Följande artikel ska införas som artikel 124a:

Lednings- eller förvaltningsorganets rapport till de anställda

1. Lednings- eller förvaltningsorganet i vart och ett av de fusionerande bolagen ska upprätta en rapport där det beskriver den gränsöverskridande fusionens effekter för de anställda.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska särskilt innehålla följande uppgifter:
 - (a) Effekterna av den gränsöverskridande fusionen för bolagets framtida verksamhet och ledningens strategiplan.
 - (b) Effekterna av den gränsöverskridande fusionen för bevarandet av anställningsförhållandena.
 - (c) Alla väsentliga ändringar av anställningsvillkoren och platserna för bolagens verksamhetsorter.
 - (d) Huruvida de faktorer som anges i leden a, b och c även är tillämpliga på dotterbolag till de fusionerande bolagen.
3. Den rapport som avses i punkt 1 i denna artikel ska, åtminstone elektroniskt, göras tillgänglig för företrädarna för de anställda i vart och ett av de fusionerande bolagen eller, om några sådana företrädare inte finns, för de anställda själva minst en månad före dagen för den bolagsstämma som avses i artikel 126. Rapporten ska också på ett liknande sätt göras tillgänglig för bolagsmännen i vart och ett av de fusionerande bolagen.

Om det övertagande bolaget inte behöver godkänna fusionen på en bolagsstämma i enlighet med artikel 126.3, ska rapporten emellertid göras tillgänglig minst en månad före dagen för bolagsstämman för det eller de andra fusionerande bolagen.
4. Om lednings- eller förvaltningsorganet i ett eller flera av de fusionerande bolagen inom skälig tid erhåller ett yttrande från företrädarna för deras anställda eller, om några sådana företrädare inte finns, från de anställda själva i enlighet med nationell rätt, ska bolagsmännen informeras om detta och det yttrandet bifogas rapporten.
5. Om de fusionerande bolagen och deras eventuella dotterbolag inte har några anställda utöver de som ingår i lednings- eller förvaltningsorganet, ska det emellertid inte krävas att den rapport som avses i punkt 1 upprättas.
6. Inlämnandet av denna rapport ska inte påverka tillämpningen av de gällande rättigheter och förfaranden avseende information och samråd som införts på nationell nivå efter genomförandet av direktiven 2001/23/EG, 2002/14/EG eller 2009/38/EG.”
- (11) I artikel 125.1 ska följande stycke läggas till som andra stycke:

”Vid bedömningen av den sakkunniges oberoende ska medlemsstaterna beakta den ram som fastställs i artiklarna 22 och 22b i direktiv 2006/43/EG.”
- (12) Artikel 126 ska ändras på följande sätt:
 - (a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Efter att i tillämpliga fall ha noterat de rapporter som avses i artiklarna 124, 124a och 125 ska en bolagsstämma för vart och ett av de fusionerande bolagen i form av en resolution besluta om huruvida den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen ska godkännas.”
 - (b) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”4. Medlemsstaterna ska säkerställa att den resolution om godkännande av en gränsöverskridande fusion som avses i punkt 1 inte kan ifrågasättas inför en behörig myndighet enbart på följande grunder:

- (a) Det utbytesförhållande för aktierna som avses i artikel 122 b har fastställts till en otillräcklig nivå.
- (b) Den kontantersättning som avses i artikel 122 m har fastställts till en otillräcklig nivå.
- (c) Det totala värde av aktieinnehav som en bolagsman tilldelas är inte likvärdigt med värdet av de aktier som den bolagsmannen innehade i det bolag som fusioneras.”

(13) Följande artiklar ska införas som artiklarna 126a och 126b:

”Artikel 126a

Skydd av bolagsmän

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att följande bolagsmän i de fusionerande bolagen har rätt att avyttra sina aktieinnehav på de villkor som anges i punkterna 2–6:
 - (a) De bolagsmän som har aktier med rösträtt och som inte röstar för ett godkännande av den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen.
 - (b) De bolagsmän som har aktier utan rösträtt.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de bolagsmän som avses i punkt 1 i denna artikel får avyttra sina aktieinnehav för en tillräcklig kontantersättning när den gränsöverskridande fusionen har blivit gällande i enlighet med artikel 129 till en eller flera av följande aktörer:
 - (a) De berörda fusionerande bolagen.
 - (b) De kvarvarande bolagsmännen i de berörda fusionerande bolagen.
 - (c) Tredje parter enligt överenskommelse med de berörda fusionerande bolagen.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att vart och ett av de fusionerande bolagen i den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen erbjuder en tillräcklig kontantersättning enligt artikel 122 m till de bolagsmän som avses i punkt 1 i den här artikeln och som önskar utöva sin rätt att avyttra sina aktieinnehav. Medlemsstaterna ska också fastställa perioden för godtagande av erbjudandet, vilken under inga omständigheter får överstiga en månad efter den bolagsstämma som avses i artikel 126 eller, i de fall ett godkännande på en bolagsstämma inte krävs, till två månader efter utlämnandet av den gemensamma plan för fusionen som avses i artikel 123. Medlemsstaterna ska också säkerställa att de fusionerande bolagen kan godta ett erbjudande som skickas på elektronisk väg till en adress som de bolagen angett för det ändamålet.

Ett förvärv av egna aktier av de fusionerande bolagen ska dock inte påverka tillämpningen av nationella regler om företags förvärv av egna aktieinnehav.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett villkor för erbjudandet om kontantersättning ska vara att den gränsöverskridande fusionen blir gällande i enlighet med artikel 129. Medlemsstaterna ska också fastställa den period inom vilken kontantersättningen ska

betalas, vilken under inga omständigheter får överstiga en månad efter det att den gränsöverskridande fusionen blir gällande.

5. Den oberoende sakkunnige som utnämnts i enlighet med artikel 125 ska se över kontantärsättningens tillräcklighet. Den sakkunnige ska beakta alla marknadspriser för dessa aktier i de fusionerande bolagen före tillkännagivandet av förslaget till fusion och värdet av bolaget exklusive effekterna av den föreslagna fusionen som det fastställts enligt allmänt accepterade värderingsmetoder.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att bolagsmän som har godtagit ett erbjudande om kontantärsättning enligt punkt 3 men som anser att ersättningen inte är tillräcklig har rätt att begära en omräkning av den erbjudna kontantärsättningen i en nationell domstol inom en månad efter godtagandet av erbjudandet.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att den nationella medlemsstatsrätt som ett fusionerande bolag omfattas av reglerar de rättigheter som avses i punkterna 1–6 och att domstolarna i den medlemsstaten ska ha jurisdiktion. Alla bolagsmän som har godtagit ett erbjudande om kontantärsättning för förvärv av sina aktier ska ha rätt att inleda eller vara en part i ett sådant förfarande som avses i punkt 6.
8. Medlemsstaterna ska också säkerställa att de bolagsmän i de fusionerande bolagen som inte motsatte sig den gränsöverskridande fusionen men som anser att aktiernas utbytesförhållande är otillräckligt kan ifrågasätta utbytesförhållandet enligt den gemensamma plan för den gränsöverskridande fusionen som avses i artikel 122 i nationell domstol senast en månad efter det att den gränsöverskridande fusionen blir gällande.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att i de fall en nationell domstol finner att ett utbytesförhållande för aktier inte har fastställts på en tillräcklig nivå har domstolen befogenhet att beordra det företag som uppstår genom den gränsöverskridande fusionen att betala ersättning till de bolagsmän som med framgång ifrågasatt utbytesförhållandet. Denna ersättning ska utgöras av en ytterligare kontantbetalning beräknad på grundval av en lämplig sats som tillämpas på utbytet av värdepapper eller aktier enligt domstolens fastställanden. På begäran av någon av dessa bolagsmän eller av de fusionerande bolagen ska den nationella domstolen ha befogenhet att beordra det företag som uppstår genom den gränsöverskridande fusionen att tillhandahålla ytterligare aktier i stället för en kontantbetalning.
10. Medlemsstaterna ska säkerställa att den rätt som är tillämplig på det företag som uppstår genom en gränsöverskridande fusion reglerar skyldigheten att betala ytterligare kontantärsättning eller att tillhandahålla ytterligare aktier.

Artikel 126b

Skydd av borgenärer

1. Medlemsstaterna får kräva att lednings- eller förvaltningsorganet i ett bolag som fusioneras, som en del av den gemensamma plan för en gränsöverskridande fusion som avses i artikel 122, lämnar en deklaration som korrekt återspeglar företagets finansiella status. I deklarationen ska lednings- eller förvaltningsorganet ange att det, på grundval av information som är tillgänglig för det på dagen för deklarationen och efter att ha gjort rimliga undersökningar, inte känner till någon anledning till att det företag som uppstår genom fusionen inte skulle kunna fullgöra sina skyldigheter vid den tidpunkt då de ska fullgöras. Deklarationen ska lämnas tidigast en månad före

det att den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen lämnas ut i enlighet med artikel 123.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de borgenärer till de fusionerande bolagen som inte är nöjda med det skydd för deras intressen som i enlighet med artikel 122 n tillhandahålls i den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen kan ansöka hos den behöriga administrativa eller rättsliga myndigheten om lämpliga skyddsåtgärder inom en månad efter den utlämning av uppgifter som avses i artikel 123.
3. Borgenärer till fusionerande bolag ska antas inte lida skada av en gränsöverskridande fusion i någon av följande situationer:
 - (a) Om de fusionerande bolagen tillsammans med planen för den gränsöverskridande fusionen lämnar ut en rapport från en oberoende sakkunnig, där slutsatsen dras att det inte finns någon rimlig risk för att borgenärers rättigheter skulle skadas otillbörligt. Den oberoende sakkunnige bör utses eller godkännas av den behöriga myndigheten och uppfylla de krav som avses i artikel 125.1.
 - (b) Om borgenärer erbjuds en rätt till betalning antingen från en tredjepartsgarant eller det företag som uppstår genom fusionen till ett värde som minst motsvarar deras ursprungliga fordran och om de kan göra anspråk på denna fordran i samma jurisdiktion som sin ursprungliga fordran, och fordrans kreditkvalitet motsvarar minst kvaliteten på den ursprungliga fordran omedelbart efter fullbordandet av fusionen.
4. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte påverka tillämpningen av nationell rätt i respektive medlemsstat för de fusionerande bolagen om fullgörande eller säkerställande av betalningar till offentliga organ.”
- (14) Artikel 127 ska ändras på följande sätt:
 - (a) I punkt 1 ska följande stycken läggas till:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att den ansökan om ett fusionsintyg som lämnas av de fusionerande bolagen, inklusive inlämningen av alla uppgifter och dokument, i sin helhet kan göras online utan ett behov av att inställa sig personligen hos den behöriga myndighet som avses i punkt 1.

Vid genuina misstankar om bedrägeri baserade på rimliga grunder får dock medlemsstaterna kräva att aktörer inställer sig personligen hos den behöriga myndighet där relevanta uppgifter och dokument måste inlämnas.”
 - (b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att intyget skickas till de myndigheter som avses i artikel 128.1 med hjälp av det system för sammankoppling av register som avses i artikel 22.”
 - (c) Punkt 3 ska utgå.
- (15) Artikel 128 ska ändras på följande sätt:
 - (a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel ska varje bolag som fusioneras till den myndighet som avses i den punkten lämna den gemensamma plan för den

gränsöverskridande fusionen som godkänts på den bolagsstämma som avses i artikel 126.”

(b) Följande punkter ska läggas till som punkt 3 och 4:

”3. ”Varje medlemsstat ska säkerställa att den ansökan från något av de fusionerande bolagen om fullbordande av det förfarande som avses i punkt 1, inklusive inlämningen av alla uppgifter och dokument, i sin helhet kan göras online utan ett behov av att inställa sig personligen hos någon behörig myndighet.

Vid genuina misstankar om bedrägeri baserade på rimliga grunder får dock medlemsstaterna vidta åtgärder som kan innebära att aktörer måste inställa sig personligen hos den behöriga myndighet i medlemsstaten där relevanta uppgifter och dokument måste inlämnas.

4. Det eller de fusionsintyg som avses i artikel 127.2 ska godtas av en behörig myndighet i medlemsstaten för det bolag som uppstår genom en gränsöverskridande fusion som avgörande bevisning för att alla åtgärder och formaliteter inför en fusion har fullgjorts i respektive medlemsstat. Den eller de behöriga myndigheterna för de fusionerande bolagen ska dela intyget med den behöriga myndigheten i medlemsstaten för det bolag som uppstår genom fusionen med hjälp av det system för sammankoppling av register som avses i artikel 22.”

(16) Artikel 131 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska led a ersättas med följande:

”a) Samtliga tillgångar och skulder i det överlåtande bolaget, inklusive samtliga kontrakt, krediter, rättigheter och skyldigheter, ska överföras till och fortsätta att gälla i det övertagande bolaget.”

(b) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

”a) Samtliga tillgångar och skulder i de fusionerande bolagen, inklusive samtliga kontrakt, krediter, rättigheter och skyldigheter, ska överföras till och fortsätta att gälla i det nybildade bolaget.”

(17) Artikel 132 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. I de fall en gränsöverskridande fusion genom förvärv genomförs av antingen ett bolag som innehar samtliga andelar och andra värdepapper som ger rösträtt vid bolagsstämmor i det eller de överlåtande bolagen eller av en person som direkt eller indirekt innehar samtliga andelar i det övertagande bolaget och i de överlåtande bolagen, och det övertagande bolaget tilldelar inga andelar inom ramen för fusionen,

- ska bestämmelserna i artikel 122 b, c, e och m, artikel 125 och artikel 131.1 b inte tillämpas,
- ska bestämmelserna i artiklarna 124 och 126.1 inte tillämpas på det eller de överlåtande bolagen.”

(b) Följande punkt 3 ska läggas till:

”3. När rätten i medlemsstaterna för samtliga fusionerande bolag föreskriver ett undantag från godkännande på en bolagsstämma i enlighet med artikel 126.3 och punkt 1 i denna artikel ska den gemensamma planen för den gränsöverskridande fusionen eller de uppgifter som avses i artikel 123.1–123.3 och de rapporter som

avses i artiklarna 124 och 124a göras tillgängliga minst en månad före det att bolaget fattar beslut om fusionen i enlighet med nationell rätt.”

(18) Artikel 133 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. När det bolag som uppstår genom den gränsöverskridande fusionen har ett system för anställdas medverkan ska det bolaget vara skyldigt att vidta åtgärder för att säkerställa att de anställdas rätt till medverkan skyddas vid därpå följande gränsöverskridande eller inhemska fusioner, delningar eller ombildningar under en period av tre år efter det att den gränsöverskridande fusionen blivit gällande, genom att i tillämpliga delar tillämpa de regler som anges i punkterna 1–6.”

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 8:

”8. Ett bolag ska meddela sina anställda huruvida det väljer att tillämpa de standardregler för medverkan som avses i punkt 3 h eller om det väljer att inleda förhandlingar inom det särskilda förhandlingsorganet. I det senare fallet ska bolaget meddela sina anställda resultatet av dessa förhandlingar utan onödigt dröjsmål.”

(19) Följande artikel ska införas som artikel 133a:

”Artikel 133a

Ansvar för oberoende sakkunniga

Medlemsstaterna ska ange regler om civilrättsligt ansvar för de oberoende sakkunniga som ansvarar för upprättandet av den rapport som avses i artiklarna 125 och 126b.2 a, inbegripet i fråga om oförsvarligt förfarande från deras sida vid fullgörandet av deras arbetsuppgifter.”

(20) I avdelning II ska följande kapitel läggas till som kapitel IV:

”KAPITEL IV

Gränsöverskridande delningar av bolag med begränsat ansvar

Artikel 160a

Tillämpningsområde

1. Detta kapitel ska tillämpas på gränsöverskridande delningar av ett bolag med begränsat ansvar som har bildats i enlighet med en medlemsstats lagstiftning och som har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom unionen, förutsatt att minst två av de bolag som är involverade i delningen lyder under lagstiftningen i olika medlemsstater (nedan kallade *gränsöverskridande delningar*).
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att inrätta ett förfarande för gränsöverskridande delningar som avses i punkt 1.

Artikel 160b

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- (1) *bolag med begränsat ansvar* (nedan kallat *bolag*): ett bolag av en typ som definieras i bilaga II.

- (2) *ett bolag som delas*: ett bolag som genomgår en process för gränsöverskridande delning där det överför samtliga tillgångar och skulder till ett eller flera andra bolag, eller som vid en partiell delning överför en del av sina tillgångar och skulder till ett eller flera andra bolag.
- (3) *delning*: en åtgärd genom vilken antingen
- (a) ett bolag som delas upplöses utan likvidation och överför samtliga sina tillgångar och skulder till två eller fler nybildade bolag (nedan kallade *de mottagande bolagen*) mot vederlag till bolagsmännen i det bolag som delas i form av emitterade värdepapper eller aktier i de mottagande bolagen och, eventuellt, en kontant betalning på högst 10 % av dessa värdepappers eller aktiers nominella värde eller, i avsaknad av ett sådant nominellt värde, en kontant betalning på högst 10 % av dessa värdepappers eller aktiers bokförda parivärde (nedan kallad en *fullständig delning*), eller
 - (b) ett bolag som delas överför en del av sina tillgångar och skulder till ett eller flera nybildade bolag (nedan kallade *de mottagande bolagen*) mot vederlag till bolagsmännen i det bolag som delas i form av värdepapper eller aktier i de mottagande bolagen eller i det bolag som delas eller i både de mottagande bolagen och det bolag som delas och, eventuellt, en kontant betalning på högst 10 % av dessa värdepappers eller aktiers nominella värde eller, i avsaknad av ett sådant nominellt värde, en kontant betalning på högst 10 % av dessa värdepappers eller aktiers bokförda parivärde (nedan kallad en *partiell delning*).

Artikel 160c

Ytterligare bestämmelser om tillämpningsområde

1. Trots det som sägs i artikel 160b.3 ska detta kapitel också tillämpas på gränsöverskridande delningar om åtminstone en av de berörda medlemsstaternas nationella rätt tillåter att den kontanta betalning som avses i artikel 160b.3 a och b överstiger 10 % av det nominella värdet eller, om det inte finns något nominellt värde, 10 % av det bokföringsmässiga parivärdet av värdepapper eller andelar som representerar kapitalet i de mottagande bolagen.
2. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa detta kapitel på gränsöverskridande delningar som involverar ett kooperativt företag även i de fall där det kooperativa företaget skulle motsvara definitionen av ett bolag med begränsat ansvar enligt artikel 160b.1.
3. Detta kapitel ska inte tillämpas på gränsöverskridande delningar som involverar ett bolag vars syfte är kollektiva investeringar av kapital som erhålls av allmänheten, som bedriver verksamhet på grundval av principen om riskspridning och vars andelar, på innehavarnas begäran, återköps eller inlöses, direkt eller indirekt, ur det bolagets tillgångar. Åtgärder som vidtas av ett sådant bolag för att säkerställa att börsvärdet på dess andelar inte skiljer sig avsevärt från värdet på dess nettotillgångar ska anses motsvara sådant återköp eller sådan inlösen.

Artikel 160d

Villkor för gränsöverskridande delningar

1. Om ett bolag avser att genomföra en gränsöverskridande delning ska medlemsstaterna säkerställa att medlemsstaterna för det bolag som delas och för det eller de mottagande bolagen kontrollerar att den gränsöverskridande delningen uppfyller villkoren i punkt 2.
2. Ett bolag ska inte få genomföra en gränsöverskridande delning under någon av följande omständigheter:
 - (a) Ett förfarande har inletts för upplösning eller likvidation av bolaget eller dess insolvens.
 - (b) Bolaget är föremål för ett förfarande för förebyggande omstrukturering som inletts till följd av en sannolik risk för insolvens.
 - (c) Bolaget har ställt in sina betalningar.
 - (d) Bolaget är föremål för användningen av resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i direktiv 2014/59/EU.
 - (e) De nationella myndigheterna har vidtagit förebyggande åtgärder för att undvika att något av de förfaranden som avses i leden a, b eller d inleds.
3. Medlemsstaten för det bolag som delas ska säkerställa att den behöriga myndigheten inte ger tillstånd till en delning om den efter en granskning av det specifika fallet och med beaktande av alla relevanta fakta och omständigheter fastställer att delningen utgör ett artificiellt arrangemang med syfte att erhålla otillbörliga skattefördelar eller på ett otillbörligt sätt skada anställdas, borgenärers eller bolagsmäns juridiska eller kontraktsenliga rättigheter.
4. Den nationella rätten i medlemsstaten för det bolag som delas ska reglera den del av förfarandena och formaliteterna som i fråga om en gränsöverskridande delning ska fullgöras för att erhålla ett delningsintyg, och den nationella rätten i medlemsstaterna för de mottagande bolagen ska reglera den del av förfarandet och formaliteterna som ska fullgöras efter det att delningsintyget erhållits, och båda ska följa unionsrätten.

Artikel 160e

Plan för en gränsöverskridande delning

1. Lednings- eller förvaltningsorganet i det bolag som delas ska upprätta en plan för den gränsöverskridande delningen. Denna plan ska innehålla minst följande uppgifter:
 - (a) Förslag till rättslig form och stadseenligt säte för samt namn på det eller de nya bolag som uppstår genom den gränsöverskridande delningen.
 - (b) Utbytesförhållandet för värdepapperen eller de andelar som representerar bolagens kapital och, i tillämpliga fall, beloppet av den kontanta betalningen.
 - (c) Villkoren för tilldelning av värdepapper eller andelar som representerar kapitalet i de mottagande bolagen eller i det bolag som delas.
 - (d) Den föreslagna tidtabellen för den gränsöverskridande delningen.
 - (e) Den gränsöverskridande delningens sannolika följder för sysselsättningen.

- (f) Den dag från vilken innehavet av värdepapper eller andelar som representerar bolagens kapital ger rätt till del i vinsten samt eventuella särskilda villkor rörande denna rätt.
- (g) Det eller de datum från vilket eller vilka transaktioner i det bolag som delas i bokföringshänseende ska anses som transaktioner i de mottagande bolagen.
- (h) Närmare uppgifter om eventuella särskilda förmåner som beviljas ledamöter i förvaltnings-, lednings, tillsyns- eller kontrollorganet i det bolag som delas.
- (i) De rättigheter som de mottagande bolagen tilldelar bolagsmän i det bolag som delas med speciella rättigheter eller innehavare av andra värdepapper än andelar som representerar det uppdelade bolagets kapital, eller de åtgärder som föreslås avseende detta.
- (j) Eventuella särskilda förmåner som beviljas sakkunniga som granskar planen för den gränsöverskridande delningen.
- (k) Stiftelseurkund för de mottagande bolagen och, vid en partiell delning, eventuella ändringar av stiftelseurkunden för det bolag som delas.
- (l) I tillämpliga fall, information om de förfaranden genom vilka arrangemang för anställdas medverkan ska tas med vid fastställandet av deras rättigheter i de mottagande bolagen i enlighet med artikel 160n och om eventuella alternativa arrangemang.
- (m) En noggrann beskrivning av tillgångar och skulder i det bolag som delas och en förklaring om hur dessa tillgångar och skulder ska fördelas mellan de mottagande bolagen, eller behållas av det bolag som delas vid en partiell delning, inbegripet behandlingen av de tillgångar eller skulder som inte är uttryckligen fördelade i planen för den gränsöverskridande delningen, exempelvis tillgångar eller skulder som är okända på den dag då planen för den gränsöverskridande delningen upprättas.
- (n) Uppgifter om värderingen av de tillgångar och skulder som fördelas på respektive bolag som är involverat i en gränsöverskridande delning.
- (o) Dagen för den redovisning för det bolag som delas som används för att fastställa villkoren för den gränsöverskridande delningen.
- (p) I tillämpliga fall, tilldelningen till bolagsmännen i det bolag som delas av andelar och värdepapper i de mottagande bolagen eller i det bolag som delas eller i en kombination av det mottagande bolaget och det bolag som delas, och de kriterier som ligger till grund för en sådan fördelning.
- (q) Närmare uppgifter om erbjudandet om kontantersättning till de bolagsmän som är emot den gränsöverskridande delningen i enlighet med artikel 160l.
- (r) Närmare uppgifter om de skyddsåtgärder som erbjuds borgenärer.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att i de fall en tillgång i det bolag som delas inte uttryckligen är fördelad enligt planen för den gränsöverskridande delningen och tolkningen av denna plan inte möjliggör ett beslut om dess fördelning, ska tillgången eller ersättningen för denna fördelas på samtliga mottagande bolag eller, vid en partiell delning, samtliga mottagande bolag och det bolag som delas i proportion till den andel av nettotillgångarna som fördelas på vart och ett av dessa bolag enligt planen för den gränsöverskridande delningen.

3. Medlemsstaterna ska också säkerställa att i de fall en skuld i det bolag som delas inte uttryckligen är fördelad enligt planen för den gränsöverskridande delningen ska skulden fördelas på de mottagande bolagen och det bolag som delas i proportion till den andel av nettotillgångarna som fördelas på vart och ett av dessa bolag enligt planen för den gränsöverskridande delningen. På ett liknande sätt ska ett solidariskt ansvar begränsas till värdet av de nettotillgångar som fördelas på respektive bolag på dagen för delningen.
4. Utöver de officiella språken i medlemsstaterna för de mottagande bolagen och det bolag som delas ska medlemsstaterna tillåta att bolaget använder ett vanligt använt språk i det internationella affärs- och finanssamfundet när det utarbetar planen för den gränsöverskridande delningen och alla andra relaterade dokument. Medlemsstaterna ska ange vilket språk som ska ha företräde om skiljaktigheter identifieras mellan dokumentens olika språkversioner.

Artikel 160f
Bokföringsdatum

1. Lednings- eller förvaltningsorganet i det bolag som delas ska ha rätt att fastställa bokföringsdatumet eller bokföringsdatumen i planen för den gränsöverskridande delningen, i syfte att underlätta delningsprocessen.

Det bokföringsdatum som anges i planen för den gränsöverskridande delningen ska vara den dag då den gränsöverskridande delningen blir gällande i enlighet med artikel 160t, såvida inte bolaget fastställer andra datum för att underlätta delningsprocessen.

I det fallet ska varje bokföringsdatum uppfylla följande krav:

- (a) Det får inte infalla tidigare än balansdagen för den senaste årsredovisning som upprättats och offentliggjorts av det bolag som delas.
- (b) För vart och ett av de mottagande bolagen får det inte infalla tidigare än det datum då det mottagande bolaget bildades.
- (c) De datum som avses i leden a och b ska möjliggöra för de mottagande bolagen och, vid en partiell delning, det bolag som delas att upprätta sin respektive årsredovisning, inbegripet effekterna av delningen, i enlighet med unions- och medlemsstatsrätten per respektive balansdag för de i delningen involverade bolagen som infaller omedelbart efter den dag då den gränsöverskridande delningen blir gällande.

Vid tillämpning av leden a och b får man vid fastställandet av bokföringsdatumet beakta det redovisningssystem som används av ett mottagande bolag.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de datum som avses i punkt 1 för bokföringsändamål kommer att betraktas som de datum från vilka de transaktioner som överförs av det bolag som delas kommer att betraktas, i respektive nationell rätt för samtliga bolag som uppstår genom den gränsöverskridande delningen, som transaktioner i respektive mottagande bolag.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de mottagande bolagens redovisningssystem används från och med respektive datum som anges i punkt 1 vid redovisningen och värderingen av de tillgångar och skulder i årsredovisningen som ska överföras genom en gränsöverskridande delning.

Artikel 160g

Lednings- eller förvaltningsorganets rapport till bolagsmännen

1. Lednings- eller förvaltningsorganet i det bolag som delas ska upprätta en rapport där det beskriver och ger underlag till de rättsliga och ekonomiska aspekterna av den gränsöverskridande delningen.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska särskilt innehålla följande uppgifter:
 - (a) Effekterna av den gränsöverskridande delningen för den framtida verksamheten i de mottagande bolagen och, vid en partiell delning, även det bolag som delas, och för ledningens strategiplan.
 - (b) I tillämpliga fall, en beskrivning och motivering av aktiernas utbytesförhållande.
 - (c) En beskrivning av de särskilda värderingsproblem som har uppstått.
 - (d) Effekterna av den gränsöverskridande delningen för bolagsmän.
 - (e) De rättigheter och gottgörelsemetoder som är tillgängliga för bolagsmän som är emot den gränsöverskridande delningen i enlighet med artikel 160l.
3. Den rapport som avses i punkt 1 i denna artikel ska, åtminstone elektroniskt, göras tillgänglig för bolagsmännen i det bolag som delas minst två månader före dagen för den bolagsstämma som avses i artikel 160k. Rapporten ska också på liknande sätt göras tillgänglig för företrädare för de anställda i det bolag som delas eller, om sådana företrädare inte finns, för de anställda själva.
4. Den rapport som avses i punkt 1 ska dock inte krävas när samtliga bolagsmän i det bolag som delas har gått med på att kravet på detta dokument kan frångås.

Artikel 160h

Lednings- eller förvaltningsorganets rapport till de anställda

1. Lednings- eller förvaltningsorganet i det bolag som delas ska upprätta en rapport där det beskriver den gränsöverskridande delningens effekter för de anställda.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska särskilt innehålla följande uppgifter:
 - (a) Effekterna av den gränsöverskridande delningen för den framtida verksamheten i de mottagande bolagen och, vid en partiell delning, även det bolag som delas, och för ledningens strategiplan.
 - (b) Effekterna av den gränsöverskridande delningen för bevarandet av anställningsförhållandena.
 - (c) Alla väsentliga ändringar av anställningsvillkoren och platserna för bolagens verksamhetsorter.
 - (d) Huruvida de faktorer som anges i leden a, b och c även är tillämpliga på dotterbolag till det bolag som delas.
3. Den rapport som avses i punkt 1 ska, åtminstone elektroniskt, göras tillgänglig för företrädarna för de anställda i det bolag som delas eller, om några sådana företrädare inte finns, för de anställda själva minst två månader före dagen för den bolagsstämma som avses i artikel 160k. Rapporten ska också på ett liknande sätt göras tillgänglig för bolagsmännen i det bolag som delas.

4. Om lednings- eller förvaltningsorganet i det bolag som delas inom skälig tid erhåller ett yttrande från företrädarna för deras anställda eller, om några sådana företrädare inte finns, från de anställda själva i enlighet med nationell rätt, ska bolagsmännen informeras om detta och det yttrandet bifogas den rapporten.
5. Om det bolag som delas och alla dess eventuella dotterbolag inte har några anställda utöver de som ingår i lednings- eller förvaltningsorganet, ska den rapport som avses i punkt 1 emellertid inte krävas.
6. Punkterna 1–5 ska inte påverka tillämpningen av de gällande informations- och samrådsrättigheter och därtill relaterade förfaranden som införts på nationell nivå i anslutning till genomförandet av direktiven 2001/23/EG, 2002/14/EG eller 2009/38/EG.

Artikel 160i

Granskning av en oberoende sakkunnig

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det bolag som delas minst två månader före dagen för den bolagsstämma som avses i artikel 160k lämnar en ansökan till den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 160o.1 om att den ska utnämna en sakkunnig med uppgift att granska och bedöma planen för den gränsöverskridande delningen och de rapporter som avses i artiklarna 160g och 160h, med förbehåll för den bestämmelse som anges i punkt 6 i denna artikel.

Ansökan om utnämning av en sakkunnig ska åtföljas av följande:

- (a) Den plan för delningen som avses i artikel 160e.
 - (b) De rapporter som avses i artiklarna 160g och 160h.
2. Den behöriga myndigheten ska utnämna en oberoende sakkunnig inom fem arbetsdagar från den ansökan som avses i punkt 1 och mottagandet av planen och rapporterna. Den sakkunnige ska vara oberoende av det företag som delas och kan vara en fysisk eller juridisk person beroende på lagstiftningen i den berörda medlemsstaten. Vid bedömningen av den sakkunniges oberoende ska medlemsstaterna beakta den ram som fastställs i artiklarna 22 och 22b i direktiv 2006/43/EG.
 3. Den sakkunnige ska upprätta en skriftlig rapport som innehåller minst följande:
 - (a) En uppgift om den eller de metoder som använts för att fastställa det föreslagna utbytesförhållandet för aktier.
 - (b) En uppgift om huruvida den eller de metoder som avses i led a är lämpliga.
 - (c) En beräkning av de värden som man kommit fram till genom att använda de metoder som avses i led a, och ett yttrande om den relativa betydelse som sådana metoder tilldelats vid fastställandet av det föreslagna värdet.
 - (d) En bedömning av huruvida aktiernas utbytesförhållande är skäligt och rimligt.
 - (e) En detaljerad bedömning av huruvida de rapporter och uppgifter som lämnats av bolaget är riktiga.
 - (f) En beskrivning av det faktaunderlag som den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 160o.1 behöver för att göra en fördjupad bedömning av huruvida den planerade gränsöverskridande delningen utgör ett artificiellt arrangemang i enlighet med artikel 160p, däribland minst följande uppgifter:

uppgifter om de mottagande bolagens etableringar i berörda medlemsstater, inbegripet syfte, sektor, investeringar, nettoomsättning, resultat, antal anställda, balansräkningens sammansättning, skatterättslig hemvist, tillgångar och deras belägenhet, sedvanlig arbetsplats för de anställda och specifika grupper av anställda, den plats där socialförsäkringsavgifter ska betalas och de affärsrisker som det bolag som delas övertar i de mottagande bolagens medlemsstater.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att den oberoende sakkunnige ska ha rätt att från det bolag som delas erhålla alla relevanta uppgifter och dokument och att utföra alla nödvändiga undersökningar för att verifiera samtliga aspekter av planen eller ledningens rapporter. Den oberoende sakkunnige ska också ha rätt att inhämta synpunkter och yttranden från företrädare för företagets anställda eller, om sådana företrädare inte finns, från de anställda själva och även från företagets borgenärer och bolagsmän.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att de uppgifter som lämnas till den oberoende sakkunnige endast får användas för utarbetandet av den sakkunniges rapport och att konfidentiella uppgifter, inklusive affärshemligheter, inte utlämnas. I tillämpliga fall kan den sakkunnige lämna ett separat dokument innehållande konfidentiella uppgifter till den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 160o.1, vilket enbart ska göras tillgängligt för det bolag som delas och inte får lämnas ut till någon tredje part.
6. Medlemsstaterna ska från tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel undanta mikroföretag och små företag, som de definieras i kommissionens rekommendation 2003/361/EG**.

Artikel 160j

Utlämnning av uppgifter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att medlemsstaten för det bolag som delas lämnar ut och offentliggör i ett register följande dokument minst en månad före dagen för den bolagsstämma där beslut ska fattas:
 - (a) Planen för den gränsöverskridande delningen.
 - (b) I tillämpliga fall, den rapport från den oberoende sakkunnige som avses i artikel 160i.
 - (c) Ett meddelande där bolagsmän och anställda hos och borgenärer till det bolag som delas informeras om att de senast före dagen för bolagsstämman kan lämna synpunkter på de dokument som avses i leden a och b till bolaget och till den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 160o.1.

De dokument som avses i första stycket ska också vara tillgängliga med hjälp av det system som avses i artikel 22.

2. Medlemsstaterna får undanta ett bolag som delas från de utlämningskrav som avses i punkt 1 om bolaget, under en oavbruten period som inleds minst en månad före den dag som fastställts för den bolagsstämma där beslut ska fattas om delningsplanen och som avslutas tidigast när bolagsstämman avslutas, gör de dokument som avses i punkt 1 gratis tillgängliga för allmänheten på sin webbplats.

Medlemsstaterna får dock inte underkasta detta undantag andra krav och begränsningar än sådana som är nödvändiga för att säkerställa webbplatsens säkerhet

och dokumentens äkthet, såvida inte och endast i den mån sådana krav och begränsningar är proportionella för att uppfylla dessa mål.

3. Om det bolag som delas lämnar ut planen för den gränsöverskridande delningen i enlighet med punkt 2 i denna artikel, ska det minst en månad före dagen för den bolagsstämma som ska fatta beslut om delningen lämna följande uppgifter till registret:
 - (a) Rättslig form och stadgeenligt säte för samt namn på det bolag som delas och förslag till rättslig form och stadgeenligt säte för och namn på alla nybildade bolag som uppstår genom den gränsöverskridande delningen.
 - (b) Det register där de dokument som avses i artikel 14 inlämnas avseende det bolag som delas och registreringsnumret i det registret.
 - (c) En uppgift om de arrangemang som inrättats för att borgenärer, anställda och bolagsmän ska kunna utöva sina rättigheter.
 - (d) Närmare uppgifter om den webbplats där den plan för den gränsöverskridande delningen, det meddelande och den sakkunnigrapport som avses i punkt 1 och fullständiga uppgifter om de arrangemang som avses i led c i denna punkt kan erhållas gratis online.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de krav som avses i punkterna 1 och 3 kan fullgöras i sin helhet online utan ett krav på att inställa sig personligen hos någon behörig myndighet i den berörda medlemsstaten.

Vid genuina misstankar om bedrägeri baserade på rimliga grunder får dock medlemsstaterna kräva en fysisk närvaro hos en behörig myndighet.
5. Utöver den utlämning av uppgifter som avses i punkterna 1, 2 och 3 får medlemsstaterna kräva att planen för den gränsöverskridande delningen eller de uppgifter som avses i punkt 3 offentliggörs i deras officiella kungörelseorgan. I det fallet ska medlemsstaterna säkerställa att registret skickar relevanta uppgifter till de officiella kungörelseorganen.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de dokument som avses i punkt 1 är tillgängliga för allmänheten gratis. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla avgifter som registren debiterar det bolag som delas för den utlämning av uppgifter som avses i punkterna 1 och 3 och, i tillämpliga fall, för det offentliggörande som avses i punkt 5 inte överskrider de administrativa kostnaderna för att tillhandahålla tjänsten i fråga.

Artikel 160k

Godkännande av bolagsstämman

1. Efter att i tillämpliga fall ha noterat de rapporter som avses i artiklarna 160g, 160h och 160i ska en bolagsstämma för det bolag som delas i form av en resolution besluta om huruvida planen för den gränsöverskridande delningen ska godkännas. Bolaget ska informera den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 160o.1 om bolagsstämmans beslut.
2. Bolagsstämman får fastställa att ett villkor för genomförandet av en gränsöverskridande delning ska vara att den uttryckligen ratificerar de arrangemang som avses i artikel 160n.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett godkännande av en ändring av planen för den gränsöverskridande delningen förutsätter en majoritet på minst två tredjedelar men

högst 90 % av de röster som är förenade med de företrädde aktierna eller det företrädde tecknade kapitalet. Under alla omständigheter får tröskeln inte vara högre än vad som föreskrivs i nationell rätt för godkännande av gränsöverskridande fusioner.

4. Bolagsstämman ska också besluta om huruvida den gränsöverskridande delningen förutsätter ändringar av stiftelseurkunden för det bolag som delas.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att godkännandet av en gränsöverskridande delning på en bolagsstämma inte kan ifrågasättas enbart på följande grunder:
 - (a) Det utbytesförhållande för aktierna som avses i artikel 160e har fastställts till en otillräcklig nivå.
 - (b) Den kontantersättning som avses i artikel 160l har fastställts till en otillräcklig nivå.
 - (c) Det totala värde av aktieinnehav som en bolagsman tilldelas är inte likvärdigt med värdet av de aktier som den bolagsmannen innehade i det bolag som delas.

Artikel 160l

Skydd av bolagsmän

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att följande bolagsmän i det bolag som delas har rätt att avyttra sina aktieinnehav på de villkor som anges i punkterna 2–6:
 - (a) De bolagsmän som har aktier med rösträtt och som inte röstar för ett godkännande av planen för den gränsöverskridande delningen.
 - (b) De bolagsmän som har aktier utan rösträtt.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de bolagsmän som avses i punkt 1 får avyttra sina aktieinnehav för en tillräcklig kontantersättning när den gränsöverskridande delningen har blivit gällande i enlighet med artikel 160t till en eller flera av följande aktörer:
 - (a) Det bolag som delas.
 - (b) De återstående bolagsmännen i bolaget.
 - (c) Tredje parter enligt överenskommelse med det bolag som delas.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett bolag som delas i planen för den gränsöverskridande delningen erbjuder en tillräcklig kontantersättning enligt artikel 160e.1 q till de bolagsmän som avses i punkt 1 i den här artikeln och som önskar utöva sin rätt att avyttra sina aktieinnehav. Medlemsstaterna ska också fastställa perioden för godtagande av erbjudandet, vilken under inga omständigheter får överskrida en månad efter den bolagsstämma som avses i artikel 160k. Medlemsstaterna ska också säkerställa att bolaget kan godta ett erbjudande som skickas på elektronisk väg till en adress som bolaget angett för det ändamålet.

Bolagets förvärv av egna aktier enligt punkt 1 ska dock inte påverka tillämpningen av nationella regler om bolags förvärv av egna aktieinnehav.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett villkor för erbjudandet om kontantersättning ska vara att den gränsöverskridande delningen blir gällande i enlighet med artikel 160t. Medlemsstaterna ska också fastställa den period inom vilken kontantersättningen ska betalas, vilken inte får överstiga en månad efter det att den gränsöverskridande delningen blir gällande.

5. Medlemsstaterna ska föreskriva att bolagsmän som har godtagit ett erbjudande om kontantersättning enligt punkt 3 men som anser att ersättningen inte är tillräcklig har rätt att begära en omräkning av den erbjudna kontantersättningen i en nationell domstol inom en månad efter godtagandet av erbjudandet.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att den nationella medlemsstatsrätt som ett bolag som delas omfattas av reglerar de rättigheter som avses i punkterna 1–5 och att domstolarna i den medlemsstaten ska ha jurisdiktion. Alla bolagsmän som har godtagit ett erbjudande om förvärv av sina aktier ska ha rätt att inleda eller vara en part i ett sådant förfarande som avses i punkt 5.
7. Medlemsstaterna ska också säkerställa att de bolagsmän i det bolag som delas som inte motsatte sig den gränsöverskridande delningen men som anser att aktiernas utbytesförhållande är otillräckligt kan ifrågasätta utbytesförhållandet enligt planen för den gränsöverskridande delningen i nationell domstol senast en månad efter det att den gränsöverskridande delningen blir gällande.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att i de fall en nationell domstol finner att ett utbytesförhållande för aktier inte har fastställts på en tillräcklig nivå har domstolen befogenhet att beordra det mottagande bolaget att betala ersättning till de bolagsmän som med framgång ifrågasatt utbytesförhållandet. Denna ersättning ska utgöras av en ytterligare kontantbetalning beräknad på grundval av en lämplig sats som tillämpas på utbytet av värdepapper eller aktier enligt domstolens fastställanden. På begäran av någon av dessa bolagsmän ska den nationella domstolen ha befogenhet att beordra det mottagande bolaget att tillhandahålla ytterligare aktier i stället för en kontantbetalning.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att den rätt som är tillämplig på det bolag som uppstår genom en gränsöverskridande delning reglerar skyldigheten att betala ytterligare kontantersättning eller att tillhandahålla ytterligare aktier.

Artikel 160m

Skydd av borgenärer

1. Medlemsstaterna får kräva att lednings- eller förvaltningsorganet i det bolag som delas, som en del av den plan för en gränsöverskridande delning som avses i artikel 160e, lämnar en deklARATION som korrekt återspeglar företagets finansiella status. I deklARATIONEN ska lednings- eller förvaltningsorganet ange att det, på grundval av information som är tillgänglig för det på dagen för deklARATIONEN och efter att ha gjort rimliga undersökningar, inte känner till någon anledning till att något av de mottagande bolagen eller, vid en partiell delning, det bolag som delas, efter att delningen blir gällande inte skulle kunna fullgöra de skyldigheter som fördelats på dem enligt planen för den gränsöverskridande delningen vid den tidpunkt då de ska fullgöras. DeklARATIONEN ska lämnas tidigast en månad före det att planen för den gränsöverskridande delningen lämnas ut i enlighet med artikel 160j.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att borgenärer som inte är nöjda med det skydd för deras intressen som i enlighet med artikel 160e tillhandahålls i planen för den gränsöverskridande delningen kan ansöka hos den behöriga administrativa eller rättsliga myndigheten om lämpliga skyddsåtgärder inom en månad efter den utlämning av uppgifter som avses i artikel 160j.
3. Borgenärer till det bolag som delas ska antas inte lida skada av en gränsöverskridande delning i någon av följande situationer:

- (a) Om bolaget tillsammans med planen för delning lämnar ut en rapport från en oberoende sakkunnig, där slutsatsen dras att det inte finns någon rimlig risk för att borgenärers rättigheter skulle skadas otillbörligt. Den oberoende sakkunnige bör utses eller godkännas av den behöriga myndigheten och uppfylla de krav som avses i artikel 160i.2.
 - (b) Om borgenärer erbjuds en rätt till betalning antingen från en tredjepartsgarant eller de mottagande bolagen eller, vid en partiell delning, det mottagande bolaget och det bolag som delas, till ett värde som minst motsvarar deras ursprungliga fordran och om de kan göra anspråk på denna fordran i samma jurisdiktion som sin ursprungliga fordran, och fordrans kreditkvalitet motsvarar minst kvaliteten på den ursprungliga fordran omedelbart efter fullbordandet av delningen.
4. Om en borgenär till ett bolag som delas vars fordran överförs till ett mottagande bolag inte erhåller gottgörelse från det mottagande bolaget, ska de övriga mottagande bolagen och, vid en partiell delning, det bolag som delas ansvara solidariskt för den skyldigheten tillsammans med de mottagande bolagen. Det solidariska ansvaret för ett bolag som är involverat i delningen får emellertid inte överskrida värdet, på den dag då delningen blir gällande, av de nettotillgångar som fördelats på det bolaget.
 5. Punkterna 1–4 ska inte påverka tillämpningen av nationell rätt i medlemsstaten för det bolag som delas om fullgörande eller säkerställande av betalningar till offentliga organ.

Artikel 160n

Anställdas medverkan

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska varje mottagande bolag omfattas av gällande bestämmelser om anställdas medverkan i den medlemsstat där dess säte är beläget.
2. De gällande reglerna om anställdas medverkan i den medlemsstat där det bolag som uppstår genom en gränsöverskridande delning har sitt säte ska emellertid inte tillämpas, om det bolag som delas under de sex månader som föregår offentliggörandet av planen för den gränsöverskridande delningen enligt artikel 160e i detta direktiv har ett genomsnittligt antal anställda motsvarande fyra femtedelar av den tillämpliga tröskelnivå som fastställts i rätten i medlemsstaten för det bolag som delas och som utlöser de anställdas medverkan i den betydelse som avses i artikel 2 k i direktiv 2001/86/EG, eller om det i den nationella rätten för vart och ett av de mottagande bolagen inte
 - (a) föreskrivs minst samma nivå på medverkan för anställda som gällde i det bolag som delas före delningen, mätt med hänvisning till andelen företrädare för de anställda bland ledamöterna i förvaltnings- eller tillsynsorganet eller deras kommittéer eller i den ledningsgrupp som omfattar bolagets resultatenheter, med förbehåll för att anställda har rätt till medverkan, eller
 - (b) föreskrivs att de anställda i de etableringsställen för de mottagande bolagen som är belägna i andra medlemsstater ska ha samma rätt till medverkan som de anställda i den medlemsstat där det mottagande bolaget har sitt säte.
3. I de fall som avses i punkt 2 ska de anställdas medverkan i de bolag som uppstår genom den gränsöverskridande delningen och deras inflytande över fastställandet av dessa rättigheter i tillämpliga delar regleras av medlemsstaterna, om inte annat sägs i

punkterna 4–7 i denna artikel och i enlighet med de principer och förfaranden som anges i artikel 12.2, 12.3 och 12.4 i förordning (EG) nr 2157/2001 och följande bestämmelser i direktiv 2001/86/EG:

- (a) Artikel 3.1, 3.2 a i, 3.2 b, 3.3, 3.4 första stycket första strecksatsen, 3.4 andra stycket, 3.5, 3.6 tredje stycket och 3.7.
- (b) Artikel 4.1, 4.2 a, 4.2 g, 4.2 h, 4.3 och 4.4.
- (c) Artikel 5.
- (d) Artikel 6.
- (e) Artikel 7.1 första stycket.
- (f) Artiklarna 8, 9, 10 och 12.
- (g) Del 3 a i bilagan.

4. När medlemsstaterna reglerar de principer och förfaranden som avses i punkt 3

- (a) ska de ge det särskilda förhandlingsorganet rätt att, med två tredjedelars majoritet av dess medlemmar som företräder minst två tredjedelar av de anställda, besluta att inte inleda förhandlingar eller avsluta de förhandlingar som redan inletts och att iaktta de gällande bestämmelserna om medverkan i medlemsstaterna för vart och ett av de mottagande bolagen,
- (b) får de, i de fall när standardregler för medverkan tillämpas efter föregående förhandlingar och trots det som sägs i dessa regler, besluta att begränsa andelen företrädare för de anställda i de mottagande bolagens förvaltningsorgan, varvid dock gäller att om företrädarna för de anställda utgör minst en tredjedel av ledamöterna i förvaltnings- eller tillsynsorganet för det bolag som delas, får begränsningen aldrig leda till en lägre andel av företrädare för de anställda i förvaltningsorganet än en tredjedel,
- (c) ska de säkerställa att de regler om medverkan som gällde före den gränsöverskridande delningen fortsätter att gälla till och med den dag då därefter överenskomna regler börjar tillämpas eller, i avsaknad av överenskomna regler, till dess att standardregler i enlighet med del 3 a i bilagan börjar tillämpas.

5. Utvidgningen av rätten till medverkan till att omfatta arbetstagare i de mottagande bolagen som är anställda i andra medlemsstater och som avses i punkt 2 b, ska inte medföra någon skyldighet för de medlemsstater som väljer att göra detta att beakta dessa anställda när de beräknar den tröskel för arbetsstyrkans storlek som ger rätt till medverkan enligt nationell rätt.

6. Om något av de mottagande bolagen ska omfattas av ett system för anställdas medverkan i enlighet med de regler som avses i punkt 2 ska dessa bolag vara skyldiga att anta en rättslig form som möjliggör utövandet av medverkan.

7. När det bolag som uppstår genom den gränsöverskridande delningen har ett system för anställdas medverkan ska det bolaget vara skyldigt att vidta åtgärder för att säkerställa att de anställdas rätt till medverkan skyddas vid därpå följande gränsöverskridande eller inhemska fusioner, delningar eller ombildningar under en period av tre år efter det att den gränsöverskridande delningen blivit gällande, genom att i tillämpliga delar tillämpa de regler som anges i punkterna 1–6.

8. Ett bolag ska utan onödigt dröjsmål meddela sina anställda resultatet av förhandlingar om de anställdas medverkan.

Artikel 160o
Delningsintyg

1. Medlemsstaterna ska utse den nationella myndighet som ska vara behörig att granska huruvida en gränsöverskridande delning är laglig, när det gäller den del av förfarandet som regleras av rätten i medlemsstaten för det bolag som delas, och att utfärda ett delningsintyg som anger att alla relevanta villkor är uppfyllda och att alla förfaranden och formaliteter i den medlemsstaten är fullgjorda.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att en ansökan om erhållande av ett delningsintyg som lämnas av ett bolag som delas åtföljs av följande:
 - (a) Den plan för delningen som avses i artikel 160e.
 - (b) I tillämpliga fall, de rapporter som avses i artiklarna 160g, 160h och 160i.
 - (c) Uppgifter om den resolution som antagits vid den bolagsstämma för att godkänna delningen som avses i artikel 160k.

Den plan och de rapporter som lämnats enligt artikel 160i behöver inte lämnas in på nytt till den behöriga myndigheten.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att den ansökan som avses i punkt 2, inklusive inlämningen av alla uppgifter och dokument som rör bolaget, i sin helhet kan göras online utan ett behov av att inställa sig personligen hos den behöriga myndighet som avses i punkt 1.

Vid genuina misstankar om bedrägeri baserade på rimliga grunder får dock medlemsstaterna kräva att aktörer inställer sig personligen hos den behöriga myndighet där relevanta uppgifter och dokument måste inlämnas.

4. När det gäller efterlevnaden av reglerna om anställdas medverkan enligt artikel 160n ska medlemsstaten för det bolag som delas kontrollera att den plan för en gränsöverskridande delning som avses i artikel 160e innefattar information om förfarandena för fastställande av arrangemangen för medverkan och om eventuella alternativa arrangemang.
5. Som en del av den bedömning av lagligheten som avses i punkt 1 ska den behöriga myndigheten undersöka följande:
 - (a) De dokument och uppgifter som avses i punkt 2.
 - (b) Samtliga synpunkter som inlämnats av berörda parter i enlighet med artikel 160j.1.
 - (c) I relevanta fall, upplysningar från bolaget om att det förfarande som avses i artikel 160n.3 och 160n.4 har inletts.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med punkt 1 kan konsultera andra relevanta myndigheter med kompetens på de olika områden som berörs av gränsöverskridande delningar.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndighetens bedömning utförs inom en månad från mottagandet av uppgifter om godkännandet av den gränsöverskridande delningen på bolagets bolagsstämma. Bedömningen ska ha ett av följande resultat:

- (a) Om den behöriga myndigheten fastställer att den gränsöverskridande delningen omfattas av de nationella bestämmelserna för införlivande av detta direktiv, att delningen uppfyller alla relevanta villkor och att alla nödvändiga förfaranden och formaliteter har fullgjorts, ska den behöriga myndigheten utfärda ett delningsintyg.
- (b) Om den behöriga myndigheten fastställer att den gränsöverskridande delningen inte omfattas av de nationella bestämmelserna för införlivande av detta direktiv, ska den inte utfärda ett delningsintyg och informera bolaget om skälen till sitt beslut. Detsamma ska gälla för situationer där den behöriga myndigheten fastställer att den gränsöverskridande delningen inte uppfyller samtliga relevanta villkor eller att inte alla nödvändiga förfaranden och formaliteter har fullgjorts och att bolaget, efter uppmaningar att göra detta, fortfarande inte har fullgjort alla förfaranden och formaliteter.
- (c) Om den behöriga myndigheten hyser allvarlig oro för att den gränsöverskridande delningen utgör ett artificiellt arrangemang enligt artikel 160d.3, får den besluta att utföra en fördjupad bedömning i enlighet med artikel 160p och ska informera bolaget om sitt beslut att utföra en sådan bedömning och om det därpå följande resultatet.

Artikel 160p
Fördjupad bedömning

1. För bedömningen av huruvida en gränsöverskridande delning utgör ett artificiellt arrangemang enligt artikel 160d.3 i detta direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten för det bolag som delas utför en fördjupad bedömning av samtliga relevanta fakta och omständigheter och beaktar åtminstone följande: uppgifter om etableringen i berörda medlemsstater, inbegripet syfte, sektor, investeringar, nettoomsättning, resultat, antal anställda, balansräkningens sammansättning, skatterättslig hemvist, tillgångar och deras belägenhet, sedvanlig arbetsplats för de anställda och specifika grupper av anställda, den plats där socialförsäkringsavgifter ska betalas och de affärsrisker som det bolag som delas övertar i medlemsstaterna för det bolaget och för de mottagande bolagen.

Dessa aspekter får enbart betraktas som vägledande faktorer i den övergripande bedömningen och får därför inte beaktas separat.
2. I de fall den behöriga myndighet som avses i punkt 1 i denna artikel beslutar att utföra en fördjupad bedömning ska medlemsstaterna säkerställa att den i enlighet med nationell rätt kan höra företaget och samtliga parter som har inlämnat synpunkter i enlighet med artikel 160j.1. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 får också höra alla andra berörda tredje parter i enlighet med nationell rätt. Den behöriga myndigheten ska fatta sitt slutliga beslut angående utfärdandet av ett delningsintyg inom två månader från inledandet av den fördjupade bedömningen.

Artikel 160q
Omprövning och överlämning av delningsintyget

1. I de fall den behöriga myndigheten inte är en domstol ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndighetens beslut om att utfärda eller inte utfärda ett delningsintyg kan bli föremål för rättslig omprövning i enlighet med nationell rätt. Dessutom ska medlemsstaterna säkerställa att ett delningsintyg inte blir gällande före

utgången av en viss period, så att parterna får möjlighet att väcka talan vid behörig domstol och i tillämpliga fall erhålla beslut om interimistiska åtgärder.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att beslutet om att utfärda ett delningsintyg skickas till de myndigheter som avses i artikel 160r.1 och att alla beslut om att utfärda eller vägra att utfärda ett delningsintyg är tillgängliga via det system för sammankoppling av register som inrättats i enlighet med artikel 22.

Artikel 160r

Granskning av en gränsöverskridande delnings laglighet

1. Medlemsstaterna ska utse den myndighet som ska vara behörig att granska huruvida en gränsöverskridande delning är laglig, när det gäller den del av förfarandet som rör fullgörandet av den gränsöverskridande delningen och som regleras av rätten i medlemsstaterna för de mottagande bolagen, och att godkänna den gränsöverskridande delningen när den uppfyller alla relevanta villkor och alla förfaranden och formaliteter i den medlemsstaten har fullgjorts.

Den eller de behöriga myndigheterna ska särskilt säkerställa att de föreslagna mottagande bolagen uppfyller reglerna i nationell rätt om bolagsbildning och, i tillämpliga fall, att arrangemangen för anställdas medverkan har fastställts i enlighet med artikel 160n.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska varje mottagande bolag till den myndighet som avses i den punkten lämna den plan för den gränsöverskridande delningen som godkänts på den bolagsstämma som avses i artikel 160k.
3. Varje medlemsstat ska säkerställa att den ansökan som avses i punkt 1 och som inlämnas av något av de mottagande bolagen, inklusive inlämningen av alla uppgifter och dokument, i sin helhet kan göras online utan ett behov av att inställa sig personligen hos den behöriga myndighet som avses i punkt 1.

Vid genuina misstankar om bedrägeri baserade på rimliga grunder får dock medlemsstaterna kräva att aktörer inställer sig personligen hos den behöriga myndighet i medlemsstaten där relevanta uppgifter och dokument måste inlämnas.

4. Den behöriga myndighet som avses i punkt 1 i denna artikel ska utan dröjsmål bekräfta mottagandet av det delningsintyg som avses i artikel 160o samt de andra uppgifter och dokument som krävs enligt rätten i medlemsstaterna för de mottagande bolagen. Den ska utfärda ett beslut om att godkänna den gränsöverskridande delningen så snart den har fullgjort sin bedömning av de relevanta villkoren.
5. Det delningsintyg som avses i punkt 4 ska godtas av en behörig myndighet som avses i punkt 1 i denna artikel som avgörande bevisning för att alla förfaranden och formaliteter inför en delning i medlemsstaten för det bolag som delas har fullgjorts, och utan vilket den gränsöverskridande delningen inte kan godkännas.

Artikel 160s

Registrering

1. Rätten i varje medlemsstat som reglerar de mottagande bolagen och, vid en partiell delning, de mottagande bolagen och det bolag som delas, ska i fråga om dessa staters territorier avgöra vilka arrangemang som är tillämpliga för att utlämna fullgörandet av den gränsöverskridande delningen i det register som avses i artikel 16.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtminstone följande uppgifter förs in i deras register, vilka offentliggörs och blir tillgängliga för allmänheten med hjälp av det system som avses i artikel 22:
 - (a) Registreringsnumret i registret för det mottagande bolag som uppstår genom en gränsöverskridande delning.
 - (b) Datumerna för registrering av de mottagande bolagen.
 - (c) Vid en fullständig delning, datum för avregistrering från registret i medlemsstaten för det bolag som delas.
 - (d) I tillämpliga fall, registreringsnumren i medlemsstaten för det bolag som delas och medlemsstaterna för de mottagande bolagen.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att registren i de mottagande bolagens medlemsstater med hjälp av det system som avses i artikel 22 underrättar registret i medlemsstaten för det bolag som delas om att de mottagande bolagen har registrerats. Vid en fullständig delning ska avregistreringen av det bolag som delas bli gällande omedelbart när den underrättelsen mottas.

Artikel 160t

Datum då en gränsöverskridande delning blir gällande

Rätten i medlemsstaten för det bolag som delas ska avgöra på vilket datum den gränsöverskridande delningen blir gällande. Datumet ska infalla efter det att den granskning som avses i artiklarna 160o, 160p och 160r har utförts och efter mottagandet av alla de underrättelser som avses i artikel 160s.3.

Artikel 160u

Konsekvenser av en gränsöverskridande delning

1. En fullständig gränsöverskridande delning som genomförts i enlighet med nationella bestämmelser för införlivande av detta direktiv ska ha följande konsekvenser:
 - (a) Samtliga tillgångar och skulder i det bolag som delas, inklusive samtliga kontrakt, krediter, rättigheter och skyldigheter, ska överföras till och fortsätta att gälla hos de mottagande bolagen i enlighet med den fördelning som anges i planen för den gränsöverskridande delningen.
 - (b) Bolagsmännen i det bolag som delas ska bli bolagsmän i de mottagande bolagen i enlighet med den fördelning av andelar som anges i planen för den gränsöverskridande delningen, såvida de inte utövar den rätt att lämna bolaget som avses i artikel 160l.2.
 - (c) De rättigheter och skyldigheter för det bolag som delas vilka uppstår till följd av anställningskontrakt eller anställningsförhållanden och som gäller på den dag då den gränsöverskridande delningen blir gällande ska, till följd av att den gränsöverskridande delningen blir gällande, överföras till respektive mottagande bolag på den dag då den gränsöverskridande delningen blir gällande.
 - (d) Det bolag som delas ska upphöra att existera.
 - (e) Platsen för det stadgeenliga sätet för det bolag som delas får göras gällande av tredje parter till dess att det bolag som delas har avregistrerats från utgångsmedlemsstatens register, såvida det inte kan bevisas att en tredje part

kände till eller borde ha känt till det stadgeenliga sätet i de mottagande bolagens medlemsstater.

2. All verksamhet som det bolag som delas bedriver efter datumet för registrering i de mottagande bolagens medlemsstater och innan det bolag som delas har avregistrerats från registret i den medlemsstaten ska betraktas som verksamhet som utförts av det bolag som delas.

Det bolag som delas ska ansvara för alla förluster som uppstår till följd av skillnader i de nationella rättssystemen mellan medlemsstaterna för det bolag som delas och de mottagande bolagen, i de fall en kontraktsslutande part eller motpart till det bolag som delas inte har informerats om den gränsöverskridande delningen av bolaget innan kontraktet i fråga ingicks.

3. En partiell gränsöverskridande delning som genomförts i enlighet med nationella bestämmelser för införlivande av detta direktiv ska ha följande konsekvenser:
 - (a) Samtliga tillgångar och skulder i det bolag som delas, inklusive kontrakt, krediter, rättigheter och skyldigheter, ska överföras till och fortsätta att gälla hos de mottagande bolagen och behållas av det bolag som delas i enlighet med den fördelning som anges i planen för den gränsöverskridande delningen.
 - (b) Bolagsmännen i det bolag som delas ska bli bolagsmän i de mottagande bolagen och åtminstone vissa av bolagsmännen ska kvarstå i det bolag som delas eller bli bolagsmän i båda typerna av bolag i enlighet med den fördelning av andelar som anges i planen för den gränsöverskridande delningen.
 - (c) De mottagande bolagen och det bolag som delas ska iaktta villkoren i de anställningsförhållanden för det bolag som delas som gäller på dagen för delningen.
4. Om rätten i medlemsstaterna vid antingen en fullständig eller en partiell gränsöverskridande delning kräver att särskilda formaliteter uppfylls innan en överföring av vissa tillgångar, rättigheter och skyldigheter som görs av det bolag som delas kan bli gällande gentemot tredje part, ska dessa formaliteter fullgöras av det bolag som delas eller, i tillämpliga fall, av de mottagande bolagen.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att andelar i ett mottagande bolag inte får bytas ut mot sådana andelar i det bolag som delas vilka antingen innehas av bolaget självt eller via en person som agerar i eget namn men för bolagets räkning.

Artikel 160v

Ansvar för oberoende sakkunniga

Medlemsstaterna ska ange regler om åtminstone civilrättsligt ansvar för de oberoende sakkunniga som ansvarar för upprättandet av den rapport som avses i artiklarna 160i och 160m.2 a, inbegripet i fråga om oförsvarligt förfarande från deras sida vid fullgörandet av deras arbetsuppgifter.

Artikel 160w

Giltighet

En gränsöverskridande delning som har blivit gällande i enlighet med förfaranden för införlivande av detta direktiv får inte ogiltigförklaras.”

Artikel 2
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den XXXX [*OP please set the date = the last day of the month of 24 months after the date of entry into force*] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3
Rapportering och översyn

1. Kommissionen ska senast fem år efter [*OP please insert the date of the end of the transposition period of this Directive*] göra en utvärdering av detta direktiv och lägga fram en rapport om dess slutsatser till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen de uppgifter som krävs för utarbetandet av denna rapport, särskilt uppgifter om antalet gränsöverskridande ombildningar, fusioner och delningar av företag, deras varaktighet och relaterade kostnader.
2. Rapporten ska särskilt utvärdera de förfaranden som avses i kapitel -I och kapitel IV i avdelning II, särskilt deras varaktighet och kostnader.
3. Rapporten ska inbegripa en bedömning av om det är görligt att föreskriva regler för sådana typer av gränsöverskridande delningar av företag som inte täcks av detta direktiv.

Artikel 4
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande